

మౌనము మాసపత్రిక

మాచవరం

విజయవాడ-4

విడిప్రతి వెల

1 రూపాయి

విదాది చందా

పన్నెండు రూపాయలు

సంపుటి 7

జూలై 1969

సంచిక 7

మేకింగ్ ఎడిటర్

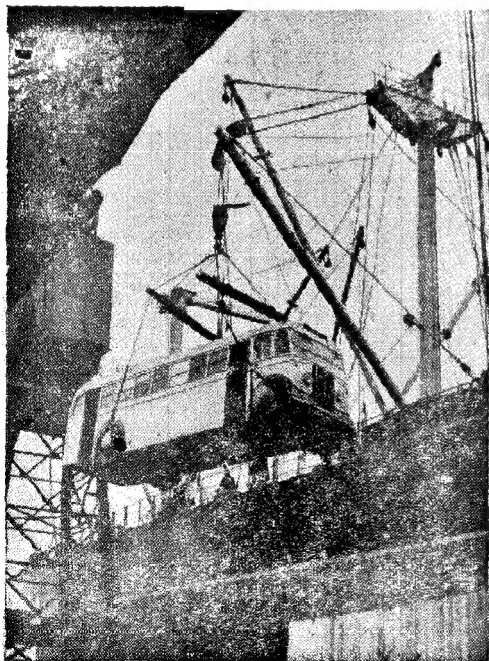
పి. వి. రాఘవయ్య

Edited and Published by
V. V. Raghavaiah and
Printed by himat Jyothi
Printers, Machavaram,
Vijayawada-4

ఉత్తరాలు	8
నిత్యసత్యాలు	11
— చలసాని	
ప్రముఖుల హాస్యాలు	13
తాజానీ, నీ పేరు రాజకీయమా :	
వర్ణిలు : ఆదివిష్ణు (సీరియల్)	19
శాకుంతలం ఎం. రామకోటి	23
వానకురిసిన రాత్రి	30
— ద్వితీయాశ్వం రాజేశ్వరరావు	
వర్ణిరాని పరిష్కానం	34
— మలాది	
వెన్నెల ఆశ్చర్యపోయింది	36
— చంద్ర	
6 అడుగుల కథానాయకుడితో	42
— రాజ్యలత	
ఎవరి పీ వాక్యాలు	57
— తాజీ ప్రసాద్	
పాపం అప్పారావు	58
— కంటి సుబ్రహ్మణ్యం	
భావలహరి	63
— ఎస్. గోవిందరాజ్	
మిస్సుషా - మిషాన్	61
— ఎ. రసీంద్రనాథ్	
సుక్కుర్బీర	69
— చావలి నరస్వతి	
రేపటి మనుష్యులు (సీరియల్)	75
— శ్రీ సుధా	
విర్యవనోత్తర రఘునాథాచార్యులు	87
— రఘురామం	
సుబ్రహ్మణ్యం	98
— కె. రాధాకృష్ణమూర్తి	
సిపి కుకన ప్రతికూలం	114
ముచిత్రం :	
"ఏకవింశతి" దృశ్యాలు	

ఆట - ఆనందం—ఇనాక విరోగం. స్విట్జర్లాండులో మంచుప్రదేశంలో పాదాలకు గిట్టలు
తొడుగులు వేసి చక్కచక్క నడిచి పరుగులు తారు

(బ్రిటిష్ బస్)

కంట్రోల్ బ్రేక్ గమనం
అంతా చక్కగా అమర్చిన శిశు
స్టీలుగల కొత్తరకం బ్రిటిష్ బస్
విదేశాలకు ఎగుమతి చేస్తున్నారు
ఎగుమతిలోనే బ్రిటిష్ చిలక
ప్రాణం ఉన్నది

మైన శ్రీకాచూడ రవీంద్ర త్రివిక్రమ్ గారి కవిత "జోర్" నిలువనామా ఎంతో స్వీట్ గా ఉంది. ఎంతో భావ స్ఫూర్తకంగా, ప్రబోధాత్మకంగా ఉంది. డాక్టర్ తంగిరాలగారి "వీరాజనం" కూడ బావుంది. ఇలాంటి కవితలు ముందుముందు. తరచు ప్రచురించండి.

— రోహిణి

రెజిమెంటల్ లైన్స్

"బృందవిహారి"

[మీ ఉత్తరాన్ని సంపూర్ణంగా అర్థం చేసుకున్నాం. పత్రికా నిర్వహణలోనున్న అనేకానేక కారణాలే మీ ప్రశ్నలకు సరైన జవాబు. అచరణ యోగ్యమైన ప్రతి సూచనా అంగీకరిస్తాం. నం॥]

ప్రచురించిన కథలన్నీ ఆమోహంగా వున్నాయి. "అర్థంగాని కథ భబుడిపాటివారి పేరు నిం బెళింత బ్రహ్మాండంగా వుంది. "జోగులు" హృదయాన్ని కలచివేసే అద్భుతమయిన చక్కని కథ అవి ఒప్పుకోక తప్పదు. "సంసారంలో సరిగమలు" ప్యామీ పావింగ్ వారి గొడవలాగుంది. తాజీ ప్రసాద్ గారి రెండే రెండు ప్రతినెల ప్రచురించ గలరు. జోక్స్ అన్నిపాతకాలంనాటివి. "గోమతి" సీరియల్ సమాప్తం అని చదివేవారికి యోగోవెలితి అనిపించింది.

అయ్యురారోగ్యాభివృద్ధికి రోజూ పువ్వులు:

రోజూ పువ్వులు ఆయు: ప్రమాణాన్ని, ఆరోగ్యాన్ని పెంచుతాయంటున్నారు జర్మన్ శాస్త్రజ్ఞులు. పశ్చిమ జర్మన్ మాజీ ప్రధాని కీ. శే. కోన రాడ్ అదినోవర్ 91 సంవత్సరాలు జీవించటానికి అంత పండు మునలి తనంలోగూడా పడుచువాడిలా చురుకుగా ఉండటానికి ఆయన గులాబీ తోటను పెంచి రోజూ దానితో విహరించటమే కారణమట.

జరూరుగా కావలసిన పనులివి

మద్రాసు రాష్ట్రీకానన సభలో పాకి
కాబడిన శిక్షాస్థంభ దిల్లీనలన పట్టా
నైలలో కర్మ కష్టపడెనదేమిటోపాదు
కాక నైలలన మేలకొనెను. కైమిష
యమును గురించి ప్రజలన ప్రాతినిధ్యము
కనీసిని రాష్ట్రీకభుక్తులను నివశేదలన
లోపాదుకాక నైలలన వదలెట్లెట్లు
పడన ల్లిల్లన మార్కులనెడిసిగా యీ సభ
కాక ప్రభుత్వము కాని కొనమ- శిక్ష్క
నియన నువ్వారు.

[illegible]

ఇట్లున్న నడుమ నున్నామున్న ప్రాంతమును
నట్ల బయలుగా గాంధీజీకం ముద్రాత్తా గాం
ధీజీకార్తాగము చెదిననాటినుండి ప్రారం
భించినదియు, అదివారము సెలవున
మును మనశ్శ్రుతి అకటారము వాటిని
శుభ్రావృత్తియను బుద్ధి అదినను నీ జీవు
నియుగా వదిలియున్నందు కరుణ
భారతీకరితా వాటినుండి మనశ్శ్రు
తియును ముడిపెట్టెనును ప్రభుత్వము
వాటినుండి మనశ్శ్రుతి వార్తానియు
ను నున్నా

జనాం హరి రక్షణిన్ శాపం హృషన్
 దాన్వి అమలం వర్షవర్ష, క్షులం కర్ణిన్
 జగతివరణం గంభీరమృతం విచారణ నిలన్
 చేరాలనియ, క్షులకాయాల విహ్వల
 దీక్షిం అమృతం అభిషేకాలనియ ఈ సద
 నామ ప్రభుత్వమున శాపహరి వీర్యనియ
 మున్నాయ.

ప్రభుత్వమువారు పోషకు ప్రాజెక్టులను

అమలు పరచేయించు మొదలు యిది గోషమ
స్వీయము తక్షణం అమలుజరిపి పెనుబడి
యొప్పు విభాజిల్లా ప్రజలకు మేలుచేసా
ర్జునుని కొదమూ ఈ సభ వారు తీర్మానిం
చుచున్నారు.

శ్రీమతి కృష్ణమూర్తి చక్రవర్తిగారు శ్రీమతి
కృష్ణమూర్తిచక్రవర్తిగారు ప్రభుత్వం నైతాకాన్ని
రక్షించుటకు సాధ్యమైన సరికొత్త
మార్గాలను కనుగొనగలరని ఆశించి
చేరుచున్నాను. నైతాకాన్ని రక్షించుటకు
సాధ్యమైన మార్గాలను కనుగొనగలరని
ఆశించి చేరుచున్నాను. నైతాకాన్ని రక్షించుటకు
సాధ్యమైన మార్గాలను కనుగొనగలరని
ఆశించి చేరుచున్నాను.

నువ్వందే దేవో కావనాట అమలక
వస్తాయనే అపోహలతో కొలదాల్సిన
(రావూంకొరిగ) ఉన్న గ్రహలను ప్రస్తు
తను భూమాలంకి లోంంనుటగాను
భూభూమలను ప్రవర్తింపు వ్వంను
అనేక చోట్ల అమాయక గ్రహలు భూమి
కొలంకి వికాసదం తీర్చువన ఆకాలి
కొలంకి వల ప్రభులనున్నది. గాన ప్రభు
తీర్చిగ వల ప్రభుతీర్చి విద్యావీ గ్రహావ
గ్రహలను కెంబి యీ దిగవచ్చు గ్రహావ
వలంబి యీ గ్రహావ గ్రహావ గ్రహావ

1. చట్టానికి విరుద్ధముగా లేక శిష్టదా-
యుల కట్టుబడుట, వ్యవసాయ మునీశ్వరుల
సక్రమముగా కొనసాగిస్తున్న కొలుదారు
కను భూభాగములను ప్రస్తుతము లోనికించ
రాదని కానించుట.

పైపరతులకు వ్యతిరేకముగా వ్యవసాయ
రంగము వారసత్వమును పాపినికొరకు
చూరనివలసిందే.

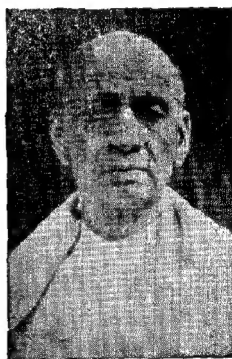
ప్రస్తుతము దైనిందిందినది ఒక
అర్థిన్నను నెలకొని అమలయేయ
లేనిది. అధికారాన్ని కేంద్ర
సామాన్య వ్యవహారమునకే పరిమితం
చేసి యీ సభ్యుల తమ ప్రతినిధిత్వము
కును ప్రకటించుచున్నారు.

కమిషన్ ఆమెడలో మెంబర్స్
యల్, గ్రేటర్ మధ్యజరిగిన సంఘర్ష
లో చేసిన కార్యలు ఫలితంగా బెబ్బలు
లని మరణించివారిని, బాధలకు గరి
యైన గ్రేటర్ వట్టు ఈ సభవారు కమ
సామర్థ్యాలి, పకటియచున్నారు.

కలమండలైతులు వారి హక్కులను
రక్షించుకొనుటకు పనుచున్న లావాదేవీ
లలో యీ జిల్లాలోని యావత్తు రైతాం
గమేగాక ఆంధ్రదేశములోని రైతాంగ
మంతా లోబ్ధుడవలెనని హేచ్చుకొను
చున్నారు.

—విశాఖ రైతుల కోరికలు.

అస్సహాయ శూరుడు

సంస్థానాలను దారిః త్రెచ్చినవాడితడే
ఇతరమునకుంటే అది కావలసిందే
నైజాంలానే ఈయన రతుకొనినం
వేచిన న్నాడు. రాజ్యంలు చెప్పిన
మాట వింటున్నాడు గనుక, సంస్థా
నాలలో ఆంగ్లోఫనును ప్రభావించి
తలు అపియేవలసిందని ఈయన
అడేస్తున్నాడు. ఈ సలహా ఎంతో
వరకు సమచితమో కాలమే తెల్ల
గలదు,

పాకిస్తాన్ లో ప్రజాపక్షం : కొత్తపార్టీ

పాకిస్తాన్ లో కొత్తపార్టీ ఏర్పడింది దానికి నేతపడ్డ గాంధీ వారున్నారు. అఖిల పాకిస్తాన్ ప్రజా పక్షం ఆ పార్టీ నామధేయం. ఈ పార్టీ ప్రధాన మంత్రి నభ కరాచీలో ఏప్రిల్ 10 న జరిగిన సభలో పాకిస్తాన్ పౌరులందరూ పార్టీ సభ్యులు కావచ్చును, స్వతంత్ర సోషలిస్టు రాష్ట్రాల కూటమి ప్లావన చేయ వలె పని ఈ పార్టీ సంకల్పం. తెల్లజాతిక, భూమి విషయక ప్రాంతీయ స్వేచ్ఛకు కట్టినదం ఈ పార్టీ ఆశయం. * ముస్లిం లీగ్ ఇండియాలో రద్దు కావడం, కెన్నెడీ పట్టుకొని నూతన లీగ్ కాన్ఫరెన్స్ మొరారిటీ లీగ్ కావలెనన్నాడు. రాజకీయాలు కవలె, విస్తృత — మరం — నిష్కాసం — అర్థిక వ్యవహారాలలో సభకు సంబంధించి లీగ్ పూను బుటుంది. * నైజాం లో సాధారణ పరిస్థితి రాగానే ఇరై వాద రకకర్త మాయలుగానే పనిచేస్తున్నది కాం రక్షణ ప్రకటించాడు. అసాధారణ మైన ప్రభుత్వ పరిస్థితిలో రజకర్ రాదుగ చరిత్ర అని వర్ణించానికి వీలు లేదు. నైజాం కాని ప్రోత్సహించడం అబద్ధం! మ్రాదరావాడు ప్రజల ఆభివృద్ధి తెల్ల జాతినికే జనహక్కు నిర్ణయానికి పూనుకోడం ప్రమాద కరం! వివిధ పక్ష ముల ప్రచారం ప్రజలను తప్పు గొట్టే మరీ కలహాన ప్రకటించి, వాస్తవం తప్పిన మాట! నిజంగా, కాం రక్షణ అనిపించి బ్రతుకు, అరణి వల్లనే నైజాం లో నిధి గతుల ఇవ్వడమిస్తున్నది!

జోన్ మహ్మద్ హుస్సేన్ 10 న ముగియగా ఆక్రమకర్త గానించుకున్నాడు. జెకా బిజ్గాలిగ మంత్రిగా ఇటీవలి, ప్రతిష్టంబున అవతరిం తెగి నిమిషమివరికి, ఇంతలో ఇంతగా తన్నుతాన సంఘోషణలైన పని ఏమిటచ్చిందిగి అంక్—అమెరికన్ రాజకీయ నేతలకు ప్రచారానికి—ప్రకారము— నిలాపనించబడు వివిధ సాధనం లభించింది. నిజం మహ్మద్ ముహ్మద్ ప్రధానమంత్రి

విరుగుతున్న మో భావం. రహ్మత్ జెకా ప్రజలను రక్షించగలవని మోర్ని 6 న మహ్మద్ రక్షణించాడు. జీవితాల రక్షణలో ప్రోదవడివా, అమెరికాలో నైతేయ సంపాదించాడు. సాంప్రదించి తెలుగువాడు ఆంధ్రముఖం మామగానే ప్రవస్తున్నట్లే న్యాయార్థంలోని విశ్లేషణకేవల సంకాసం జీవితాలను మాడగానే ఉపాంగివాడు.

ల దా యి క త యా ర్

చిత్తు - వం డం!

కాన్ఫరెన్స్ లో అఖండ సమాన మిచ్చి వాడు. ఈ కర్కశయం యుద్ధం వస్తే విస్తారం ఏమిచేస్తాం? చెప్పకాలని జీవితం అన్నాడు. మార్గం సహాయాన్ని ఆహ్వానించాడు. గోధుమ, మరిగొన్ని ఆహార దినుసులు వివిధ ప్రజలకు అవసరము. స్వయం సహాయం, పరస్పర సహాయం రెండూ కావలెనన్నాడు. కమ్యూనిజమే సజ్జ విస్తారం విశ్లేషించి ప్రకటించాడు. ప్రపంచ రాజ్యపరిపత్తి పనికిరావని, యుద్ధం ఆ సర్వమైనది జీవితాల సుఖముగా చేస్తు నాది. * బ్రిటన్—ప్రాన్స్—అర్జెంటైన్

హాలండు—తెల్లియం నేపాలు అయిదుగిల్లి పాశ్చాత్య యూరప్ యూనియన్ ఒకటి ఏర్పాటు చేసుకోవానికి పూనుకున్నది. అగ్రిమెంటు మహాయివాలో ఏడు సాయం ట్టున్నవది, వివరం తెలియలేదు. ఆర్థికసహ గారం విషయంలో బ్రిటన్ కొన్ని సవరణలు నూనిందింది. * జెకా—బర్లేరియా పరస్పర సహాయత్ర అగ్రిమెంటు క్షుదర హాతుంది.

జర్మనీయే కాదు మరేదేవునిగా ఇద్దరిలో ఒకరినిగాని దండెత్తినై. రెండవపార్టీ సహాయానికి వస్తుంది. * ఫ్రెంచి తగ్గిన్ని శివదళావంటి తప్పించి, ఆ మెరికా సాయం, రహస్య ప్రమాదంనంది రక్షించ దానికి తాను సిద్ధంగా వున్నావని జీగాత ప్రకటించాడు. 20 కోట్లనుండి యూరప్ వామజన స్వతంత్ర జోనలలోని ప్రజలకు కలిపి కట్టుగానడిపిస్తే, యూరప్ లను రక్షించ వచ్చు నన్నాడు. * జెకా ఉపాధికి అసం తరం ఇంగాంచాలో ఒక రైతు సభలో మాట్లాడుతూ, కమ్యూనిజమునూ సోషలిజ్టు అనూ పాత్ర క్షుదరని అంక్ ఉపబధాని హెచ్చరించాడు. * అంతర్జాతీయ వ్యవహారాలు ఇండియా పార్లమెంటు చర్చించి నపుడు వాటిని పెర్మనెంట్ విశ్లేషణించి వాడు, రాబోవు యుద్ధంలో ఏమిటా తానూ తెలియదండేదు, స్వతంత్రంగా పులదాలనే తీర్మానం ముంది. విశ్లేషణకర హాలోను దంపేవాని కొంచెం అధికతర సమర్థులుగావుంటే నానుటుంటుందని విషయం అభిప్రాయం. * మరేచక్రకర్త బాయ్ వాయ్ తెల్లనలో ఒక పితాగాం చేశాడు ప్రభుత్వాన్ని ప్లావన జేయాలని ఫ్రెంచి సామ్రాజ్యవాదుల సంకల్పం. * ఇండియాలో కొందరు ప్రజావాదులు లను దగ్గరకి వారి సాయం, దేవ తెల్లందాన్ గర్వం సవరణ వాక్యాం అభ్యర్థన ఒక ప్రభుత్వాన్ని ప్లావన జేకాడు.

స్థానంకు సోవియట్ క్రమస్థానో మిలిటరీ
మైత్రి పర్యవేక్షణానికి ఆంధ్ర గీత
రెండింది. ఆ మిత్ర భావానికి హిత్రకథలు
దిద్దడానికి సోవియట్ మిలిటరీ కమిషన్
తర్ఫలో స్థానంకుకు పోతుంది. *

రష్యా సామ్రాజ్యపు పండయిత్ర రోజు
గోవాకు ఎక్కువపుకూ, యుద్ధం క్రమేపి
వస్తున్నదని లండన్ ఎన్నికల ప్రచారంలో
అంగ్లాండ్ లీడర్ చర్చిల్ ప్రకటించాడు. *
అమెరికా ఇప్పటి 375 కోట్ల డాలర్
లును విహించింది. బ్రిటన్ మార్కెట్ న
మిలిటరీ యన్ 10 కోట్ల డాలర్లను లాగి
వేసింది. అందు విశేషవరకు ఈ యుద్ధంలో
పని గమకవలసివుండెను. ఆవశ్యమింత
20 మాసముల కాలంలో నే అంతా
సాక్షాత్ అయినా. ఇక సంవత్సరానికి 25
కోట్ల డాలర్లు, బంగారం బ్రిటన్ పోగొట్టు
కుంటుంది. * ఇక మార్గల్ సహాయం
దొరికినా, అమెరికా ఖండంనుంచి దిగును
కులు తక్కువ తెలియకుంటూ, బ్రిటన్
సాధ్యమైనంత స్వయం పోషక మై ఎగు
మకులు ప్రేరేపించుకోవాలని బ్రిటన్
ప్రభుత్వం తీర్మానించుకున్నది. * మార్గల్
బ్లాక్ లో సామ్రాజ్యవాదాలేదని ఒక
అమెరికా ప్రభుత్వకాళాక్షికం తెలియ
జేచాడు. ఆర్యవీర్యం ఇనుము బాగా
ఉన్నవిఅయ్యే సాక్షికామిక రూపాత్
ప్రాంతాన్ని అమెరికా, బ్రిటన్, ప్రాన్సు,
లండ్రెంబర్లు, హాలండ్, బెల్జియం దేశాలు
కలిసి ఆవిష్కారీయంగా కంట్రోల్ చేసే
దుకు అగ్నిమంటు కుదిరింది. * యుద్ధ
సమయంలో బ్రిటన్ అమెరికా ఉపయోగం
నిమిత్తం ప్రాంతాలను అమెరికా ఇక
15 ఏండ్లు వినియోగించుకోవచ్చునని
బ్రిటన్ అమెరికా ఒప్పందం ఫిబ్రవరి 23న
జరిగింది. * రష్యాకు, ఇంగ్లాండుకు అర్థిక
విషయాల్లో ఎక్కువ బోర్డర్ కల్గడానికి
బిలుందని క్రెమ్లన్ లో ఆవాడు, అప్రద
పుడు ఉభయలు దోహదపెట్టుకున్నా.

యుద్ధానికి దోవ ఇదే

భయపడవద్దు

మళ్ళీ విషయం స్పష్టమై, దానికి రాగం
రని ఆయన అభిప్రాయం. బ్రిటన్ సంకల్ప
పుష్టిమాత్రం నిశ్చయదేహం అని ఆయన
తెల్పిచాడు. * అట్టిగోవాలోని సోవియట్
సేనాని బ్రిటన్ అమెరికాలపై గావించిన
మాదకు తర్ఫయను ఖండించాడు. అతనికి
బుద్ధిమేష్టిచే వివిధం అధికారరీత్యా
రష్యా ప్రభుత్వానికి ప్రాస్తాదట.

రష్యా కర్మాగారములలో మేలనకం వస్తు
పులు తయారుకొనలేదు. పరిణాని కస్తుపు
వడవైవాచేస్తే, వానిని బేతగ్రోహీతం
జనుకడతారు. అటువంటి కార్మికుల కనిక
రించరాదని 'ప్రాచీన' పత్రికలో ప్రా
చారు. మేలనకం వస్తువులు కావాలి!—
ఇది వివాదం. * యుద్ధసంకరం దేశంలో
రేపక తీసికేసి, అర్థికమైన చిక్కులు
కొలొమింపుకున్న దేశం రష్యా ఒక్కటే.
యుద్ధసంకరం వ్యాపారం వృద్ధిక్షేమకుని
భాగ్యులమ్మీరి పొందకలేదని కాసిటర్లు
ప్రవచనం, సోషలిస్టులోకం పోటాపోటీలు
పడినవి, ఆ నేకదేశాల యాతనలు పడు
తున్నవి. రష్యాలో జీవనం ముఖ్యమైనది.
పరాన్నభుక్తులవల్లం ఏ రూపంలోనూ
తిరిగి అక్కడ ఏరడలేదు. స్వయం సహా
యంనేకే, విశేషం దిగుమతులు లేకుం
డానే జపాలోషవంటి ఉక్కు మరయుం

అమెరికా విదేశమంత్రి మార్గల్
మంది మార్గల్, 5 నువటిలో కొవరకం
టారుట. అమెరికా విశేషాంశ మంత్రిమం
కుడా మార్గల్, అమెరికా సహాయాన్ని
మార్గల్ సహాయం అనికూడా అంటారు.
కొంచెం అనిచకంచేత అమెరికా యుగో
స్లావియాను సోగొట్టుకుందని ఒక అభి
ప్రాయం వున్నది. కొన్ని యుగొస్లావి
యాలో ప్రభుత్వ గొప్పమేలు కల్గిందని,
రష్యా ప్రేరేపించింది అక్కడించింది అమెరి
కనులు ఎరునుదరు.

తొగారాలను రష్యా నిర్మించింది. * రష్యా
పలుకుబడిలోని దేశాలలోనూడా స్వయం
సహాయం—రష్యాసహాయం రిసి అక్కడి
సాక్షికామిక, వ్యాపకసాయక ప్రయత్నానికి
ప్రాప్తల మిస్తున్నవి. యుగొస్లావియాలో
ఒక తమాసామాట వాడుకలోవుంది
అత్యధుజనంలో నూటికి 95 నువ మార్గల్
టిలో గావనంటారుట. లండ్రెం 90

కుదిధంగా 'జెసిడెంట్' ట్రూమ్ ఒక
వంక, స్టాన్ నేత ముఖవంక దేశాలను
తమ పలుకుబడిలోకి తీసుకుంటున్నారు.
వీ ప్రతినిధులు ఆ నేక ప్రయత్నాలుచేసి
మరిగరయము సమకూరుస్తున్నారు. కష్ట
సమైతకు ఓర్పు సార్వసంధుత్తి సంగ్రహి,
స్తున్నారు. వీర ప్రయత్నములు సఫలం
గావననే మా విశ్వాసం.

ఒకసారి జాన్సన్ స్కాట్లండులో
పర్యటిస్తూ ఉండగా ఒక భద్రమహిళ
అతన్ని ఎదుర్కొని

“ఏమి నిఘంటు వయ్యా నీది :
దాన్నిండా ఆన్నీ అశీల పదాలె !”
అని చీదరించు కొన్నది.

“అవునండీ, దాంట్లో ఎవరు ఏది
వేడికితే అవదాలే అగుపడతాయి”
అన్నాడు జాన్సన్.

* * *

“మిస్టేక్, థిందర్ - (చిన్నతప్పు:
పెద్దతప్పు)-అంటారే: వీటిలో తేడా
ఏమిటి చెప్పండి” అని ఒక పెద్దమనిషి.
ప్రసిద్ధ హాస్య క్యంగ్స్ రచయిత
అయిన మార్క్ ట్వేన్ ని అడిగాడు.
“ఓ లదా : మీరు ఏదైనా హోటల్ కి
వెళ్ళినప్పుడు మీ నూలుగడ్డ గొడుగుకు

బదులు సిల్కుగుడ్డ గొడుగు తెచ్చారను
కోండి: అది మిస్టేక్. మీదే సిల్కు-
గుడ్డగొడుగు వదిలేసి నూలుగుడ్డ
గొడుగు తెచ్చేసకోండి. అది థిందర్

మీ ముఖమును
నవలగ్ని అక్కచేయకండి.

- మౌక్తికీవులు ఇతర చర్మ
వ్యాధులను కలిగించే శం
గదే పే కలుగచేయుదు
- ము అమ మీద చువ్వులు
చుక్కలు రుగ్మముగా ఉప
యోగించిన కలుగచేయుదు
- బ్లీచింగ్ పౌడరును మౌక్తికీ
కలిపి వడచి ఈ మందు
మౌక్తికీ
- ఎవరైనా మౌక్తికీ చర్మము
వెను అవసరమైన నిలమిన
ఎవ కలిగించి ఈ నిల
మిన మనుష్యక్రాంతి చర్మ
మును చువ్వులు లేకుండా
ఉత్పత్తి చేయుదు

Nital
నిలక

మెడికల్ మెటెరియల్ మందు
వాలెన్ నివారించే విధానము
మెక్సికో లింగ్ లుంబువ్యాధి కలుగ
జేయించు కి కొంతయు
“నిలక” మీ ఇష్టమైన మువ్వ
మంజులీకా కంపెనీ

నివాకే

చెవి చుక్కలు రామల మందు

- ★ గురిపె కలిగి దుడు
- ★ అలెచా చుడు
- ★ నివారించు
- ★ పొన్ను పోగొన్న
- ★ నిలబెట్ట వ్యక్తియును
- ★ నిత్యము తమముగించెను
- ★ వీరమమున అని
- ★ కలుగదు
- ★ మెరక అపెయిదు
- ★ మందు
- ★ త్వరితముగా వచ్చి
- ★ కగా ఎవరేయును
- ★ మువ్వనకలిగి

అన్ని ప్రాంతములన తెలుసు అంగదులలోను దొరకును
అభ్యుదయం :
కొద్దిక పాప (ప్రె) రిమిడెక్.
కొంబానె. కొద్దిక-3
డిస్ట్రీబ్యుటర్ :
మెవర్స గణపతి అండ్ కంపెనీ.
కోమరక్క వారి 1986 మార్చి.1

అవుతుంది" అని మార్క్స్ కేస్ న
నమూనావం.

అమెరికన్ ప్రెసిడెంట్ అబ్ర
హం లింకన్ హాస్యోక్తులు వినవి
వారు అరుదు. అది సామాన్యమైన
సంఘటనలోంచి, అది విషాద సన్ని
వేశంలోంచి అతడు హాస్యాన్ని
ఉత్పత్తిచేసి గుండె బరువును తొం
గించేవాడు.

ఒక పెదమనిషికి ఉద్యోగం
యిమ్మని రికిమెండ్ చేస్తూ అతని
సేనేటరలో ఒకరు పంపేరు ఆ మని
షిని అటూ యటూ ఎరీక్షించి ఏవో
నాలుగు ప్రశ్నలడిగి "వెళ్ళరా. ఏ

అవసరం వుంటే కబురు చేస్తాను"
అని పంపేళాడు లింకన్.

"మా కేండ్ డేడ్ ఉద్యోగం మాట
ఏం చేశారు" అని సెనేటర్ మర్నాడే
లింకన్ ని ప్రశ్నించాడు.

"అతనికి ఉద్యోగం రాదు.

"అదే."

"అతని మొహం నాకు నచ్చలేదు"

"బాగానే వుంది మీరు చెప్పేమాట.
అతని మొహానికి అతనెలా బాధ్యుడవు
తాడు?"

"నలభై ఏళ్ళు వైద్య ప్రతి మనిషీ
తన మొహానికి తానే బాధ్యుడిని నా
ఉద్దేశం." అన్నాడు లింకన్

అంద చందాల

మాసపత్రికలో

పెట్టెంబరు నుండి

అ శ ల శి ఖి రా లు

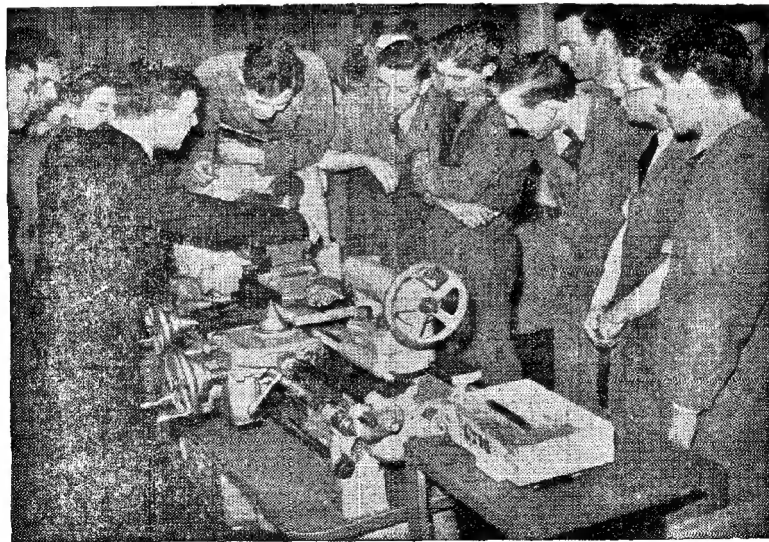
(సీ రి య ర్)

రచన - శ్రీమతి యద్దనపూడి సులోచనారాణి

విశ్వవిఖ్యాతి . దేశదీప్తి : అనురజ్యోతి.

ఒక దివ్య తేజస్సు అంధులలో శయనించివుంది కనుమూసిన ఆ తేజ పుంజుమే నేటికి మనకు వెలుగుగాలు

దేశరక్షకులు . ఒక సంవత్సరం వర్క్-షాప్ విద్యనేర్చి, పిదప అధిమానాలు అయిథాలఫార్వరీలో
ఫిర్కీదు 1° మొదలు 22 వందలవరకు అంగణాలరంతా ఈ ప్రాచీణ్యంలో శిక్షణపొందుతారు

కళాఖండం : ఉదయశంకర్ 'కల్పన'

ఉదయ శంకర్ గొప్ప నటకుడంటే ఒప్పుకోవాలి. కానీ అతడు సినిమా తీయటం చేసుకోకే అని ఆశ్చర్యం పోయిన బుద్ధిమంతులెందరో ఉన్నారు. — ఆర్థర్ హెన్రీ మెట్ట మొదట “సిటిజన్ థీస్” పేరిట టాలీవుడ్ పునరుద్ధరణ అక్కడి పెద్దలన్నీ షిఫ్ట్ చేసి ఉదయ శంకర్ తీసిన “కల్పన” నాట్యం రప్ప వరకే చేపు” అని పని కట్టుకున్నారని చెప్పవచ్చు. ప్రజలు లేకపోతే, ఉదాహరణగా చూసిన వచ్చు. “కల్పన” కూడా ఆ చిత్రం లాగే సినిమా యాగంలో ఆహ్లాదమైన కళా ఖండం!

నిజానికి “కల్పన” కి యితర ఏ చిత్రాలకీ ఏమిడయిన లోనూ సామ్యం లేదు. ఇందులో పిన్న చిత్రం లాని ఉత్సాహాన్ని బాధించే చిత్రం లాని వ్యంగ్యం ఏ చిత్రమునూ ఉన్నాయి. “కల్పన” లో నాట్యంలు వుండడం నిజమే — కానీ, ఆ నాట్యాలకు భావోద్వేగ కత్తి వుండి, వనోర్వక సందర్భంలోని నాట్యంలో భారత కళలోని వివిధ నాగరికతల సుమిక్ష ప్రదర్శన జరిగింది. స్వాతంత్ర్యసంగ్రామం మూలభూమి లాటలలో మన విద్యా విధానం బాద, చాన్సరీల బాద నిరసన వ్యంగ్య చాటల్ని చేయబడి వుంది. హాస్య, కర్మ, నాటికలుల పునాగమన అనే నాట్య విశేషాలు ఉదయ శంకర్ చేశాం లాని యవతీ యవతీలని బాధించే పతాక గారవాన్ని నియత్యం లో యింకా యింకా మైకి తీసుకు పోవడం హెచ్చరించాడు.

కానీ, ఈ నాట్యంల మన అనుచార నాట్య శాస్త్రానికి ఎంత వరకూ అన్వయం చూపాడో పరిశీలించుకుని నే ప్రేమితుడు నిరారక నుకొలనింటే, అది చూడవలసి కావాలి సాధన పోస్ తీసిన “రాజ్ నర్తకి” సరైన చిత్రమేమో కానీ “కల్పన” మూత్రం కాదు. ఉదయ శంకర్ పాత్రల్లో నాట్యం లేదని, కేవలం రంగ మూసక చిత్రం అని,

తన భావాలను వ్యక్తం చేసే సాధనం మూత్రమే కళా కాదు చిత్ర వృత్తి ప్రతినిధినించింటూనీ, అతని ముహూర్తమైన ధౌని మూ, చూడ భావ ప్రకటనలు, లాస్యనివ్యాసాలు, ఎంతో చక్కగా వుండి నాయి. ఈ చిత్రంలో సంగీతం ముఖ్యంగా అయా రసాను ధూతి! కావలసిన మానసిక కాతా వరణాన్ని కల్పించటం కోసమే ఎంతో జయప్రదంగా వాడబడింది. అందులో

‘హోలీ’ లో నిబంధం!

మూలీవనా షుట్టి

పున్నమి చాలా కొద్ది పాటలే అయినా అది ముఖ్యంగా భావ ప్రకటన కోసమే ప్రయోగించబడ్డాయి కానీ, ప్రజలు పాడి కోసం చెవి కోనుగోవాన్న వ్యక్తం ప్రాయం జరిగి నట్లు కానీ, పాడబడి నట్లు కానీ వచ్చింది. ఈ సందర్భంలో అన్యాయం పొందిన విషయ సీతం మధువుకు కాని దని చెప్పవచ్చు.

కథానైపుత్ర — తీర్చమైన కళా పుష్టి చూడవో మంతే మనస్తత్వం కలిగిన ఒక కళాకారుడు ఎదుర్కొన వలసిన సమస్య పరిపరమ నుంచి మొదట్లో అతని ఉన్నతాన్ని, తుల్యతాన్ని ఇంటి పెద్దలూ బోర్డు పంతులు చంపుతారు. అడక రాతీ వస్తే

‘కలాయి కళా కలాయి’ ఇతని పెద్ద కలారకులు అవుతారు. యితని నిజమైన కళా తెలియదు. పొమ్మంటారు. తరువాత ఏమనో కారణం మూలంగా కళలో తమకు అభిరుచి, అభిరుచి వ్యక్తిత్వం కనపించ వలసి వచ్చి, కనపించే పిల్ల జనించాడని చెప్పి విమర్శించారు. (ఈ సందర్భంలో ఉదయశంకర్, తరగతికి చెందిన వారిని నిరీతంగా నిమగ్నించి వదిలారు.)

అతడు ముఖ్యంగా పెద్దా తియాలను కొన్నది కాదు. వందలాది వారి బాద, వారి యితర కన్నుల మూలంగా పెన్నాడు వారు మూలంగా చెందిన కొన్ని సీనులు కల్పించ వలసి వచ్చిందట. చిత్రంలోని అవకాశం లో, వనోర్వకం చూపడానికి వచ్చిన జనించాడని చెప్పిన పాటినీడ లోని గుమ్మం వద్దగల తల వంపు లో ప్రారంభ మౌనం.

పెక్కి విషయంలో భావా “కల్పన” ఉత్తమ చిత్రం. ఆయన వాదన తేమూరా ప్రజా కాని, దృష్టిగానీ లేదు. పెక్కి లో ఒక ప్రాంత రకమైన మౌనం (ఫునాలు)లో నిర్మాణం జరిగింది. ఇది చాలా యిత్రంగా వున్నాయి. ఇందులో లోపాలు లేకపో దు ముఖ్యంగా కథలో సరైన పువ క్రమం, పువ సమయం క్రమమైన విధంగా లేవు. ‘హోలీ’, కథను చెప్పటప్పటికే రెండో ప్రాంతానికి ప్రదర్శనం) స్టాండ్ కాక అవకాశం. పాటల్లో సంస్కృతిని నిర్మితంగా వుండి, మూలలో నూతనతనం కల్పించడా వుంది.

నటన విషయంలో ఉదయ శంకర్ కంటే అతని భార్య అమరావతి ఎక్కువ బాగా జిప్సిందించిన ఒప్పుకోవాలి. ఈ లోపాలున్నప్పటికీ “కల్పన” లో వారితోనే చిత్ర కళా యుగం లో ఒక ప్రాంత కళం ప్రారంభ మౌనం!

“అందర్లాగా వుంటాడు.”

“నువ్వు చూసేవా ?”

“చూడాలనుకునే రాసేను.”

“రామెడినా ? బ్రాజెడినా ? పెట్రా ? సెక్సా ?”

“అన్నీయి.”

“కల్పితమా ?”

“ప్రేమలేదు గనక కల్పితమే. కేవలం కల్పితం. ఇందలి
అల్ప పుణ్యము. అక్కడి పాత్రలూ వాటి పేరులూ
హోదాలూ పదాలూ చుట్టరికాలూ పలుకరింపులూ
అన్నీ అంతా కల్పితమే !”

“కథ పే మిటర్నా ?”

“కథాదు నవల”

“అదేలేవోయ్. నవల పేరేమిటి ?”

“గతనీ, నీ పేరు నాచితీయమా ? వర్ణిలు !”

“దాంతం రాయి, తొరగా పైకొస్తావు.”

“దానికింకా పైయుందిగా ముందు నవల విను.”

“కానివ్వ.”

“మృత్యుం....”

“కుమంటూ అదేం పేరు !”

“దమచేసి నన్నానకు. నేను చదువుకు

పోతాను. నువ్వు వింటూ వుండు. కెన్నై ప్రొసీడ్

నా !”

“ప్రొసీడ్ !”

*

*

*

*

సోపలిజం : కాంగ్రెస్ : దేశం

విజయవ్రతాశ్చమీ

సోమరియ్య వారి కం గనున ఏడింది.

పోషణం కోసం అచ్చంగా పొటుపదార్థాల
ఒక స్వతంత్ర పక్షం నిర్మాణం చేశాడు.

కామ్యురులో 'కాంగ్రెసు పోషిస్తు
పార్టీ' నుంచి 'కాంగ్రెసు' పోయింది. వాటి
లో 'కాంగ్రెసులో నుంచి పోషిస్తు పార్టీ
కేటపలికి పోయింది.

భారత దేశ పరిశ్రా వాసిక పగరావ
మార్చి 18, 19, 20 తేదీలలో నూతన
అభ్యుదయ ఆరంభమైంది, న్యూరాబ్బం పోస్టా
ఫీస్ కంప్లెక్స్ ద్వారా సావనీలెట్టులో రోడ్డి
నాణ్య, ఆహారాంబా వాసిక యొద్దను
సావనీలెట్టు ప్రభుత్వం చేత ప్రగతినియైవడి.
కానీ సత్య పర్యవేక్షణ తన ని ఉద్దేశ్యం
కడక జననావనీలెట్టు కన్సల్టేషన్లు
యెనుకానీ వాసిక గిరిని సేవ నిమిత్త
పాటుపడే సంస్థగా కంప్లెక్స్ రూపకా
కన్సల్టేషన్లు, వివరాలతో కన్సల్టేషన్లు
గిరి కన్సల్టేషన్ గల నవస్థ పర్యవేక్షణను రూపు
మాపుతున్న ప్రయత్నం నవస్థ
కాక వాసిక.

తాం గ్రహ శిక్షయను పర ప్రభుత్వాన్ని
దీక్షాపదంగా బ్రహ్మాండ మైన వసులు
చేసిరి. తిరుపతి జిల్లాలో వర్ణ సంస్కృతము
విస్తృతమగును. వర్ణ సామర్యమునకు నాయ
కుని లైన్ గ్రుకు (ప్రయత్నం చేసినా, అది
సాధ్యము కాదు) గ్రుకు వారి సాధన నిష్ఠ
మైనది, జీవకామ జన సామర్యమునకును
వారిని పీడించి తిరిగివేతకానా గ్రుకులకు
రాగల సంస్కృతములో జనని పతనమై పట్టగా
నిట్టి పాతాళ తత్వం చాదిత్రకంగా నడు
అవనం మొదలి.

కాంగ్రెసు ఉద్యమం చారిత్రకంగా
తరువు చాలించింది. ఇక సోషలిస్టు ఉద్యమం
జోన్నీ వడివేంద వలెను. స్వరాజ్యం సోష
లిస్టు కావాలని, నిజదేశ్ కి ముప్పు విరూపాక్షం
కావాలని, చదువు, వసతి, ఆరోగ్యం, ఆస్తు
కన్నాని అందరికీ కావాలని? అట్లుంటే
ఉత్పాదక-వినియోగ-విభజన సమూహమున
కావాలని, ఆది సోషలిస్టు సాగి ఉన్నది.

నాగరక శివనం- భావ- పంపూరి
అందరికీ అభివృద్ధి కారణనా? అది సోప
బిన్స్ ఉద్యమం కాంక్షించే సంగతి.

మన ప్రభాకర్యం ఏకపక్ష బాధం కాకుండా నిబద్ధ ప్రభావకర బాధ- (పరి) బాధనలు జరిగి పైకెక్కి మైన రాజ్యవ్యవస్థం కావలె నంటారా ? ప్రజా ప్రభుత్వమును మూలద్రోయే ముందా దానిని చట్ట బద్ధముగా నిర్మించి ప్రజాతంత్ర ధైర్యంగా నిలం చెప్పగల పక్షం ఒకటి కావలెను. జటి పార్టీగా త్వర కూరిచాలనినానాపరిష్కార పార్టీ గలదే.

ఎదిరింపు విరోధము కాదు, కాగాదు.
ఎడటనారి విమర్శ లేని పక్షం అవి! కాళి
లో నిరంకుశమై, నిర్వీర్యమై పోగలదు.

నింజగల్గిన అనేక ప్రాణుల కౌగిలం
చేత సహానించిన అధికారం ప్రజలకు నిరుప
యోగం కారాదు. ప్రజానేత, ప్రజలకొరకు
పాలనజరిగే ప్రజాస్వామీ కావలెనంటే, ప్రజల సమస్యలను తెన్నే పక్షం ఒకటి కావ
లెను. ఈ తెల దునిర్మయంగా జరగవలెను.

సమాజములోని నిన్నూన్న రమణులు
చక్కబడి, జీవంతాని చాడివేటులు, చారి
త్రామిక శుభము ఇతోధికమై, సర్వజన
శ్రేయస్సురమైన ఆర్థికవిధానం ఆచరణ
యోగ్యం కావలెను.

ఇవే కను ఆశయములని సోపలిస్తులు
పక్కటినుబాదు.

శ్రీరామ! ప్రపంచానికి మంచె
 కేవలంగా? అని సోపానములలో నుంచును
 సామాజికవాదుల అభిప్రాయం. ప్రజల
 దృష్టికి ఉన్నారు. పాకంబరికి సామా
 నాదుకంగా సుఖపడగల మార్గం ఒకటే-
 సోపానములు, బాలి-మత-రంగం-వర్గ
 భేదములను దూపుచేసి ప్రపంచమును
 విడిచి ఏక శైవ్యులతో కై తత్వమున
 ప్రపంచ సోపానము వాదం.

సేవలీజం కోసం ఘండారకాలలో
గత రెండు శతాబ్దాలుగా గొప్ప కృషి జరి
గింది. పాశ్చాత్య దేశములనుంచి ప్రాచ్య
మండలాలకి వచ్చి ప్రవేశించింది. ప్రాచ్య-
పాశ్చాత్య ఖాదీయాలను ఇది కల్పించి, ఒక
మూలం కలిపి ప్రదేశ విశాలభూభాగంలో
పరిపక్వ రాష్ట్రమే ఏర్పడింది. తదాది,
పరిపక్వ రాష్ట్రం అతివేగంగా సేవలీజం
పరిచి భారతాన్ని పరిచి వదిలి.

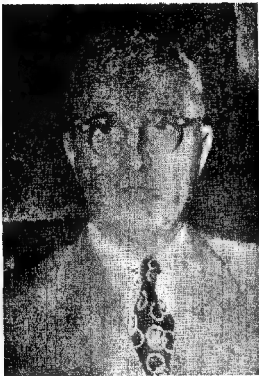
దేశగర్వము దీనివలన దేశచరితము లేబిల్లగ—దేశమరసిన ధీరపురుషుల తెలిసి పాడర తమ్ముడా! బాలభారతపదము (శ్రీరాయప్రోలు)

ప్రభుడు, ద్వితీయ సుగ్రాములు అసం
తం సోపరిణం, జాతీయస్వేచ్ఛ విశేష
వ్యాప్తి పొందినవి. మాదవ ప్రపంచ
సుగ్రామం రావందా కాపాడే కి శేష
ప్రపంచ సోపరిణం ఉద్ధవనీకరించు.
అందులోనుంచి క్రమంగా బయటపడిన
జనమంతా ఈ పర్యాయం సోపరిణ ప్రధా
ని అతని అభిమాని కా. గలనరి వివేచనలు
కొందరు అభిమాని కా. గలనరి

ప్రపంచం సంగతి ఎట్లున్నా, దేశంలో
జేంద్రాప్రొద్దు ప్రజాప్రభుత్వాలలో ఆలోచన
కరమైన పంచవత్త, పాపవిప్లవ ఉద్యమానికి

పాకిస్తాన్ : పండిట్ జీ వ్యాఖ్యలు :

ఆ మెరికా

మూర్తీ నా కోటి !

పాకిస్తాన్ ప్రభావమున్న సభ్యుడు గాంధీ స్థాపించాడని విన్నాం. సోదరుడు దాక్టర్ భాగ్ సాహెబ్ పాకిస్తాన్ పతాకం వందనమున్నది ముస్లింలగ్ బహుముట్ట వని చెప్పినాడు. పతాకములకు, జాతానికి తేడలేదను తన భర్తనుగి భాగ్ సాహెబ్ ప్రకటించినాడు. పండిట్ జవహర్ లాల్ నెహ్రూ అభిప్రాయంలో పాకిస్తాన్ ఇస్లాం ప్రయుక్త రాజ్యంగాను — ఇండియా హిందూ రాజ్యంగానూ, ఏకైక రెంటికీ శ్రద్ధానూ కలగలదు.

ఆంధ్ర రాష్ట్రము కావాలంటే రేడి! ఇదిగా! స్వీకరించండి—బుకే అందుకు సంబంధించినవారు నలనడు పోరాటంయ మించు ఏ తిరిగివచ్చాలంటే వచ్చి రాష్ట్రపు హక్కుల తదితర వివరముల పట్టిక ఇవ్వండి—రాష్ట్రం అందుకోండి—కాంగ్రెసు బిలింగ్డ్ ప్రకటన భూమిపరముక్త రాష్ట్రపాలనను గురించి. ఇవి పండిట్ జీ విశాఖపట్నంలో చెప్పిన సంగతులు.

అట్లు ఆంధ్రరాజ్యం కావాలని కోరి వారూ, ఆ గొంతెక్కు కోర్కెను ప్రధాన మంత్రి పోషిస్తారని చెబాడు. ■ పండి

తునిగ్ పార్లమెంటు (వాసిన మన రాష్ట్రం పండితు డెండుగ్ గయిగిలో నగుకొట్టాయ గువా మనగిడికి ఆంధ్రోద్యమం ఉత్తర మైనదిదమ ఇంకటి సిద్ధపేటు పనిజరుగలేదు. ఇట్టిదురదృష్టమనకు సుప్రా స్తంకా లేదు. తేక లోపిష్టియైన ■ పుణ్యార్థుడు ఒక మాటకు ఇలామాట తాత్పర్యం గ్రహించుచు కమ్మయన్నాదా? బిహా తెలిసిట్లు ప్రాయ రాదా?

గొంధికి నాల్గవ హిందూ పరశుభ ఆధికార ప్రేరణకు సెప్టెంబర్ అంటిగట్టి వాడు. ఇట్టి అశోపణ బహిరంగముగా సర్కార్ తాలూకు కర్ణాలలోమంచి మనకు తెలియదం ఇక ప్రభుమం, గాంధీని చువీవబడి కోక దీక్ష సిద్ధిపరచేడు. వాతావరణమే కలు మమలయ, అందులోమంచి గాత్రే పుట్టు కొచ్చినాడనిమాడ పండిట్ జీ తెలియజేసి వాడు.

కాళ్ళుమలు మెటగతంతే సమ్మ అయిపోయి ప్రయోగించడం కాగాతని ప్రధానమంత్రి సలహాయచ్చాడు. సింధియా కంటేవారు అతిస్వల్పమైన కాళ్ళుమల కోర్కెలకు బాని మూడుగెలలు విరసంగా ఏడిపించిన సంగతి సెప్టెంబర్ 15 చెప్పే ప్రైవేటు ఏవరికీ తేకపోయిందా? దీక్షకు అంతటికి వుండవచ్చా? లాభాలనిదగ్గరే జోగన్నీ, జవాన్నీ, అంతటిని నువీస్తుంది. ఇన్నివివరాలు తెలుస్తానే తీరిక పెద్దదిగ వుండదు. నైజాంకేవీ పెద్దదిగావట, తరిక్ మేగ్గణలో తెగస్తాం ఆ నా పుట్ట ప్రధానమంత్రి. ఎంత కొందరగా తరిక్ అంత మంచిది * 600 సభ్యులవారుందవని సెప్టెంబర్ 20 తేక 30సంఖ్య వాల కలయిక లుంటువట. అంతవరకు మేకే రాష్ట్రానికొకరికీ సంఖ్య నాలంఖ్య ఎక్కువైతే మంచిది.

అమెరికాలో మిలిటరీలోకి అందన్న వచ్చి తేక తీగిని సొందమంటున్నాడు. యువకు

అను ఇప్పుడేమంటే యుద్ధానికి తయారు చేస్తున్నాడు. * స్పెషల్ కోవాన్సి మూర్తీ నేతాలలో చేస్తుంటుంటుంది తెలుస్తుంది. స్పెషియం కీంప్రకటన. మధ్యస్థరాసుమద్ర భాగంలో అని ముఖ్య ప్రకటన. ఆర్థికాధికారే తీగిని స్పెషియన్ ఉనికి.

కూర్కయూరకలో కొర్రకమ్మ సా ప్రయత్నం వేగం ఏ క్రమంలో పోతున్న వని ఆమెకనలు భయం. మోటార్ ప్రణాళిక మూర్తీ నేతాలనుగి మించి వున్నదట. రెవెన్యూ వరదేశాలను వర్గర చేర్చి, వాటి సంపదను సూచించడానికే మోటార్ ప్రణాళిక పన్నాగమట. ఆమె రికా ఆందవా ప్రకారం రెవెన్యూ తన మలకు బడిగల ప్రాంతంలోనుంచి 1200 కోట్ల దాదాపు విలువగల సామగ్రి, సంపదను స్వీకరించింది. అమెరికా ■ ప్రాంతానికి 15 కోట్ల దాదాపు ఏవో ఒక రూపణా దోసిళ్ళలో పోసింది. రెవెన్యూ ఉపాయం భవ, కనక, తమ్మ, వానా వాది సంగ్రహం. అమెరికా ఆకాయం పరశుభ కారిం * యుద్ధాంతరం రెవెన్యూ సంపద, ఆధికారం, ఆక్రమణ అన్నీ హెచ్చయినవని ఆమెకన లేకకు యుద్ధంగా కేంద్రపక్షంగా వుండిన జేతాలలోనుంచి 1200 కోట్ల దాదాపు సామగ్రి రెవెన్యూ తీసుకున్నది. యంత్రాలు కొన్ని తీసుకోవలసిన బావట, పనిజరుగ తాలూకు, ఆక్రమణవ్యయం అన్నీ అందులో కలిపివేస్తే బి. ఇంకూ 900 కోట్ల దాదాపు బర్కంకడవునంచి లాగి కనుకడమైనది. పరి పోరాడికాను యంత్రాలు, పనిగణం, ఇతర సామగ్రి ఇక్కడినుండి రెవెన్యూను తీసుకొచ్చే వాడు.

ప్రచురణ

శ్రీ వ్యాఖ్యలకు

పేజీ 1 కు రూ.0.

దుర్గా మెడికల్ పరిశోధన, రేణువాడ.

రష్య అవలంబించే పై విధానం ఆమెకా
చాలానే భీష్మంగా వుంటున్నది. యుద్ధా
నంతరం ఆమెకా 1500 కోట్ల డాలర్లు
చార్జర్లమైన అరువుగా ఉప్పుగా ఉది
తంగా ఖర్చుపెట్టింది. ఇంతలో కొంత
భాగం రష్య కంప్యూటర్లలో చేశాలట
రెడ్డింది. వీరికి ప్రస్తుతం మార్నర్ నహా
యంపేటిట కొన్ని కోట్ల సొమ్ము సామ్రాజ్య
యూరప్లో చాలా భాగం ఉందిగా ఆమె

లోని దేశాల్లో బ్యాంకారం సాగుచేసి
వుంటుందని ఆమెకా అభిప్రాయం రష్య
అట్టి వ్యాపారాన్ని ఇంతవరకు అడ్డుపెట్ట
లేదు. సోవియట్ రాజ్యం అట్టి ఆటంకం
కలగలేదేనీ, మార్నర్ సహాయంతోనే విధా
నాన్ని పూర్తిగా మార్చవలసి వుంటుందట.

రష్య 'పిడికెల్' లో ఆమెకా తంటాలు
పెడుతున్నారే, ఆమెకా అక్రమిత
పత్తిను జర్మనీలో రష్య ప్రేరణచేత బాధ

చేశాలను ఇందులో మాదక భాగంపోతుంది.
యూరప్ అందుకొకటవిన వస్తు వానానాలు
విశేష భాగం ఈ దేశాలు యూరప్కు
సప్లయ చేయవలెను.
మార్నర్ సహాయాన్ని తిరగా గాని
ఆమెకా కంపెనీలు, ప్రయత్నే ఆనా
మును శక్తిను యూరప్లో పెట్టబట్టు
నిర్ణయంగా పెట్టవచ్చునట.

1948నంతరమే 1939 కరె అవుతుందని
కొందరి వాదన. కొడి పుణుల రయోక
వివరేన.

(బ్రిటన్ లో కమ్యూనిస్టులను ముఖ్యమైన
కీలక ప్రదేశాల నుంచి, ముఖ్యంగా మిల
టరీ ప్రావరములలోంచి నోలగించి చేస్తున్న
అమెరికాలో సోవియట్ మాదక విపరీత
మైనది. యుద్ధ వాతా వరణం కచ్చిత
మైనది.

అమెరికా ఇంగ్లాండును నమ్మ రాదని నూజీ
ప్రెసిడెంట్ హార్వర్డు హూవర్ భావిస్తు
న్నాడు. అఖరు నిమిషంలో బెన్ గ్రెటర్
రష్యను తలగొనిపోతారని హూవర్ భయం
నిగుమతులు బాగా పెంచి, గట్టిగా కట్టి
తేలు తలపించని క్రిస్ట్ షార్ ఆంగ్లేయుల
లందరినీ కోరినాడు.

రష్యా

మాలటోవ్ నా పుణ్య!

మార్షల్ - మాలటోవ్

పన్నగాలు

కొన్ని మెనుతున్నది. ఇంతగా తూర్పు
యూరప్లోని దేశాలను సంయుక్తంలేసి
తన ఏకాధిపత్యం స్థాపించాలని రష్య
సంకల్పంగా ఆమెకా భావిస్తున్నది.
డామూర్లనది ప్రసవించే దేశాలన్నీటిని
ఏకం చేస్తే ప్రణాళిక ఒకటి రావలసిందట.
మిలిటరీ-పైన్లారిక-అన్నాకపు శక్తి
లలో ఆదేశాలను రష్య బిగిస్తుందట.

రష్య శక్త్యం-ఆమెకా ఆనుమానం-
ఏమిగా తూర్పు యూరప్తునంతా ఆది
కావేస్తుంది. 10 కోట్లనుంచి జనం రక్షి
వస్తారు. అనగా రష్యకు మొత్తం 80
కోట్ల జనాభా చేసేవావుంటుంది. మాల
టోవ్ ప్రణాళిక వ్యూహ, తన పనులందీని
నిరాటంకంగా తూర్పున ప్రయలం చేసు
వలెననే సోవియట్ సంకల్పం. ఆ అప్పు
డిక తూర్పుదేశాలు సోవియట్ పిడికరి
నుంచి బయటపడేవ్యాంపునా? అని
ఆమెకా అలోచన అధికారవర్గం అట్టి
ప్రాయం అట్టి అవకాశం వున్నదట.
అందుకల్ల ఆదేశాలలో రష్యను విశోధించే
శక్తులను ఆమెకా ప్రోత్సహిస్తున్నది. ఆ
ప్రస్తుతం యూరప్ ఖండికంగా రెండు
కు-దాలుగా నీలందరి. 'రష్య పిడికెల్'

పొమ్ముగావుందట. ఈ విధంగా మార్నర్
పుణుల, మాలటోవ్ ప్రణాళిక ఆచరణలోకి
వచ్చేసే చాలా తొందరైంది. మార్నర్
సహాయం ఇకవిధం లభ్యవుతుంది.

అమెరికా బ్రిటనుకు చాలా కష్ట వాం
చేస్తున్నది. ఆయుధాలు- డాలర్లు ఆమె
కా పన్నయి చేస్తున్నది. అంతవరకు బ్రిటన్
బరువు తీరింది. ప్రపంచంలో ఏక్కడే శంక
తుగి కర్మక్రమం కొంత రడిచేసి, ఆమెకా
అనుభుంటుంది. అనగా మార్నర్ కహాయ
నికీ మంజీ మారుపేరుతో ఆంగ్లేజీకానికీ
ఆమెకా సాయపడింది. లండనుకు కేబిల్స్
వ్యాంతుల బాపతు సొలుకు 100 కోట్ల
డాలర్లు ఆమెకా పంపుతుంది. ప్రతిఖండం
తరాలలో తను వాగానించిన సహాయాలను
ఆమెకా చేస్తూవుండే వలసిందేనా? ఇంక
పల ఆమెకా సానుం పుక్కుగునకల్ల,
అక్కడి నుంచి తరిచిచ్చే బ్రిటిష్ జనాభా
ఉక్కిరి- ఏక్కడ వలసమిరి విని యోగం
అవుతుంది.

మార్నర్ ప్రణాళిక ప్రకారం బ్రిటన్,
ఫ్రాన్స్, ఇటలీ దేశాలు మార్షల్ సహా
యాన్ని ముఖగా పొందగలవు. మొత్తటి 15
మూసలలో 680 కోట్ల డాలర్ల వినియోగం
వుంటుంది. ఇంతలో ఆమెకా వ్యాపారం
లోకి కలసిరారు. తనచాతు, చట్టమెరికా

నవరణ

మార్చి 16 తేదీ నంకల్లో రాష్ట్ర
వాగ్రం కీక్కిలో 'పాతదత్తుం ప్రజలు
బాధలు' అను రేఖా శ్రీ శ్రీపురా శ్రీశక్తి
రావుగారు వ్రాసినది.

మార్చి 2, 1948

చేత స్వామికని పురస్కరించుకుని ఆ పాపాలు కొందరు బోడిగుళ్ళతో పుటారు.

నిష్కాముకుడైన మనిషికి బోడి తల చిచ్చామనే తెలివితేటలు వాళ్ళకి లేకపోలేదు.

కనుక తలమీద వెంట్రుకల్ని తొలిగించేస్తే చాలు. సాధువై, నిరంతర భగవత్పూజనకు దై, తాకిత సంపదలు దూరమై, కేవలం లోక కళ్యాణార్థమై పాటినదే సచ్చరితుడనే నష్టపితేటు పుచ్చుకున్నాడనే అర్థం.

ఈ ఆర్థ స్ఫురణకొరకు తెలివిగల పోయిలు కొందరు పడిపూరు, వాళ్లు, అస్తమానం బోడితలతో రోయి తిగదం చిరాకు గనక, కనీసం స్వామి రాకననుసరించినా తాత్కాలికంగా వేషం మార్చుకోవడం అవసరమని వాళ్ళకి బాగా తెలుసు.

ఎరోమంత్రి పుంగవులు వేంచేయబోతున్నారనే వార్త వింటేనేకప్పు తిమ్మాపురం తాలూకు మురికి రోడ్డు కుట్రపరచడం జరగదు. స్వామికను వింటేనేగాని తిమ్మాపురం వాస్తవ్యుల తలలు మారవు. మంత్రి పుంగవులు వెళ్ళడంతోకే ఆ రోడ్లు మళ్ళా సరకానికి దారైపోవడంలాగానే స్వామి వెళ్ళినంతోకే ఆ బోడితలలు సోకుగా పెంచడం జరుగుతుంది.

అక్కడి మురికిరోడ్లకి, అక్కడి

తెలివి తలలకి అంత అనినాభావ సంబంధం మరి.

ఆ సాయంకాలం స్వామి అనంద తైరపుల గం బీ రో పన్యాసం ఆ పార్కులో ఏర్పాటు చేయబడ్డది.

వందలాది జనం జూన సమపారన నిమిత్తమై స్వామివభక్తి హాజరయ్యేవే. ఇంతటిదీషేంద్రనీ, జనసముదాయాన్ని చూచిన స్వామిలు పరవశులై చెప్పబోయే గీతారహస్యం చప్పున స్ఫురించక, ఒకింత కళ్లు మూసుకుని భ్యాస విమగ్నులై పున్న సమయాన్ని కనిపెట్టే పాయ పుర ప్రభువు శ్రీ రామదాసు.

శ్రీ వారికి పురపాలకరూ మన శ్యాంతి దూరమైన తరుణంలో స్వామి వారి రాక గొప్ప ఉపకారంచేసి వెళ్ళింది.

వారిస్థలి ప్రజకి గల భక్తి శ్రద్ధలను గమనించి, అటునుంచి సరుక్కురచ్చున్నారనే ఆర్యోక్తిని పాటించి స్వామివారి పాదసేవ మడిచిమారి తద్వారా భక్త చింతామణి అనే అదనమైన అర్థ తమ పొంది ధన్యుడయ్యేరు రామదాసు.

స్వామీజీ యింకా కళ్లు తెరవలేదు.

అందంగా అంకరించబడిన వేదిక. స్వామివారి ప్రక్కనే అశిశులై వున్నారు రామదాసు.

సభదైవ చింతన చేకకాబోయి నిశ్చబ్దంగా వుంది.

అనను కనిపెట్టి రామదాసు లేచి నిలబడ్డాడు. ఆ మనసున్నటి గుండె దీపాల వెలుగులో కలుక్కున మోసింది. ఆ సన కళ్ళలో ఒక దివ్య జ్యోతి వెలిగే పుట్టుకుందని వారు భావించడం కళ్ళిం విచేసుకుని చేతులు అతి పొయంగా జోడించి సభ విడిచింది అన్నారు. ...

“ఇక చాలా సుదీనం. తిమ్మాపురం చుట్టూ ఈ రోజుకెంతో ప్రాముఖ్యత ఉంది. పుంటుంది. శ్రీ స్వామి వారు తిమ్మాపురం వేంచేసినది యిది ప్రథమం. అయితే శ్రీ స్వామి వారిని తరచూ రావలసిందిగా మనం దరి తివురా నేను ప్రార్థించి వస్తాను. జనాబు అనుప్రహించేరు కాదు. వారి అనుగ్రహంతోనం మనం ఎదురు చూద్దాం.... శ్రీ స్వామివారు ఇక్కడ చేరిన భక్తకోటికి అమూల్యమైన ఉపదేశం చేయడానికి సచ్చిదానంద నిజం. కాని, ఇప్పుడు వారెందుకో సంకల్పం వస్తుంటుంది సంగతేమి.

“భూమిమీద తండవిస్తున్న పాపం శ్రీస్వామివారి మనసునిగాయపరిచింది వదిలీపాప రోజులపాటు వారిని అట్టి పెట్టుకు తిరుగుతున్న వాడిని గమక నేనీ నిజాన్ని గ్రహించగలిగేను. ఈ పాప భూమిపైను వాతావరణాన్ని చక్కదిద్దే నిమిత్తమే శ్రీ స్వామి వారు దేవాలయం చేస్తున్నారు.

“నిజానికి శ్రీ స్వామివారు ఇవాళ

యిక్కడ వుండేవాడుకాదు. నా ప్రార్థనని మన్నించి మివాళ కూడా అగి పోయేది. మనందరం దయలం. నా గరించి ఇప్పుడు నేను చెప్పకోడం మంచిది. అనారోగ్యం నేను నా పిదదుల్ని చక్కగా నిర్వహించలేక పోతున్నా నేమోనని బెంగలుగుతోంది. నాక. నానెత్తిమీదనున్న ఈ గుంతర వాధ్యతను ఒరిపించేసుకోవాలని నేనెంత కాలంనుందో ఎదురుచూస్తున్నాను. కానీ నా యందు నా ప్రజలకున్న అనిమాం నా నిర్ణయాన్ని సాగనివ్వడంలేదు.

“ఇక మర్యాదా శ్రీ స్వామి వారుగూడా నా నిర్ణయాన్ని కాదంటున్నారని నా పిదదుల్ని హామీతో వారి ఆశీస్సులు అంతా నాని పెరివిస్తే. అందుకే అన్నాను ఈరోజు సుదీనమని. కానీ.... ఇప్పుడిక్కడ శ్రీ స్వామివారి మహావిశ్వాసం నేను చెప్పుకలను. మనిషి ఆలోచనలు పెడదోసిన పోతున్నవని శ్రీ స్వామివారు గమనించేరు. ఇక్కడ శ్రీ స్వామివారి దర్శన నిమిత్తమే చేరిన ప్రజావాహిలో స్వామి మనస్సుని శంకించే ద్రోహ ఎవరో చేశాడు. అందుకేనే స్వామి మరక చప్పున ఉపదేశం చేయడానికి వచ్చడటంలేదు. దయచేసి ఆ ద్రోహ నభి మర్యాదని పాటించడం మంచిది. ఆ ద్రోహికి ఈ సరయికిం లేకపోతే విరభ్యంతరంగా ఈ చోటాదిలి వెళ్ళి పోవచ్చు. లేదా. మనసు మార్చుకుని

స్వామిని అనుగ్రహించవలసిందిగా కోరుకోవాలి. ఈ రెంటిలో ఎదో ఒక్కటి యిప్పుడిక్షణంలోనే జరుగడం మంచిది."

రామదాసుగారు హెచ్చరికను పూరితేసి వేయికళ్ళతో నభని కలయ జూపేసె.

ఎంక చిన్న విషయమైనా పెద్ద పత్తితో యిరికింపుటం దారికి అడ్డ వాటు. కీరెగి వాత పెట్టడం దారికి దాకా చాతవును. ఈ హెచ్చరికల ముఖ్యంబు ఎంక అయియోమోనాను గ్రహించేదే గనుకనే పలిరంకొంకు చాలా ఆతంగా ఎదురు చూస్తున్నది.

అయిదు నిమిషాలైనా ఒక్క ద్రోహి బయటకు నడలేను నాగదా నభలో ఎరికి వాళ్ళ భయంతో నోరు చొక్కుకొని కూచోడం రామదాసు గమనించేసె.

రామదాసు గట్టిగా వ్యాస పీల్చేసె. ఇంత ఆందాన్ని గుండెలో నింపుకుని మృసుకాసి పీల్చేసె.

ఒకసక్క స్వామిని మహాత్ముని ప్రకంపిస్తూ మరొకక్క న చతుర తిప్పి ప్రదర్శించే ఇటు స్వామిదారునానీ, అటు ప్రసాదహినినానీ రోవైదానికి వీలేని ఇప్పుడిదవట్ల రామదాసు గారికి మోకక్క.

* మీ కేశ సంపదకు

ఒకరి కేశం సొందర్యంచూచి మరొకడు
ఇక ఎంతమాత్రం అనూయింపదలపినె
అవేనగం లేదు. రీటా వాడి మీ కుటుంబ
సౌభాగ్యాన్ని పుష్టిచేసుకోండి. మీ
కేశాలను పెంచుగా, ఒత్తిగా పెరిగి
తిగనిగలాడుతూ మెత్తగా వుండవలెనంటే
ఇంతకుపొంది లేనివలసిందేమిలేదు.

* సరికొత్త ప్యాకింగులో వస్తున్నది

రీటా ప్రతి చోటా
దొరకును

బిహ్ కంపెనీ, బొంబాయి. కలకత్తా, మద్రాసు

లెగించి ఎడైనా పక్షి ఎదురాడితే తగ్గమందురెడిచేసుకునే పుంచాయన.

రామదాసుగారేదైనా సభలో ప్రసంగించడమంటూ జరుగుతే అది రాజకీయ సభకాచర్య. సాహిత్య సభ కావచ్చు గాన సభకాచర్య నాటక ప్రదర్శన కావచ్చు, కుస్తీలు కావచ్చు ఏదైనా వర్తేడు. ఆ సభకి ముమ్మందు పెద్ద పరీక్షపెట్టి అక్కడ తన బరు వెంటో తెలుసుకొనిన సభని సాగ నివ్వరు.

ఆ మాట కొనేవారికి తెలివి "విషయం" లేదు. కోళ్ళ పెంకకం మొదలు అమెరికా సైనికులు వరకూ ఆ సభ విషయమైనా మాటాడగలడు ఆ సభ దగ్గి కొన్ని రికార్డులుంటాయి ఏ సభకి ఏ కిక్కు ఏ శృతిలో నిపించాలో ఆకళింపు చేసుకున్న ప్రజాశాలి వారు.

స్వామివారు కళ్ళు తెరిచి రామదాసు చేపు చూసేరు. రామదాసు సవివరంగా చేతులు జోడించేరు. స్వామివారు ఏమి చేయాలో చాతగాక చిక్కిలాసంగా నవ్వేరు. నవ్వి ఉపదేశం ప్రారంభించేరు.

"హనుమంతుడు శ్రీరామకృతుడు. అంటే, రామదాసు. హనుమంతుడు వానర శాసితాడు. పరమభక్తుడు. సాక్షాత్తు శ్రీరామచంద్రులను గుండెలో దాచుకొన్న మహాభక్తుడాయన. తిమ్మాపురంలో ఆ భక్తుడున్నాడ. గనుక తిమ్మాపుర వాసుల కొచ్చిన భయం లేదు.

శ్యామి

"మానవ పేదయే మాధవ పేద అన్నారు. పేదఅనేదానితో తృప్తిపొందకుండు. మన ప్రక్కమన్న మనిషి కేం కావాలో మనం తెలుసుకోవడం ప్రథమ కర్తవ్యం. తెలిసిన తర్వాత చాతసయ్యించి చెయ్యడం ముఖ్య కర్తవ్యం.

"కర్తవ్యం ఎవడకి వాడు బతకడం ముఖ్యంకాదు. తనతోపాటు యింకా ఎంతమంది ఎలా బతుకుతున్నారో పెన్సిల్ తిరిగి చూడటం ముఖ్యం...."

శ్రీ స్వామివారు ఒక్కో ముక్కని అయిదూ పది నిమిషాలు ఆగి మరీ చెప్పడం ఇలాంటి మో...పై...లో అనగంట నేపు సాగింది ఉపదేశం అనింకా ఎంతనేపు సాగేదోగాని వాన దేబడికి వాళ్ళు ముందోయి దురిదవా వాయిచి పారేగడం మూలంగా సభ అక్కడితో ఆగిపోయింది.

వర్షంలో పరుగెత్తుతూన్న ఒక మూడు మరో అదానెతో అన్నారు.

"స్వామిగారంటే ఏమంటో అనుకున్నా ఆకాకి ముచ్చటిగాడి బడిపంతులు దేవసారంగారే బేటలు. మా చిట్టిగాడి పునకం నిండా సీతులేగా. చదువు కోడానికి చెయ్యండాలేగాని గురో.... దే సాయంగానిపాలాలు ఏంటావ్ ?"

అజ్ఞాని భయపడుతూ, పరుగెత్తుతూనే అన్నాడు.

"చెడు మాటాడకు. కళ్ళుపోతాయ్. వర్షం ఎక్కువవుతుంది. తొందరగా పరుగెట్టు."

(సకేషం)

శా కు ం త ం

ఎం. రా మ కౌ టి

త్రుపుతూ తుళ్ళుతూ పరనళ్ళు తొక్కేవు
గుప్పుమని వరుసులో సొగసులో సొక్కేవు
తిప్పుకొని గొప్పగా పైటపురి పప్పేవు
ఒప్పుకొని కుప్పవని లీలగా చెప్పేవు

ఏవూరు ? ఏ గూడు ! ఓపాల గువ్వా !
ఎవ్వారు మీ వారు ? మురిపాల గువ్వా !

పూదేన వాకవరి కొబ్బరులకోన
మఘరాతి మఘరమాసీను సీయూన
కాగితపు వావపై కోరికల తెడ్దేసి
మగవాడివై గూడుచేరు గండ్డేసి

పడుచు దుడుకున నేను పొంగేను బాన !
గడుసరివి సొగసరివి యీదాడరావా !

నీలాలకుచ్చులు జలతారుమచ్చలు
నిలువెల్ల సింగార మొలికించు పచ్చలు
నాజుకు నడకలు సొత్తై న విసురులు
మోజులే చిలికేను పన్నీటి కొసరులు

ఊలేసి పిలిచేను ఓపాల గువ్వా !

ఉలుకాడవేలనే కోపాల గువ్వా !

నీలకాంతలుయేరి చీరగాకట్టేను
మేలి వన్నెల వెలుగు లందందు పెట్టేను
బీడులో గరికనే మెడలోన వేశాను
వడివడిగ నీ కొరకు యెగిరి వచ్చేశాను

ఊలేసి అల్లరా ! బాగుందిబావా !

గోలేల వావెంట చల్ల గారావా

కురులిసరి కనులిప్పి నెమలిలా ఆడేవు
పరువాల పలుకాడి కమ్మగా పాడేవు
మురిపించి వలపించి వలవేసి నట్టేవు
కరువుతీరా నన్ను చూపులను చుట్టేవు

కవ్వించి బెదరించి ఓపాల గువ్వా !

నవ్వెదవు న్యాయనూ తాపాల గువ్వా !

నూనూగు మీసాల మొగలంటి బావా !

కోనలో వా గూడు ననుగూడరావా ?

భావాల రెక్కలై పోదామె గువ్వా !

బావంట నీకింత తీపేల గువ్వా ?

నీ వలపు వా తలపు వల్లెవతమే గువ్వా !

అవునవును బావా! వా మల్లె పువ్వు !

నాకూర్చిన కత్తి

* ద్వితీయ
కవితాకావ్యం

నీ ముత్యం చిప్పనాగు !

నాకు ఆగందం కలిగించటానికి
స్వాతి చిరుకుకే అక్కరలేదు !

నా చిరుకులు ఎప్పుడు నింగి
నుండి రాలినా నా కిష్టమే !

నల్లని మబ్బులపైకి పూసల
దండనా, చిరుకులు పడుతున్నంతే
చూడటానికి నాకు ఎంతో ఆహ్లాదంగా
వుంటుంది. మట్టిమీద చిరుకులు పడిన

తరువాత గాలి మోసుకొచ్చే వింత పరిమళమంటే నాకు ఎంతో ఇష్టం. చీకటిసుందరి పెన మీద చిరునవ్వులా వెలిగి మా యమమయే మేపులు చూడటంలో నాకు అమితమైన తృప్తి లభ్యమవుతుంది.

వాన కురుస్తున్నప్పుడు గదిలో కూర్చుని పెచ్చా సిగరెల్లు పీలుస్తూ కథలు వ్రాసుటం నాకు ఒక హాబీ లాటిని.

కొని రెండు సంవత్సరాల క్రితం జరిగిన ఆ సంఘటన నన్ను పూర్తిగా మార్చింది. ఇప్పుడు రద్దం కుస్తూ వుంటే ఆ నాటి వ్యూహే నా కులల ముందు ప్రత్యక్ష మౌతుంది, నా సాసాన్ని, కుటిల్యాన్ని, స్వాస్థ్యాన్ని ఎత్తిచూపి ఎగతాళిచేస్తూ వుంటుంది ఈ నాటికీ ఆ సంఘటన! ఇప్పుడు వద్దం కుస్తూ వుంటే ఆ హోం ఎకరో బాధగా మూగిస్తున్నాడు, కాకనీ స్రవణ వేదనను అనుభవిస్తున్నట్లు అనిపిస్తుంది. కొన్నిక్కొన్ని గొంతులు వెళ్ళి వెళ్ళి వీడుస్తూ వుంటే ఆ అన్నీరే వద్దం కుస్తున్నట్లు బాధపడతాను.

రెండు సంవత్సరాల క్రితం ఆ రాత్రి :....

కాటుకలా నల్లని మబ్బులు నింగిని ఆక్రమించుకొన్న రాత్రి - చెరువు నేల గూల్చేలా ప్రవంధ వేగంతో గాలి వీచినరాత్రి - ఎరుగుకొండలాటి ధార

లతో వర్షం కుప్పిర రాత్రి - ఆ రాత్రి, నాకు బాగా జ్ఞాపకం.

గది తలుపులు బిగించి, కుప్పిలో కూర్చుని, కాళ్ళు చేబిలుపిడపెట్టి, సిగరెల్లు అగ్గిపుల్లల్ని చేట్టు చేసుకుంటూ కాలుస్తూ రావకొండ స్వి నాథాస్త్రిగారి "మంచిచెల్లో ఏకధా" చదవటం పూర్తచేసి ఆశోచులో పడ్డాను! ఆ కథలో రెండు బాగాలున్నాయి. మొదటిది "మంచి" రెండోది 'చెల్'! ఆ రెండు గొప్ప కథలే! ప్రతి మనిషిలోనూ ఆలోచనను రేపుతాయి! "అయితే, ఆ రెండింటిలో మీరు ఏది ఎక్కువ ఇష్టమో." చెప్పే మీ స్వభావం కాం వరకూ వెల్లడవుతుందని నా అభిప్రాయం!" అంటూ చిరకాల ఒక పక్షి స్పృహ రవయిత. ఎంతవేపు మోచింటినా కాటిలో నీని నేనెక్కువ ఇష్టపడ్డారో తేల్చుకోలేకపోయాను! నీని ఇప్పుడు అని పిస్తోంది. "కాటిలో నాని రెండో భాగమే ఎక్కువ నచ్చింది."

ఆ ఆశ్చర్య వాడే సమయంలో తలుపు చదిదగా బాదిన చప్పుడయింది. లేచి చూచి తలుపుతీశాను. వర్షపు జల్లు ఒక్కసారి మొహావకొట్టింది! ఆ రూసవంతు తడిసి ముదయి ఆకారం, జగన్నాథం గదిలోకి వచ్చేడు.

జగన్నాథం నాతోటి గురూ! ఒక్కసారి మీరు వాడిని చూస్తే పిలి

- వంశధార కావాలే

మార్చి 10 వ తేదీన శ్రీ ప్రకాశంపండులుగారి రూప చిత్రం, (మా పై చిత్రం) రామకృష్ణ మూలం ఆంధ్రవిజ్ఞాన సమితి వారిచే బహుళంకరింపబడి శ్రీ యం, శే. వి. రెడ్డిగారిచే ఆ విక్రయించ బడింది.

ఆశ్రమంలోని శ్రీ రెడ్డిగారు ప్రకాశం పండులుగారి లోని కార్య కీర్తన, ప్రబల ప్రార్థనాన్ని కొని యాడుతూ, వారి మనస్థాయి ముందుగా వారికి ఆదర్శప్రాయంగా నిలుస్తాయని ఆశీర్వాదం.

శ్రీ. వి. రెడ్డిగారు ప్రకాశం పండులు గారు 'ఆంధ్రేశ్వర' కా 'శేష' అని అన్నారు. శ్రీ ప్రకాశం పండులు గారి జీవితంలోని కొన్ని కొన్ని క్షణాలను వివరణతో తెలియజేసి, వాటి వల్ల విద్యార్థులు తెలుసుకొని ఆనందం పొందిన ఆదర్శాలను తెలియ చెప్పారు.

కళ్యాణక్షేత్రం శ్రీ. చుండి జగన్నాథం గారు, శ్రీ ప్రకాశం పండులు గారు మీరి దిన కళ నాయకులంతా భయపడి పోయి వేయి వాహినీలను అర్ధ సమర్థులకు అరి వ్రేలంలో, అరి పాతాళంలో వారు చేయి బూనించుకు వారిని ప్రశంసించారు.

శ్రీ ప్రకాశం పండులు గారు జమీందారీ వర్గం నుండి ప్రాసేన పుస్తకం చిత్రంలో చిర స్థాయిగా ప్రండి పోగరిగిన తాతకు కలిగించి అన్నారు.

శ్రీ ప్రకాశం పండులు గారి రూప చిత్రాన్ని తెల వగ్గలలో చిత్రించిన శ్రీ. వి. వరహాచారి గారిని ఆంధ్ర విజ్ఞాన సమితి వారు సభాంశంలో ది 100 ల పాక రోజుల సమర్పించి పరిచించారు.

ప్రజాపథ్యం అంటే ఏమిటో అంటే మన మాట్లాడు—అధికారాలూ—దేశాధికార మన చేపట్టాడు విభులంగా, అగ్రస్తు 15 తేదీలో భారత చరిత్రలో శ్రీ శ్రీ అధ్యయన ప్రారంభమైంది. అంతకు మునుపు మనలను పాలించే ప్రభుత్వము సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వం. కానీ, అవాటి నుండి ప్రజాప్రభుత్వం ప్రాపించబడింది.

ఈ సభలో ఏకగ్రీవంగా ఆమోదించబడిన తీర్మానాలు—

(1) పాకపట్నం తాలూకాకు ఏకా రజెన్య పరిపాలనా పాకర్యం నిమిత్తం ముక్కులుగావించి యిరుగు పొరుగు తాలూకాకు కలిపి వేయబడుతున్న ప్రభుత్వం సత్కారాలు జరిగిస్తున్న విషయం చాంకోచ వియం, సుమారు రెండువేలల జనాభాగల యీ తాలూకాను ప్రజాభిప్రాయం తెలుసుకోవడం యిట్టి ప్రయత్నం పాలించడం ప్రజాప్రభుత్వ కీర్తనాతాత్వం పరిశీలించి తాతకు అవకాశంపైన క ఈ చారలను ప్రభుత్వం వెంటనే నిర్మించి పై సన్నాహం లను దిరమించు కోవాలని ప్రభుత్వానికి విజ్ఞప్తిచేస్తూ తీర్మానించడమైంది.

(2) యిటీవల విభజించబడిన ఉత్తర నిరాళి జిల్లాకు శ్రీకాకుళం జిల్లాలోని వాడు కరణం చేపేయిలు వంశధార జిల్లాలోని వీరిని సమంజసముగా నుండునని ప్రభుత్వానికి విన్నవించడం మైనది.

(3) వెంటూరు కేంద్రంలో వెంటనే ఒక ప్రాజెక్టు ఎరిపేయిల మూలంపై పాలని ప్రభుత్వాన్ని కోరడమైనది.

(4) వెంటూరు ముతాలూ వైద్యపాకర్యం శేయ, తాతకు వెంటూరులో ఒక ఆశ్రమప్రతి వెంటనే తెరవాని ప్రభుత్వాన్ని కోరడమైనది.

పాకపట్నం తాలూకాలో, వివిధ కరువుతొన్న తక్షణం మనస్సుకు జరిగించ వలెనని, అతనమైన శ్రాత్తోద్దుహదా తక్షణం నిర్మించి రహదారి పాకర్యం కలిగించవలెనని ప్రభుత్వమున కోరడమైనది.

వంశధారా రిజిస్ట్రేషన్ నిర్మాణం నుంచి పశ్చిమంగా కౌన్సిల్ మం జరుగు మానవల కనపడనందున ఈ సభ వారు విజ్ఞప్తిచేసినట్లుగా సమయ మ్నైన. కొత్తను పడదు నిర్మాణం తక్షణం జరిపించాలని ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నాము.

పాకపట్నం తాలూకా ధాన్యం పోనకు పంపించే వ్యవహారంలో ప్రజలపట్ల ప్రవర్తన ప్రజలు సహించవలసినది. అది మద్దతుతో వారి కోరుతున్న ఆధికారం యాచించడం లో ఏక క్యంకి చేరుకునిపోవడా కొరకు తీర్మానించడమైనది.

మనవి త్తా!

శ్రీమదేశీయ మా భరిం-

నీయమి గర్జన వారి కర్తవ్యము

స్వార్థం లేదు నెంచి పలు-

మాటలు నాంకి ప్రభుత్వ భావని

స్వార్థపుకోరి నెట్టి మన-

కోమ భరింపక తేలి వట్టి శ

తార్తరణ జన్మిస్తే వెలుగు-

గాంధీ మహాత్ముడు దూరమాయేనే.

అతర పూరి కంబలు గు-

ప్రైవేట్ నూన్య భవన్య కార్యుని

మేదినిలో దలంపక దు-

నిా పయి నిను వేరించి కొండలుక

భేద మనస్కులై కరుణ-

విప్లవకుండునీ కేసీ నీరు

స్వాద్రమ యేటగల్గింది

మాట మాటలు చాపురింపెనే.

అంగురీయము వడలు చాన్రయ శుభాశ

కాంచి ఏదక నుండెడి- కలకే నీడు

సభ్యులను కోర్కె రూపమైన కర్తవ్యము

నంత రాశ్రిల చెల్లెడు- నెలరు గాక.

తెలపక రాని యిట్టి కుభ-

చాయక మైన మహాపాకరము

శరిమయ నల్లికలో వెలుగ-

సవ్యకముంగడియించి కేటి

వ్వలుక నెరుంగ నల్లి భవ-

చార్తకు కాంచి గుంంగ నీడు వాం

భయ నెక చేస్తే సిద్ధం-

భవిష్యత్తుకొని మన మద్దతుకు

అన్న నాకు కలకర్య

నన్ను చూడగానే జగన్నాథం
కంట్లో నీళ్లు చప్పిల్లాయి.

“కూర్చొక ఏం చెయ్యను? నేను
అనవచ్చుటే. దరిద్రుణ్ణి! ఎందుకూ
పనికిరాని వాడిని! నాలాటి వాడిని
భగవంతుడు ఎందుకు పుట్టిస్తాడు?
లోకంలోని నిర్భాగ్యుడు గుమాస్తా
లందరూ కలిసి దేవుడిమీద తిరగబడితే
ఎంత బాగుంటుంది?”

మూడు దినాలనుండి నా భార్యకు
జ్వరం! నిన్న సాయంత్రం ప స్థితి
మరీ విషమించింది. డాక్టరు నీరు
కార్చేసి విశ్రాంతి పట్టించి పెట్టి ఆసు
పత్రికి తీసుకు వెళ్ళిపోయాడు. నా
దగ్గర చిల్లిగి వ్రాసాడలేదు. ఎవరి
దగ్గరా నయ్యెనకూడా అప్పు పుట్ట
లేదు. ఇంక అప్పు చెల్లినక్కర్
లేదులే! దీన్ని చైతాను తీసికెళ్ళుకక్క
రలేదు! పిడికెడు బుగ్గి జెన్నే చాలు!
నా భార్య - గా వారిద్ర్యానికి అస
మర్థతకూ బలి అయిన భార్య. లోపల
మంచంమీద అతిశయంతోగా నిద్ర
పోతోంది చూడండి!”

మాటలు ఆపి బిగ్గరగా, విచిత్రంగా
నవ్వుతున్నాడు జగన్నాథం.

అలా నవ్వుతూ పుంటే వాడిలో
నుండి ఏదో భయంకరమయిన భూతం
ఇచ్చి నాజొబ్బు పట్టకొచ్చి పోతున్నట్లు
అనిపించింది. నా గుండెలో దడ,
కాళ్ళలో ఊబుకు ప్రారంభమయ్యాయి.

“నిన్నరాత్రి జగన్నాథానికి డబ్బు
ఇచ్చి పుంటే ...?” ము ఆలోచించ
లేకపోయాను.

జేబులో నోట్లు గొంగళి పురు
గులా మారి ఒంటిమీద పాకుతున్నట్లు
పించింది.

“ఈ డబ్బు ఎందు? తనువాటి
పనులను పనికేస్తాయి” అంటూ జేబు
లోని పురులాటి నోట్లను దీసి వాడి
మీదకు విదిల్చాడు.

బంటు : రైతావాయి నా మన
సులోని వాణ్ని హెచ్చుపుతోంది.

నాలోని కటిరావాన్ని, స్వాస్థ్యాన్ని
ఈ రైతువు నీ కడగలేదు.

రైతు హోట ఎవరో ఏడుస్తున్న
ట్లుంది.

...

★ ఒక భవనంతుడి దగ్గరకు డాక్టరును పిలిపించాడు. డాక్టరు ఉత్సాహంగా
ఏమిటంటే మిమ్మల్ని వాచిస్తోంది?

భవవంతుడు: “అది మీరే కనుక్కోవాలి. నే నెప్పుటం ఎందుకు?”
డాక్టరు : అయితే ఒక్క గంట ఆగండి. నా స్నేహితుడు ఒకడు
వశువుల వైద్యుడన్నాడు. నాకు తెలిసినంతమటుకు ఆయనొక్కడే
ప్రజలు వెయ్యకుండా రోగం కనుక్కోగలడు.

మల్లాది

గ్రా 400 సంవత్సరాలలో భూకంపాలలో మరణించిన వారి సంఖ్య ఎంతో లేదు - 75 మిలియన్లు లేక ఏడుకోట్ల యాభై లక్షలు ! !

సైంటిస్టులు ఓ కొత్తకు తెమోను తయారు చేశారు. దీనిలో ఏల్లు మార్పుకుండానే ఎన్నయినా పొటోలు తీయవచ్చు. అన్నీ కలర్ పొటోలు. అతిసహజంగా ఉంటాయి. పొటో తీయడానికి, డెవలప్ చేయడానికి కలి: కూడా చాలా తక్కువకాలం పడుతుంది. ఒక్కపెకన్లో తేలిగ్గా ఎనిమిది పొటోలు తీయవచ్చు. అలాటి తెమో ఖరీదు ఎంతవుతుందో చెప్పగలరా? కనీసం ఊహించగలరా?

దాని ఖరీదు ఎంతవుతుందో విలువకట్టలేం. ఎంచేకంటే ఈ తెమోని ఏ కంపెనీలు తయారు చేయవు. అమ్మవు. మీకు గురులేదేమో కానీ, మీ దగ్గరకూడా యలాటి తెమో ఒకటుంది. దాన్ని మీరు “కేస్సు” అంటారు.

రష్యాలోని ఆస్మినియాలో “మద్రాసు” అనే గ్రామం ఒకటుంది : : మన మద్రాసుకూ దీని సంబంధం కేవలం నామమాత్రమే అనుకోండి.

మనిషి మెదల బదువు మనిషి బదువులో యాభయ్యో పంతుంటుంది.

చీమ మెదడు బరువు చీమ బరువులో సగం ఉంటుంది : ఏ ఎగు మెదడు బరువు ఏమగు బరువులో 500 వ శంతు ఉంటుంది.

...

1068 లో మెక్సికోలో జరిగిన ఒలింపిక్స్ లో వేరా క్లాస్కా అనే చెక్ యువతి నాలుగు బంగారు పతకాలు, రెండు వెండి పతకాలు గెలుచు కొంది.

...

స్విట్జర్లండులో శ్రీలకు ఓటు హక్కులేదు. మిగిలిన యూరోపియన్ దేశాలన్నిటో శ్రీలకు ఓటు హక్కుంది.

...

అమెరికాలో మూసన్ నగరానికి చెందిన డా॥ డెంటన్ కూలీ చేసినన్ని గుండె ఆపరేషన్లు ప్రపంచంలో మరే యితర డాక్టరూ చేయలేదుట 47 సంవత్సరాల వం స్పూర్తి డా॥ కూలీ యిప్పటికి నాలుగువేల ఆపరేషన్లు చేశాడు. యిందులో దాదాపు వెయ్యింటికి పసిపాపలమీద చేశాడు. ఈయన ఒక్క రోజులో మూడు, నాలుగు కష్టమైన ఆపరేషన్లు చేయగలడు. పేషెంట్లదే ఆలస్యం :

...

1660 వ సంవత్సరందాకా ఆలోచనకు కేంద్రం మెదదని శాస్త్రజ్ఞులు తెలుసుకోలేకపోయారు. గుండె ఆలోచనలకూ, తెలివికి స్థాన ముకునేవాళ్ళట అప్పటిదాకా :

...

ప్రతిరోజూ పదిగంటల చొప్పున రోమ్ లో విశేషాలన్నింటిని చూడటం మొనర్చుకొని రోమ్ అందాలన్నీ చూసేందుకు కనీసం పది సంవత్సరాలు పడుతుంది.

...

ఘన శరీరంలో ఉన్న రక్తనాళాలన్నింటినీ ఒకదాని పక్కన ఒకటి అమర్చుకొంటూ వెళ్తే వాటి పొడుగు లక్షమైళ్ళుదాటి పోతుంది.

మా చిన్నకథ

శుద్ధి పడేది, ఈ సాగి ఆమె నాలో ఒక గంట సేపు మాట్లాడుతూ బుద్ధిగా ఉంది కరకటి లాగ నడుం బొప్పి వల్ల బాధ పడలేదు. ఆమె అశోక్కుం బాని పడింది. కంట చేయటం చేశాను. కానీ నేనామె భర్తకు నురించి ప్రస్తావించి నవ్వుతు మాత్రం ఆమె కళ్ళలో భయం లీలగా ప్రకటించింది. ఆమె ఆశ్రయించి రానియ కుడా 'ఈ సారి నాళ్ళ నన్ను ఏదీ పించాలని చెయ్య అడిగితే చెప్పేయ్య గతం' అని దిగ్గరగా వదిలింది.

సరిగా అప్పుడూనే ఆమె పెద్ద పది గాడు లోకలి దర్శి "ఏమమ్మా, వంట యింకా" అని అడిగింది.

"అఁ! అయిపోవచ్చుంది," చెయ్యి పై కత్తి అనాదీనుండి గడియారం ఘనీ పనులు చేసేవారిలా, కానిశి మామూ 'సరిగ్గా 8 గంటలకల్లా కిద్దం అవుతుం న్నవ్వు" అని అంది.

ఇంతగా చూచిన పదిగెనాడు "నీకీగడి యారం ఎక్కడికి?" అని గడ్డించింది.

ఆమె వదనగాలికి ఒ ముంహూని, నవ్వుతూ "అశోకానిదనమంది పూడిపడ్డ కమ్మ! లేచిపోతే నాకొక్కడమంది వస్తుంది = అమ్మది, పదిగెనాడు చర చరా పెరిపోయి యింట్లోవున్న అందమ అడ వాళ్ళలోనూ కంటి లీలినదల్చింది, కార్యతా ఆమె యట్లా మూగి ప్రక్షుల కంటికివచ్చా న్నది, లీలినగా మార్చున్నాడు, అమ్మగలో వారంతా అలావుండటం ఆమెకంటే గర్వకారణం అయింది. "నీతం లిక్కి నవ్వరానాం మనశి, ఏకాగడియారం ఎవచ్చాలో చెప్పకాదా, లేదా?" అని చూపించింది: అక్కడను, అ గడ్డనలో, ఆమెను నాకొక్కడమన్నకి పూడకంవచ్చింది — తున్నట్టుంది ఏ శ్రేయసమయింది, కానెవ్వు

- కంటి కావలెను :- కెనాలి

రావట్టు పెట్టాను కావలె

మేనేడర : "మూర్త్య భూమి"

నెం, 8, రావాట్టిటా,

తొగరాంబనగర్, ముదరాన.

కృతజ్ఞతాభావ్యంగా చూస్తూ, "నా స్నేహితురాలి యిచ్చింది" అన్నది, అత్త గారు ఏమీ ఆనంద పోయిపోకే, ఆన మాధావంబల్ల కాంతవడలేదు.

కొంతసేపటికి వారందరూ వంటయిల్లు, అయింటిలోని మాయిద్దరిని వదిలిపెట్టారు. ప్రాద్దురపోతున్నందున నేనె కెంత లీలనో టూని. లేచాను. ఆమె రావేతుర్చి తన చేసుల్లోకి లీలనాది, కళ్ళనీళ్ళు కమ్మ- లాంటూ. చూచింది, "నీవీవాడు నాపై చూసిన ప్రేమకి నేనేదిధంగా బాధించి గతం నాకు తెలియటంలేదు, అశోక నర త్వరాలనుచు నేనేకైతే ఒక మధుర స్వప్నంగా మార్చమే ఎంతుకంటు న్నానో, కానీ నీవు యావం కలిపిస్తావు" అని, ఆమె ఆరావేళ్ళు ఎంతో శృద్ధయే పూర్వంగా మర్చించేటంతా కలిపింది.

రాత్రి, భోజనాలయలోయి, మా యింట్లో కేటరుదరమా వదుకోవటం దగా, ఎకలో ఒకశాస్త్రాట్టు తెచ్చియిచ్చాడు, అశోకా, తెచ్చాను. లోపల ఆ గడియారం వానిలోపాలు చిన్నపిల్లి కచ్చుకోవచ్చు చిటి శ్రున్నాయి. అందులో నానీయమైన కెలి!

నీవు యానువచ్చిన బహుమానం నీళ్ళ లీలనటానికీ కొడలిన అన్నక నాకులేదు. కానెట్టి నేను వానిని అందుకోలేక పోతున్నాను. — తెలవు.

నాకొక్కక్కమెంది—ఆమె అంతగా ఆకొంటింది అనవచ్చున తిరస్కరించే బిలాగా ఆమెను ఎవరు చేయగలిగాలోఅని, బాత్రీలంతా పడిపెట్ట ముఖంలాంటి ఆమె ముఖం నాకళ్ళ ఎదుటినుంచి తొలగలేదు. మూతుల తెల్లవాడు ధూమన 8 గంటల అప్పుడు, ఆమెచెయ్యి కావలెనున తాకే పట్టు తోచింది, "నవ్వు ఒకతరవా నా ఆవు రావలె" అని ఆమెనా చెబితో ఆపట్టు దిసిసింది. ప్రత్యేకత లేదాన, కానీ ఎవరులేదు. తెల్లవారంగానే మొట్ట మొదటిసారి ఆమె యింటిలోపాడుమే అని నిశ్చయించుకొని నిద్దరపోయాను.

తెల్లవారంగానే వానింటికి నేగంగా నడిచిపోయాను. వారి వాట్ల అందరూ

మోస్తూని చావు ఏమిటలు ఏమిస్తున్నాడు. "ఆమె...! అబ్బే అందరంతం అనేం లేను," ఆమె అత్తగారిదగ్గరకు వెళ్ళాను, "నేనెవ్వరే భయపడ్డానో, అనే అరింది, "అబ్బీ పిల్లిని కొంపలోకి తెచ్చుకోవటం వోనే పాపం బద్దలయిందమ్మా! మా ప్రతిభ వర్తలంపాలు అయిందమ్మా! ఓ- ఓ! ఓ! అని పెద్దపెట్టున కాగం ముడలు పెట్టింది అత్తగారు, కళ్ళనుండిపోయి, పెద్ద కమ్మ గతవంతుడా కొడండా ఆమెయిం గడిగా వ్రుచ్చుకొని "అడలు నంకెమిటో తెప్పకమ్మా—మహావీర్యమ్మా, ఏం అరి గింది?" అని మదింది అడిగాను,

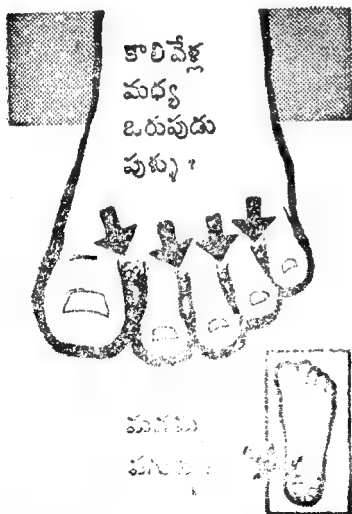
బరిస నంకెలి అంతా మిప్పంగా యిది ఆమె అశ్రుమంత్య చేసుకొని, అరావేరికైత్ర ఆమెను ఆ గడియారాన్ని తిప్పి పంపేయ మని నిర్భయించాడు. చూడమంది చీర కళాదశికి, చీరకొంకరు తన్ను కేళాద కట్టుకొంది. "ఇలాంటి నిద్రలేం మీరు ఎక్కడవ్వ చిన్నా రా?" అని అత్త గారు. "ఒక పెద్దర చేతిగడియారం కోసం ప్రాణం లీలనంటారటమ్మా?— సాంప్రదాయం కొడుకుగో కక్కరలేదా తల్లీ! ఇంతకీ అది మాగడప ప్రోక్షి-న కేళా వికేమ—మా పరిత్య గంగరాలు అయింది" అని ఏదనవారంభించింది.

నాకు ఆ 'అత్తగారి' విడ = పుర్త నిద్ర పల్లవాలి మూడవసారిదా వచ్చిన కోపాన్ని ఎంతో ప్రయత్నంవినా నాలోనే అణచుకొంటూ, ఆమె మృత్యుకేపరం దగ్గి రను వెళ్ళాను, ఆమె నుండరదనం, కొ

(గుంకా 21వ పుటలో)

నేర్పించింది రాధికే : అందుకే నాకు రాధికంటే ప్రేమ. అసలు ప్రేమ ఏమిటో కూడా తెలియ జెప్పింది. ఆవిడే !!.....నిజం ! వెన్నెల : నీకు తెలుసో.....తెలిదోగానీ.....నాకు బ్రతకడంలో కలలు కనడం నేర్పించి ఆమె.....!"

"నాకప్పుడప్పుడూ అనిపించేది ఆ భగవంతుడే గనక ఎదురొచ్చి నీకీ ప్రపంచంలో ఏం కావాలని అడిగితే ఓసారి భగవంతుణ్ణి చూసి పిచ్చిగా

లిచెన్సా

వాడండి

OZ-1613 CR-TG

గొంతెత్తి నవ్వాల్సి వుండేది. లేక పోతే....రాధికే నాకు ప్రపంచం అయినప్పుడు ఇంక నేనేం కోరుకుంటాననీ.....?"

క్షణం ఆగి చటుక్కున నవ్వాడతను. వెన్నెల ఉల్కిరిపడింది. అతనెందుకు నన్నేదో వెన్నెల కర్థం కాలేదు.

"ఇప్పుడనిపిస్తోంది. నిజంగా భగవంతుడలా నన్నడిగినప్పుడు నే నలా ప్రవర్తించకుండా వుండాలని! గర్వంగా ఎదురు చెప్పకూడదని ! కనీసం 'రాధికను నాకు దూరం చేయకు స్వామీ' అనయినా బ్రతిమాలాలని !" అంటూ అతను తలొంచుకున్నాడు.

అతనలా కన్నీరు కార్చటం వెన్నెలకి బాధ కలిగించింది.

"మీరిలా క్రుంగిపోవటం బాగాలేదు. మీకింతకన్నా ఏం చెప్పను ?" అన్నది.

అతని కనీళ్ళు నింపిన కళ్ళని ఎత్తి వెన్నెలకేసి చూసేడు వెన్నెలకి సిగ్గేసింది. తలతిప్ప చుట్టూ చూసింది.

"నాకు నేళయింది. మళ్ళీ కలుస్తాను. ఇలాగే రేపు ! నెలకొ" అంటూ లేచి ఆకులోంచి చంద్రుడికేసి వెళ్ళిపోయింది వెన్నెల.

మన్నాడు.

మబ్బు కమ్ముకున్నప్పుడు.

ఆరలు రావలసిన వేళకన్నా

**ఎంత తేలిక !
ఎంత సుఖం !!**

ఈ కుక్క బరువు చాలాన్నర
పావులంకే నమ్మండి. 12 అంగు
ళాల నిడివి, 8 అంగుళాల వెడల్పు
గల మూలలో ఇది పడుతుంది. ఒక
లండన్ ప్రదర్శనలోవుంది ఈ
జననం.

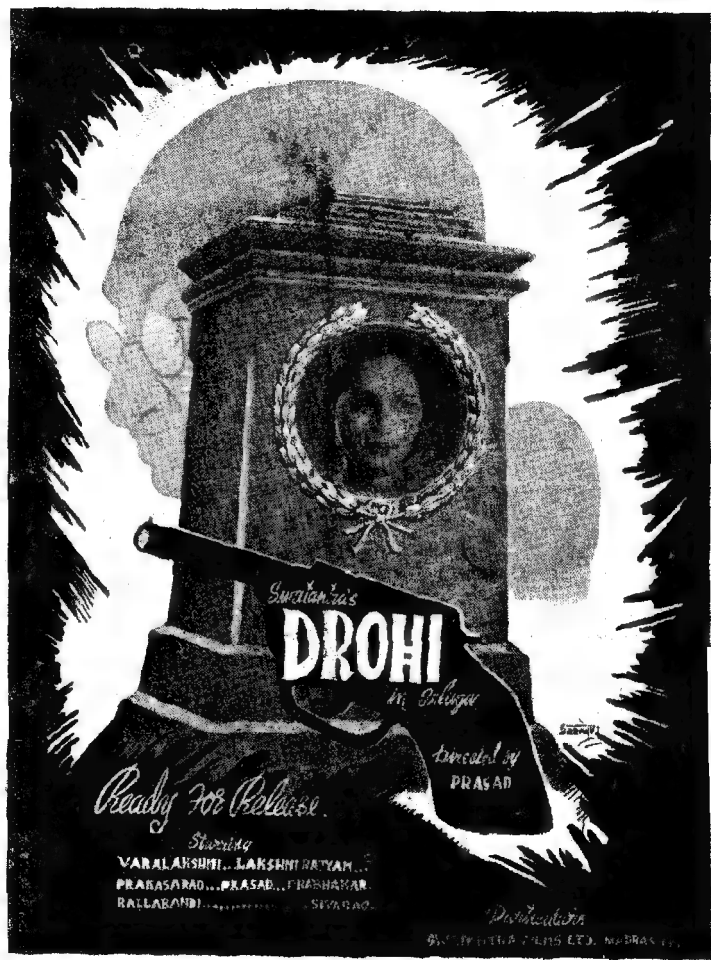
వీ డొక్టర్లు !

బ్రిటిష్ సేనలు నిజంగానే మన దేశం వదిలివెళ్లినవి. ఇది ఆఖరు మిలెటరీ డర్గం.

S 209

MATHRU BHUMI

Regd No M 4000

Distributors

Andhra & Ceded

Mysore & Coorg

PREMIER FILMS LTD.
BEZWADA

GASOOLAH FILMS CORP.
BANGALORE CITY

Printed by Ch. Audunarayana at the Andhra Printing House, 4 Subramania Mudali Street, Purasawalkam, Madras and Published by Anand Amjyoti at No 6 Raja St., T. Nagar, Madras

కోసం ఈనాటిని పెళ్ళి చేసుకుందనీ చెప్పింది. మొన్నేప్పుడో నేనువట్నం వెళ్ళినప్పుడు చుక్కారంతో కాలుజారిచల పటి చక్క చునందుకు పెళ్ళి చేసుకోవలసి బొచ్చిందనీ శక్తితాప వడింది.

'చుక్కారమ్మ గానీ వెన్నెలా : రాధిక ఇంకా ఎంత బాధ పడిందనీ ? నిజాని చలంతిని పెళ్ళి చేసుకున్నదన్నమాటే ని. నామీదే ను. ప్రేమవుందనీ, తన జీతకాలం నాజీన నాలోనే గడుపుతామనీ తన లోచనం ఉంది. నిజంగా నాకే జాలేసింది అప్పట్లో ఆ పరిస్థితుల్లో ఎక్కడయితే చేరేమో, ఏమో ఏమిటి? నేనియితే అలాగే చేసేవాణ్ణి. రాధిక నన్ను కాదని చలంతిని పెళ్ళి చేసుకోవటం తప్పని సరియింది. అందుకు నేనిప్పుడు బాధ పడటంలేదు ..."

వెన్నెల నిశ్చేష్టతయ్యింది.

ఆ సు చెప్పుకుంటున్నాడు.

"మొదట నేను నమ్మలేదుకే ! కాని నిజంగా నామీద తగ్గి ప్రేమవున్నట్టూ, అందుకు నిదర్శనంగా తనని కాను సమర్పించుకువెందు కివాళ ఈ కాలస్వాంతికి బొస్తారంది.

"నిజం వెన్నెలా ! ఇన్ని సంవత్సరాలుగా నేను ఎన్ని సార్లు సుఖత్వాను-రాధిక యశ్వరంతో ఆడుకోవాలనీ. రాధిక మనసులో చిహ్నం వాలనీ, రాధికలో లీనమయిపోవాలనీ. నా ఈ కలలన్నీ ఇవాళ ఈ కాలస్వాంతిని నీ వెంటగూటి చిరుతాయి. రాధిక నాకోసం ఇంకాపేరటో ఇక్కడికి బొస్తుంది. నీకు రాధికను పరిచయం చేస్తానుగా ! చూద్దామని : విన్నటి

వరకూ నాది కాకుండా పోయిందన్న అందం ఇంకాపేరటో నా చేతిలో గులాబీ పువ్వులు సోతుంది. పిచ్చెక్కిరాధికను మోహం శంతో కాగలించుకుంటాను. ఈ లోకంలో నా జీతాని కల్లా ఎక్కడయిన ఆ నందాన్ని ఈ రాత్రి అనుభవిస్తాను. ఆమె యశ్వ నాన్ని మధువులా తాగేస్తాను. నన్ను నమ్ము వెన్నెలా ! నేనంటం కాదుగాని చూస్తావుగా ..."

నవ్వుకున్న ఆతనీ చూడటంలే వెన్నెలకి పిచ్చెక్కి జోరేలా అని పించింది. అటూ యటూ చూసింది. అటు బొహున మబ్బుని చూసి వెన్నెల చటుక్కున లేచి చంద్రుడికి సరిగెత్తి వెళ్ళిపోయింది.

ఎం కి మబ్బు తురక అక్ష తొలగనం మక్షకాన్సెపు అనిని గురించి కన్నా ఆమె గురించి-రాధిక గురించి ఆలోచించాలనిపించింది.

"అగ్ని సాక్షి వనిశ్రంగా వెళ్ళాడిన భర్తను కాదని. తన సర్వస్వం, తన ప్రీత్యంతర్వేదిత భర్తను కాదని మరోమండి దానోహం అక్షేందుకు విధవడిన ఆమెను తప్పకుండా చూడాల"ని పించింది వెన్నెలకి :

మబ్బుతెర తొలగినప్పుడు రాధికను చూడాలని ఆత్మంతాతో నేలకేసి పరుగెత్తి వెళ్ళి. కాలస్వాంతిని ఆతనామెని గొంతు నులిమి చంపుతూండటం కనిపించి ఆశ్చర్యపోయింది వెన్నెల !

6 అడుగుల కథానాయకుడితో అవ్వయి వలపు- -అను జీవితంలోను అలెపు రాజ్యలత

జన సమ్మర్థంగా వున్న నారాయణ
 గూడా బస్సుస్టాపు దగ్గరికి దుమ్ము
 లేపుకుంటూ అప్పుడే వచ్చి ఆగింది
 సెక్రటేరియట్ బస్సు. జనం తొక్కి
 డికి తట్టికోలేని వసంత దూరంగా
 నిలబడి చైముచూసుకుంది ఆత్మతగా.
 9-45 అయింది.

పావుగంటలో అపీసు చేరకపోతే
 లేటు మార్కు. ఆపైన తోటి స్టేషన్ ల
 హేళన.

ఏమి చెయ్యడానికి తోచక తనవి
 తనే విసుక్కుంది.

తొందరగా బయలుదేరడం కుద
 రదు. అదీగాక ఏవో చిన్న చిన్న
 చికాకులు.

సూర్య భగవానుడు తనవి మరి
 కొత్త ప్రేమగా చూస్తున్నాడు.

ముక్కు మొహం ఎర్ర బడి
 పోతోంది. నుదుటిమీది చిన్న వెంట్రు
 కలు అసపుతో వుండకుండా తిరుగు
 బాటు చేస్తున్నాయి. ఎక్కువ మేకప్
 లేకపోయినా కనీసం మొహానికి రాసు
 కున్న పొడరైన యింకొక పావుగంట
 వరకూ వుంటుందన్న గ్యారంటీలేదు.

చీర నలుగుతుందన్న భయం
 మటుకులేదు. ఎందుకంటే అలా నిల
 బడి ప్రాణాలు గదలాల్సిందే కాని
 కూర్చోడానికి చోటేదీ.

ఆలోచిస్తున్న వసంతకి తననెనరో
 పరీక్షగా చూస్తున్నట్లు తన కళ్ళుజత
 చెప్పింది.

ప్రతిరోజు యెంతోమంది ఒకరి
 నొకరు చూసుకోవడం తటస్థమైన ఈ
 మహానగరంలో ఆ చూపు సామెలక్ష్య
 పెట్టలేదు.

ఇంతలో బస్సు రావడంతో గట్టి ప్రయత్నంచేసి అందులో తెక్కింది.

తన కంటే క్రితం చూపు తాలూకు వ్యక్తి యెక్కినట్లు గమనించింది. కాని ఆతి తన మైండ్ రికార్డు చెయ్యలేదు.

తను నిలబడే వుండి బస్సు విమానంలా వెళ్ళిపోతే వాగుండుననిపిస్తోంది.

“మీర్కకడ కూర్చోవచ్చు మిస్ !” అన్నమాట విని తలత్రిప్పి చూసేసరికి నిలుపుతెత్తు మంషి కనిపించాడు. మనస్సులోనే థాంక్సు చెప్పుకుని కూర్చుంది.

బస్సు వసంత గమ్యం చేరింది.

పదికి రెండు నిమిషాలుండనగా తన సీటులోకి చేరి గట్టిగా వూపిరి తీసుకుంది. యీ రోజుకి గండం తప్పింది కదా అని. పని మామూలే.

సాయంత్రం బస్సు కోసం నిలబడి ఆలోచిస్తూండగా ప్రొద్దుటి వ్యక్తి మళ్ళీ కనిపించాడు.

మనస్సులోనే నవ్వుకుంది - అతను ప్రొద్దుటి మాదిరిగానే నలగకుండా చేరగకుండా వున్నాడు.

తను - హైస్కోట్ అలసిపోయింది. ఇంక యిప్పుడు చెప్పే అబ్బలేదు. అందులో యింటికి వెళ్ళాక అమ్మ అనారోగ్యం తమ్ముళ్ళ అల్లరి - మరీ సీరసం తెప్పించాను.

2

మరునాడు త్వరగా తెమిలివస్తోంది

వసంత. చిన్ననాటి స్నేహితురాలు వనజ కన్పించింది.

“ఏమిటో మహాదానిడి ? ఆఫీసు కేనా లేక మరేదైనా ఎపాయింట్ మెంటా ? వనజ ప్రశ్న.

“చాలమ్మా ! ఆఫీసు పని చాలు. ఎపాయింట్ మెంటు నాంతో పాటు డిసప్పాయింట్ మెంటు కూడా ఎందుకు ?” అంది వసంత.

“మరి ఆఫీసు టైము మార్చారా ? తొమ్మిదింటికే లెఫ్ట్ రైట్ మొదలు పెట్టావేం ?”

“బస్సులు దొరకక రోజూ లేటు మార్కే. ఆ గోలెందుకని త్వరగా బయలుదేరాను. ఇలాంటిప్పుడు మనకి కారు స్నేహితులు దొరికితే బాగుణని పిసుంది కదూ !” కాస్త నిర్విప్లవంగా మాట్లాడింది వసంత.

“అడ స్నేహితులా ? మగ ?”

చిలిపిగా అడిగింది వనజ.

“నీ కెప్పుడూ హన్యమే. నన్నేడి పించే బుద్ధి దేవుడు నీకెందుకు పెట్టాడో.”

“అడిగినా వెళ్ళి ! చెబుతాడేమో ! అయినా యింకెన్నాళ్ళేసికీ అవస్థ. హాయిగా కారులో త్రిప్పేవాణ్ణి కట్టకో. ఇంక ఆఫీసు బస్సు అబ్బలేదు. పైగా కారుంటుంది !” అంది వనజ.

“ఆ ! నా బర్మిక్కి కారున్నవాడు కూడాను. అసలు ఆఫీసు చేసప్పుడు కారెందుకు ? నీ తెలివిత్రయం ననీయమే” ఈసారి ఏడ్చించడం వసంతవంకైంది.

“ఏం! కారుకి ఆఫీసుకి ఏదైనా ముక్తివుందా! అసలు కారు హాయిగా తిరగడానికే....” అంటూండగా.

“పద పద ప్రైవేటుతోంది.” నడక వేగం పెంచుచుంది.

ఇద్దరూ బిస్సు రాగానే యెక్కారు. ముందుసీటులో నిర్బటి మనిషి పేసరు చురుచుతూ కనిపించాడు.

వసంతకి నవ్వాచ్చింది. తనతోబాటు బిస్సు స్వర్గానా వచ్చిందా లేక నా తో మాట్లాడటంతో మామూలు ఆలస్యం అయిందా! తన స్వేచ్ఛే సమాధారమా! అన్నట్లు వెనక్కి తిరిగి చూసి వసంత గాభ పడింది. “ఎంత ధైర్యం ఈ మనిషికి” అనుకుంది. అయినా యిలాంటి విషయాలపై ఎక్కువ ఆసక్తిలేని వసంత తన మనస్సుని ముందుకి గొనివెళ్ళలేదు.

ఆఫీసు పనిలో మునిగివున్న వసంత పేసరుమీద రిజిస్టర్లు లెటరు వచ్చి దంటే తోటి ఆఫీసుగురింద నా చుట్టూచేరు.

వసంతకి చె చిరాకు పేసింది. అసలు వీళ్ళందరికీ ఎందుకింత ఆసక్తి? ఈ సంఘం ఇంతమారులు. అనుకుంది.

“ఎక్కడి నుండి లెటరు?” అంది విమల.

“ఆఫీసుకి నీ కెస్సునూ లెటర్లు రాలేదే?” అంది రేఖ.

“నా అనుమతం పేర్కొన లేఫేమో నని...” అంది నిర్మల.

“కవరే! పెళ్ళి కాని పిల్లకి.

అందులో ఆఫీసుకి” అంటూ క్వాశ్యన్ మార్కు మొహం పెట్టింది పెద్దతరహా కామేశ్వరి.

క్విశ్వారి వసంత ఇవాళు చేస్తు లేదు. అసలు తనకే అర్థం కావడం లేదు. ఎవరు వ్యాసాగో అన్న సంగతి. అయినా అక్కడ కవరు చించలేదు. ఇంటికిచ్చి చూసుకున్నాక అనుకుంది....

“వాళ్ళమొందు చదవక పోవడం ఏంత మంచిపనైంది” అని.

3

వసంతగార్ని వ్యా యు కు భ లేఖార్థములు.

నేను మీకు అపరిచితుణ్ణి. కాని మీరు నాకు పరిచితులే. మిమ్మంత క్రిం ఏన్నోసాల్లు చూశారు. మీలోని ని దంబరత, అమాయకత్వం, గంభీ గతవంటి లక్షణాలే నన్ను ఆకట్టు కున్నాయి. మీతో వర్తనయం పెంచుకో వాలని నా మ:స్సు కోరుతింది. మీరు దీనికి సుముఖులైన వక్షలో నాకు జవాబు వాయుగలరని ఆశిస్తున్నాను.

నదా మీ శ్రేయస్సు కోరే

సంపత్ కుమార్

అసిస్టెంటు యంజనీర్,
సి. ఇ. ఆఫీసు
హైదరాబాద్.

వసంతలో సంపుష్ట మొదలైంది. ఎవరినను? వన్నెక్కడ చూశాడు? అతను అంతగా అక్కంపడడానికి నాలో ఏముంది? అని అనేక విధాలుగా ఆలోచించింది.

అరలు ఇలాంటి పరిచయం అందులో యు కునితో చేసుకున్నందు వల్ల ప్రయోజనం కంటే హాని ఎక్కువగా ఉంది.

అరవనరంగా కష్టాలు కోరి తెచ్చుకున్నట్లువుతుంది.

అవసరమైతే వ్యాసుకుంటూనే లేటర్ను వ్యాసుమనతంలో అర్థమేముంది? అని పూరుకుంది.

“నసంతా” అని నాన్నగారు పిలిచారు.

అక్కడికి వెళ్ళేసరికి అమ్మ. తమ్ముళ్ళు నాన్నగారు అంతా తన వైపు చూశారు.

“చూడమ్మా! మన శ్రేయోనిలావులు. మనకి చిన్నప్పటినుండి తెలిసినవారు. అయిన రామవేంద్రగొప్పగారు వుత్తరం రాశారు”. వసంత విశ్వబింగా వింటోంది.

“వారి రెండర కుమారుడు ఈ మధ్యనే బి. ఎ. పట్టా పుచ్చుకున్నాడట. స్నేహం బలపడటానికి బంధువుల కలుపుకుందామంటున్నారు. మరమో ఎక్కువ అంత సుకుపోలేదుకదా. నీకు మరమ్మలో ఏవిధ ప్రైన సంకోచమున్నా మాకు చెప్పు.

నువ్వు మనస్ఫూర్తిగా అంగీకరిస్తేనే ఏదైనా జరుపుతాము" అంటున్న నాన్నగారి మాటలకు..

"నన్ను కాస్త ఆలోచించుకో నివ్వండి" అని సమాధాన మిచ్చింది.

"అలాగేనమ్మా" అన్నారు నాన్నగారు.

వడకమీదకు చేరిన వసంతకి ఆనాటి సంగతులు విచిత్రంగా వున్నాయి. ఉత్తరం రావడం, రామ వేంద్రాచారి సంబంధం రెండూ ఒకేసారి వచ్చాయి.

చదువు పూర్తయిన వెంటనే తన వివాహ కర్మానికి వచ్చిపర్చుడు తరుగటిగా సమాధాన మిచ్చింది. తన కిచ్చేదే వివాహం చేసుకోవాలిలేదని.

కా: ఉద్యోగంలోచేరి రెండు సంవత్సరాలు సీ పతేనకి మరన్న మార్పు కోరుతోంది. అలాగని..

పై రెండూ ఒకేసారి రావడం నచ్చలేదు.

అయినా ఏది ఎలా జరగాలో అలాగే జరుగుతుంది కాని మరకేతిలో యేముంది అని సరిపెట్టుకుంది.

4

మరో వారంరోజులు ఏ మాటూ లేకుండా కాలం కదిలిపోయింది. మధ్యాహ్నం వసంత తన పనిలో మునిగి పుడగా ఆపిను ప్యూను తన కొక కుర్రుడించి వెళ్ళిపోయాడు.

తన పెళ్లను వాళ్ళందరూ ఒకసారి తలెత్తించి మళ్ళీ వాళ్ళ పనులలోకి జారిపోయారు. వసంత అక్కడేకనరు చించింది.

..వసంతగారు.

నా తెలికంది వారమై వుంటుంది. జవాబు మీరు వ్రాసులేదు. అందులో మీకేమైనా ఆసక్త్యంగా తోచిందా? చదువు సంస్కారమున్న మీరు అలా అపార్థం చేసుకుంటారుకోలేదు. మీ అభిప్రాయం యెలాటిదైనా నేనే నంగీకరిస్తాను. దయచేసి తెలుపండి.

మీ సంపర్క.

కు పంపావున్న యీపుత్రం వసంత తో సంబంధం లేపింది.

ఇకని నిర్బంధన చాలా విచిత్రంగా వుంది.

అసలీ సమస్య పరిష్కార మెలా జరుగుతుంది?

ఆలోచనలోవున్న వసంత....

"అలా దిగులుగా వున్నా వేం వసంతా? ఏదైనా విచారకరమైన పనులూ" అన్న రేఖ ప్రశ్నతో యీ లోకంలోకి వచ్చింది.

"ఏం లేదు రేఖ! చెప్పుకునే సరి సీతి కాదునాది. మరొకరు నా పరిస్థితిలో వుంటే ఎగిరి గంతెస్తారేమో" అంటూ వెళ్ళిపోయింది. ఎంతో ఆలోచించినా మనస్సమాంతరం జవాబు ప్రణాళికి వాళ్ళుకో ఉండలేదు.

"ముక్కు మొహం తెలియని న్యక్తితో పరిచయం పెంచుకో డంలో

అర్థంలేదు" అని మనస్సు నొక్కి చెప్పింది యీ సారికూడా జవాబు ప్రాసే ప్రయత్నం చెయ్యలేదు.

మనస్సులో భారంగా వుంది.

5

మరునటిరోజు తనకోసం యెవరో వచ్చి రిసెప్షన్ రూములో ఎవరు చూస్తున్నారని పూర్వం చెప్పాడు వసంత్కి. దాని పర్యవసానం అటువైపు నడిచింది. ద్వారం దగ్గరనుంచి చూస్తుండగానే.

ఓస్సులో అనాడు కనపడ్డ స్వర్ణి అని చెప్పి మెదడు తన పని పూర్తి చేసుకుంది.

ప్రతిగా ఉన్నాడు. కాని ముఖం చిన్నపోయింది.

క్రాపుచెడిరి నొక్కులజుత్తు నుమటి మీద పడింది.

చూపులు కొద్దిగా తీక్షణంగా వున్నాయి.

అసలైన తనకోసం రాలేదేమో అనుకొని వెనుతిగినంతలో....

"మిస్ వసంతా : మనిషి తో మాట్లాడితేనే మీ పవిత్రత భంగపడుతుందా." కొందరి తీవ్రస్థాయిలో వచ్చిన మాటకి వసంత ఉలిక్కిపడి చూసింది.

"నా లెటర్స్ అందలేదా ? లేక అందినా జవాబు ప్రాయ దల్చుకో

లేదా" అదే శృతిలో వచ్చినమాట వసంతకి చిగురు కలిపింది.

"అయితే మీరే అని ప్రాసించి" కాస్త నిర్లక్ష్యంగా అనుమానంగా అడిగింది

"ఏం నేనెంత సాహసిస్తా ననుకో లేదా ? చిరునవ్వుతో అడిగాడు.

"నేనేకాదు ఎవ్వరూ అనుకోరు. ఒకటి రెండుసార్లు ఒప్పుకో చూచి సంమతం వచ్చిన ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు యెలా జరుగుతాయి. అందులో మీపేరు సంపత్ అని నాకెలా తెలుసుంది. పైగా నన్ను అదమాయిస్తున్నారు." అని రోషం. కోపం మిళితం చేసి అంది.

"అవును నావే పొరపాటు. నా పేరిడి అని తెలుసులేదు. కాని అసలు యిలాంటి విషయాలపై ఏమాత్రం శ్రద్ధవూ వాలెనా ■ బుక్రూ మీఫోటో పంపండి అనెనా అంటారు" అంటూ వెంట.

"పోనీ మరెవరి చూడక నా పరిచయం పెంపొందిస్తారా లేక దానికి కూడా అభ్యంతరమేనా ?"

"నా పరిచయం మీ కొచ్చే ప్రయోజనమేమిటి? నేనేమీ రచయిత్రిని, నర్తని, సినిమా స్టార్ని కానేనా; నన్నెందుకలా అల్లంపెడుతున్నా అంది కాస్త సక్రమంగా.

"లేదు వసంతా మీ పన్నుసార్థం చేసుకుంటున్నాను. నేను చాలా ఆలోచించిన మీదట యీ నిర్ణయాని

కొచ్చాను. కారణం మరొకటికాదు. భగవంతునిపై ప్రమాణం చేస్తున్నాను.

“అయితే యీ మీదట యిలా ఆఫీసుకి రాకండి. నా అడ్మినిస్ట్రేషన్ మీకు తెలియ బయ్యింది. మీకు చెప్పండి” అంది.

“చిన్నమాట : నా ఎక్స్ ప్రెసు పాతది కాదు. నే దెస్ట్రుక్టు కన్ మీద బెంగు జూరు వెళ్తున్నాను. ఒక టెక్స్ ట్టుం పాటు అక్కడ ఉండాలిస్తుంది. కనక అక్కడికి వ్రాయండి” అంటూ తన ఎడ్రెసిచ్చి వెళ్ళిపోయాడు.

అలోచనలతో సతమతమౌతూ యింటికి చేరింది కనక.

6

ఇంటికి రాగానే నాన్న, అమ్మల సంభాషణ నన్ను ఆనందిస్తోంది.

“పిన్నాదు లక్షణమైన నాదేగుట. మా అన్నయ్య వ్రాశాడు. కట్నాలపై కాన అన్నయ్యలు ఉంటుంది. అది తేల్చుకు చే ముహూర్తం పెట్టికోవచ్చుట. నాభ్యుకూడా వివాహానికి తొడకనడన్నట్లున్నాడు” అంటున్నారు నాన్న.

“మనకుండువల్లో ఉంటే దాగుణ్ణు” దిగులుగా అంది అమ్మ.

చూచే వాళ్ళకి మనకొక్కరే ఆడ పిల్ల అన్న అమ్మల పిల్లలతో మన ఆర్థిక స్థితి ఏమోతుంది కాంక్ష అది ముఖ్యమని మనకి కావాలి అనిపించింది.

పనివేలకరకైతే అప్పు యి నా చేసి యిద్దాము. ఇక ఆ పైస అంటే నానున్న నాన్న మాటలువింటూ వసంత బిత్తరపోయింది. “పనివేలా” అని.

“పిల్లని చూస్తే మనస్సు మార్పు కుంటాచేమో” అమ్మ ఆకకి నవ్వాల్సింది.

మన నామ మధ్యాహ్నం సంగతి చిచ్చుమాట నిలకెట్టుకునేందుకు అక నిలకెట్టుకునేందుకు మొదటపెట్టింది శ్రీ సంగతికి --

నాతోపాటు పంతుకోడులో యే శ్రమకరా లేదని మరొకరి చెప్తున్నాను మనసా ప్రదానం సంగతి మీకు తెలిసిందే. చదువు కున్నంత మాత్రాన యిలాంటి శిష్యులలో ముందంజ చేసుకోక నిబంధనలేదు. అందులో నా అడిటిమిడ్ క్రీకర్ ఆ పని చేయలేదు. నా ఎల్లకాలం యిలానే ఉండిపోయింది.

నా భవిష్యత్తు నిర్ణయమై పోయిన యిలాంటి జాబులేమైనా కలిగితే లేపితే దానికి కను ఇవ్వకాదు. కనుక దయచేసి నాపై మీ ఆసక్తియం మాన్చుకోండి.

ఎని మళ్ళీ పాక్షి - చిట్టెన సంపించి.

భారం సగం తగ్గిపోయినట్లా భావించింది.

కానీ మరో రెండు రోజులకే బెంగళూరు ముద్రతో జాబు వచ్చింది. డియర్ సనంతా :

సన్నెంత మోసరికారిగా జమ కట్టారు ! నేను మీ దారికి అడుగుస్తానా? అందుకో మీరించిచ్చిర అమూల్య మైగ జాబులు దాచుకుంటానే కాని దిగుట పెట్టను. నా కలాంటి తక్కువ ఆరోపకలు కాదు.

భగవంతుడు సన్నన్ని విధాలా చల్లగా చూశాడు. మా ఆమ్మ దేవత. మాంక్రి స్వర్గస్తుతైనారు. మా అక్క వివాహం. నా మాటకి మాయంట గొర్రెమే కాని ఎమరులేను. మీకభ్యంతరం లేకపోతే మర జీవితం ఆనంద మౌతుంది. జవాబు కొరకు నిరీక్షిస్తూ వుంటాను.

మీ సనంత.

వసంతకి భయం సింది. ఇదేమిటి ఇలా వణిమించింది? నాన్నగారికెలా సమాధానమియ్యాలి?

అంతకి చదువుమీద ఎంత ఆస నమ్మకం కలుగుతుంది. "పెద్దలు నా శ్రేయస్సుకోసం ఏ పనిచేసినా బాగుంటుంది కాని నాకు నేనుగా ధైర్యం చేసుకోను" అనుకొని అదే వ్రాసింది. మిస్టర్ సనంత.

పెళ్ళలు నిర్ణయించిన దానికి తల

వాంచడమే తప్ప నాకింకే ధైర్యమూ లేదు. మీ ఆరోపనలు యిక నాపెకి రానివ్వకండి. మీరెంత వున్నామనా నాలాటి వాని ఎరగా తీసుకోవడం మంచిదికాదు.

క్షమించండి,

వసంత.

మనస్థి ఎటు జారుతోందో తెలియడలేదు వసంతకి. వద్దనుకుంటూనే రెండుత్తాలు వ్రాసింది. ఇలా భయ పడుతుండగా

నాన్నగారు చల్లగా అసలు కబురు చెప్పారు.

పెళ్ళి చూపుల యేర్పాటు గురించి.

7

ఆరోజు సనంత సెలవు పెట్టింది పెళ్ళిచూపు లేట్టయ్యాయి.

"రా! వసంతా! కూర్చో" అన్నారు నాన్నగారు.

తలవంచుకొని వచ్చి కూర్చుంది.

వాళ్ళకిగిన ప్రశ్నలకి సమాధాన మిచ్చింది.

లోపలికి వచ్చేముందు వరుణ్ణి చూసింది.

మరస్సు సమాధాన పరుచుకొని వచ్చేసింది.

తరువాత తాంబూలాలు పుచ్చుకుంటామని ఏవిషయం ప్రస్తావని అన్నారు పెళ్ళిం.

“ద స ం త అవృష్టసంతురాలు”
అన్నాను ఇరుగుపొరుగు.

మర్నాడు వసంత ఆపీసు కెళ్ళగానే
ఒక కవరు తనకోసం యెదురు
చూశాంది. విప్పి చూసింది.
డి.ఎల్. వసంతా :

ఎంత క్లుప్తంగా ముగించావు !
ఉ తాన్ని. నిన్నేమి తప్పు కెయ్యమన
లేదే? ఎందుకలా అపార్థం చేసు
కున్నావు? నీ అభిప్రాయం తెలుసు
కొని మి పెద్దలతో సంప్రదిద్దామను
కున్నాను.

మగవాడు. అడిగి చేసుకోవడ
మేమిటి అన్న భావం నాకు లేదు.
నాకు కావలసింది నువ్వే.

ఇక్కడి వాతావరణ మెంత ఆహ్లాద
కరంగా వుందంటే నువ్వు ప్రక్క
నుంటే స్వర్గంలో విహరించే వాళ్ళ
మేమో !!

జవాబు వ్రాయి.

నీ సంవత్.

ఏకదశ ప్రయోగం అతనిలోని
ఆనందం తెలుపుతోంది.

హాస్తి విషయంక ముందే తన
విషయం తెలిపాలి.

నితెక్కించి తోనే గడం
ఎందుకు ?

మొదటనే యీ అశా రతని
తప్పిందేమో.

ఇలా విశ్వయించుకుని బెటర్ సాడ్
తీసుకుంది చేతిలోకి.

మిష్టర్ సంవత్,

మిమ్మల్ని నిరాశపరచున్నందుకు
మన్నించాలి. నా వివాహం నిరాయు
పోయింది. వచ్చే నెలలో జరిగి
పోవచ్చు. శుభలేఖ సంపుటను తప్పక
రండి. మీ ఆశీస్సు లందుకోవాలని
కోరుతూ

వసంత.

వసంత మనస్సు బాధపడింది.

దీన వదనంతోపున్న అతనిని
పూహించలేకపోయింది. కాని తను
ఆశక్తురాలు. అలా అని

మనస్సు సరిపెట్టుకుంది.

ప్రక్కనే ఉన్న నిర్మల, విమల,
రేఖ ఒక్కసారి పక్కమన్నారు.

“ఎక్కళ్ళు దాస్తావోయ్” విమల
అంది.

“పెళ్ళి రహస్యంగా చేసుకుంటే
పూరుకోయి..” యిది నిర్మల మాట.

“అసలు సంగతి చెప్పు!” అంది
రేఖ.

“మీకు నా పరిస్థితి అర్థం కాదులే.
అయినా మీరు లేం దే నా పెళ్ళి
జరగదుగా” అని హామీ యిస్తూ
నవ్వింది.

కాని ఆ నవ్వు పేలవంగా వుండడం
వాళ్ళ గమనించారు.

8

పదికేల కట్నంతో పెళ్ళి నిశ్చయమైంది. ముహూర్తం నిర్ణయించడంతో పెళ్ళి స్రవంతాలు జరుగుతున్నాయి. ఆనారోగ్యంగావున్న అమ్మ ఓసికతెచ్చువాని పస్లు చేస్తోంది.

తమ్ముళ్ళ పక్షై పోయాయి కనుక వాళ్ళు గంతులేస్తున్నారు.

నన్నగారు హఠావిధిపడుతున్నారు.

బడలికంతా మొహంమీదే కనిపిస్తోంది.

అందోళన పూరితమైన ఆ చూపులలోకూడా యేదో తృప్తి ద్యోతకమవుతోంది.

ఇన్నీ చూస్తూ వనంత నిట్టూర్చింది.

తన కిష్టంలేని వసుకెన్ని జరిగినా సహిస్తోంది. ముఖ్యంగా కట్నం విషయం.

పదికేల కట్నం ల గడం యెంత అమానుషత్వం, అదికాక పెళ్ళి ఖర్చు.

స్నేహం పేరిట యెంత అన్యాయం చేస్తున్నారు.

స్నేహం బలపడడానికి డబ్బు కావాలా? అని మామగారి నడిగే ధైర్యం తనకెందుకు లేదు

అయినా నరుడెలా పూర్కున్నారు? అతని ఆశయాలు అలాంటివేనా?

అదే నిజమైతే తనేం సుఖవక గలదు.

నాన్న ఒప్పుకోకుండా ఉండ వలసింది.

తననింత ప్రేమించిన సంవత్సరం నిరాకరించి, తిరిగిదండ్రుల సవ్వల పాలుచేస్తే తనకేం లాభం ?

వళ్ళ ఉరురు ఎప్పటికైనా తనకి తగులందేమో ? ఇలాంటి ఆలోచనల మధ్య.

“నవీహే న రోజుల రో తు శ్రీమతి కాబోతోంది” అన్న పచ్చి నిజం నిలబడింది.

ఇంట్లో పోస్టుమాన్ తనరాకటి లోలికి విక్రయించే షిఫ్టులు. తీసి జాగ్రత్త చేస్తామని వెళ్ళి తనపేటే షిఫ్టులు చూసి తెచ్చింది. నవీహే !

ఎంతటి శుభ్రార్థ నా కంద శేఖర ! నిన్ను నడుపుగా వూహించి ఆ ఆనందం దాచుకోలేకపోతున్నాను. అంటే అవృష్టం తుదెవరు ?

నీ పరిచయం చిరకాలం నా మదిలో మదురస్మృతిగా నిలిచి పోయింది.

నీ నంటి యవతలు సహజంగా భయం కలిగివుంటారు. దానితోబాటు యువకులు మోసగించటం చూస్తూనే వున్నాము. మన సంప్రదాయానికి ఎదురుతిగే వారికి సంఘంలో నిజంగానే సానుభూతిలేదు.

కాని, అందరినీ మీరు మోసకులుగా జమకట్ట కూడదు.

బహుశః యిదే నా చిరగి జాబు కావచ్చు. మీ శుభలేఖ అందిన వెంటనే వెలపుపెట్టి వస్తాను.

అశీషులతో

సంపత్.

రెండు కన్నీటిబిళ్ళలు వుత్తరం మీర గలాయి, అంటే మహోన్నతుని ప్రేమను తిరస్కరించిన తన జీవితం యెలా సాగుతుందో ?

నదా అనినకి శుభం కలగజేయమని భగవంతుని మనసారా ప్రార్థించింది.

ఇం రో నన్నయ్య అ మృతా మాట్లాడడం వినిపించింది.

“భగవంతుడు యేం వ్రాసిపెట్టాడో కాంతం ! ఎంత తిరిగినా డబ్బు సర్ది బాటుకా దంలేదు. పెద్దవారితోమాట. అది నిలచకపోతే ప్రమాదం. ఏం చెయ్యాలి ?”

“అయిన మీకు తెలిసినవారే కదా ! అందులో మీ అన్నయ్యనుకూడా కాస్త చెప్పుమనండి, కాస్త ముందు వెళ్ళే కొంత ఎలాగైతే సర్దుకావని..”

“డబ్బు పంపింట్లో స్వీకారే గట్టిగా ఉంటారే ఇక వ యిక్కడ రాజీవదారా.” నిస్పృహగా అంటున్న నాన్న మాటలు ఆ పైన

వినిపించలేదు. సనంతకి, దుఃఖంతో నిండిపోయింది మనస్సు.

9

పెళ్ళి వాయిద్యాలు సన్నగా మ్రోగుతున్నాయి.

గొంపూజ చేస్తున్న సనంతని పెళ్ళి పీటలమీదకి తీసుకువచ్చారు.

పురోహితుడు గ్రుక్క తిప్పుకోకుండా మంత్రాలు చదువుతున్నాడు.

ముహూర్తం దాటిపోతుందనేమో.

స్నేహితులు హాస్యం మొదలు పెట్టారు.

"నూ! భలే చావు కొట్టేశావే! అందమైన మొగుడే వచ్చాడేవ్! మమ్మల్ని పరిచయం చెయ్యవే. మేమేమి యెతుకు పోములే. హామీ మూన్ ఎక్కడికి వేసుకున్నారే?" వారి మాటల కంకరాయం కలిగిస్తూ

రామసేంద్రరావుగారి పెద్దకీకలు వినిపించాయి.

"గారుంది రస! ముష్టి బదువేలు చేతిలోపెట్టి పెళ్ళి కానిమ్మరడానికి పిగ్గలేదటయ్యా? ఇప్పుడే యివ్వలేని నాకు తరివాతివారని నమ్మకమేమిటి? అయినా తాహతులేని వారు యింత వరకూ యెందుకు రానిచ్చారు? నాదే బుద్ధి తిక్కువ. అసలు కయ్యానికి వియ్యానికి సమస్తీ వుంటారండారు. అదంగతి నే నెందుకో విస్మరించాను.

రేవటినించి ఆ ప్పుల వాళ్ళని తిప్పించుకున్నట్లు తిప్పించుకునే వాడివి యింకా సయం" అంటూ కొడుకువేళ చూసి

"లేవరా! ఇంకా చూస్తున్నావేం. స్నేహితం పేతో మంచి మోసం చేసారు" అన్నారు.

గంగిరెద్దులా వదులులేచి పెళ్ళిబోతుండగా!

నాన్నగారు కన్నీళ్ళతో.

"బావగారూ! సమయానికి ప్రేకం అందలేదు. వివాహమైన వెంటనే యిచ్చేస్తాను. అందరి ముందు యింత ఆశమానం జరిగిన మీదటి నాబిడ్డ జీవితాంతం క్యకగా వుండి పోతుంది. దాని మొహం చూస్తే యీ శుభ కార్యం జరపండి. తలతాకటు పెట్టయినా మీ సొమ్ము చెల్లిస్తాను" అతనిది అరణ్య రోదనమే అయింది.

"అన్నయ్యా!" అని ప్రాణేయ పూర్వకంగా అన్నగూవైపు చూసి "నువ్వుకాస్త చెప్పు" అన్నాడు.

"తప్పు మనలో వుంచుకొని ఆయన సడగమంటావే? డబ్బు చేతో లేనిదే ముహూర్త మెందుకు పెట్టావు?" తననే గదమాయిస్తున్న అన్నగారిని, వెళ్ళి పోతున్న పెళ్ళి బృందాన్ని చూస్తే ఆయనకి నోట మాట రాలేదు.

హాస్తితి అర్థమైన బంధువులంతా
తలొక మాటా పిసురుతున్నాగ.

“మీకభ్యంతరం లేకపోతే యదే
ముహూర్తానికి వెళ్ళి బరిపంచుచు-”
నిలుచుబెట్టు మనిషిమాట విని సనంశ
నాన్నగారు ఆతనిపై పు చూచారు.

“ఇంకా నాకు ఆశ కలిపిస్తావేం
నానా! మా వంశ గౌరవం మంట
గలిసింది - “ఆవేదనగా అంటున్న
ఆ సున మాటలకు

“నే నామెను వివాహం చేసుకుం

టాను. సాంప్రదాయంలో మీకేమీ తీసి
పోవు” అంటూ తన గురించంతా
చెప్పుకున్నాడు.

“ఇది నిజమా ?” అని చూస్తున్న
ఆయన

“అయితే కా నియ్యి బాబు!
ముహూర్తం వేళ మించిపోతోంది”
అంటున్న పురోహితుని మాటలతో
చల సంవచ్చిలేవారు; సనంశ చూస్తూ
ఆయోమయంలో పడిపోయింది.

ముందు సరుకులేచిపోవడంతో

ఉ ద రా ం త కి

శంటి పిల్లల సమస్త అవాసలు లిపర్ అండ్ స్ట్రీట్స్ ను
వ్యాధులు నివారించి ఆరోగ్యవంతులుగా చేయును.

అమృత సంజీవిని మాత్రలు

గర్భిణీ స్త్రీలకు కలుగు సమస్త వ్యాధులు పోగొట్టి
తల్లికి, గర్భస్థ శిశువునకు బలముకలిగించి సుఖ
ప్రసవము సర్వరాసము కలుగజేయును.

శ్రీభుజంగ రాద్వైద్యశాల

ప్రొఫ్రయిటర్స్: “బిషక్ శిరోమణి” పొన్నాడ పేరయ్య అండ్ సన్స్
తాళ్ళరేవు; తూర్పు గోదావరి జిల్లా.

మతికోల్పోయింది. అందులో యిత నెవరో తనని చేసుకుంటారంటున్నాడు అని ఆశోచిస్తున్న తనతో...

“ననూ! బిచ్చులో నిన్ను చూసిన తనే” అంటున్న వనజ మాటలతో యీ లోకంలోకి నచ్చింది.

ఎదురుగా సంపత్

మంత్రాలఘోరంలో సంపత్ తనకి కట్టిన రెండు క్రొత్త సూత్రాలపై వసంత వద్దకున్నా రెండు కన్నీటి చుక్కలు రాలాయి.

“తప్పుకూ! ఇంకటి మహోన్నతుని అర్థాంగిచైన నీకు కన్నీరెందుకు? ఇంక సహృదయం అందరికీ వుంటే లనలు నువ్వే వుండేమో యీ ప్రపంచంలో పురోహితుడన్నాడు.

“నారే ముందండి! అంతా ఆ పరమాత్మునిలీల అంటూ అర్థాంగంగా వసంతవైపు చూశాడు. వసంత నిజంగా సిగ్గుల రాజైంది.

ఇక ఆ రాత్రి

10

వసంత ఆశోచరలతో సకమత మౌలీంది.

గృహిణి కాబోతున్న ప్రతి స్త్రీ యిన్ని ఆలోచనలుంటాయా? తలలో జాజుల పొరబం, గదిలో ఆగూత్తుల గుజాళంపు, కిటికీలోంచొచ్చున్న పిల్ల వాయువు వొకదానితో వొకటి పెన వేసుకుపోతున్నాయి.

కిటికీనడ నిలబడ ఆమె చూపు, దూరాన భూమ్యాకాశాలు యేకమవు తున్నచోట నిలిచింది.

ఇంకలో క్రొత్త రకమైన చానని వసంతనానిక పసికట్ట గలిగింది.

అది సంపత్ కొత్తాల్పీకి వ్రాసిన పెంటు అత్తయల వాసనల మేళనం.

కోటి కోయిలలు వసంత మనస్సులో చూ అని కూశాయి, సంపత్ స్వర్ణతో క్రొత్త ప్రపంచంలో వెళ్ళిన సనంతుమనస్సుని, ఆమె ఆత్మ “భీ! యింత వుద్రేక మేమిటి” అ కసింది. నీకేం తెలుసు నా సంపత్ బొన్నయ్యం” అని తన పనినినమర్చించు కుంది వసంత మనస్సు.

“ఏమిటి ననూ! ఆలోచన. ఉత్తరాలలో కూడ నన్నామడ దూర లో నిలబెట్టావు. దగ్గరయ్యాక మానంలో కడుపు నింపుతావా?”

అతని మాటలకు పులిక్కిపడింది.

★ అయితే మేరీ నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోనందా? మీ ధనసంతుకైన మావయ్య గురించి చెప్పలేక పోయావా?

చెప్పాను. అందుకే ఇప్పుడు ఆమె నాకు “అత్తయ్య” అయింది.

“కాదు ఏం మాటాడారో తెలియ
దండేదు. నా జీవితం ... యిలాంటి
మలుపు తిరుగుతుందనుకోలేదు....” ఇక
సాగలేదుమాట. ఆ తడవాటును విగ్ర
హించుకోలేక ఆగిపోయింది ..

అతని ముఖంలోకి చూస్తే తన
కన్నీళ్ళు బయట పడతాయని తల వంచే
సింది.

ఎదుటి వ్యక్తి తెలిసి తక్కువ
వాడుకువడం పోరపాటు.

అతనా గ్రహించలేనిది :

“ఎందుకీ కన్నీరు ? కథ సుఖాంత
మేగా ! భగవంతుడు మంచివాళ్ళకి
అన్యాయం చెయ్యడని తెలిదా. ఇంత
సున్నితమైన మనస్సుని అరం చేసు
కునే జ్ఞానం నాకు ప్రసాదించిన నైవం
నిచ్చు నాకు దూరం చేశాడని నేనను
కోలేదు. నీ భయం నువ్వే వ్యక్తం
చేసినా నేను భయపడలేదు. నాకు నాలో
నమ్మక మున్నంత అనవసరపు టాలో
చ నలను రాసేయను.” దృఢంగా

మాటాడుతున్న అతనివైపు అభిమా
నంగా చూసింది.

అంతలో కోపంగా

“అసలీ బుద్ధులేమిటి అంటా ?”

ఆడపిల్లలు బాటుగా పంజీలించటం,
స్థయిదిగ నవ్వడం, తెలుస్తు రాయ
డం. ఆపైన ఆదర్శమంటూ అందరి
అభిమానం చూర కొనడానికి చేసినటు
నటించి తన స్వార్థం చూసుకొని
వివాహం చేసుకోవడం ఏమిటి అంటా !”

ఎంత కోపం నటిద్దామన్నా తెలిసి
పోతోంది.

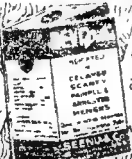
“కాణిగారి అలిక మా కలలాపే
నే నివేదీ చెయ్యకపోతే తెలుసు
కొచ్చేది అమ్మాయి గారి పని.”
భయంగా చూసిన వనంతని చేతులోకి
తీసుకున్నాడు. చారి ప్రథమ సమా
గమం మధుర స్మృతిగా మిగిలి
పోయింది.

...

బుటుక్రమం అలస్యమైతే?

విచారపడడం ప్రబోధిగాంచిన దేవపిల్లు వాడంది

ఫార్మికోర్టువార్డులు
28 మాత్రలు పెరుగు||
సగంకోర్టువార్డులు
14 మాత్రలు పెరుగు 6%
అదనపు అదనము
ప్రతి దోలదొంగను

దేవపిల్లు ముఖంగా
అలస్యమైన క్రమముగా
పోయిన బాధతో కూడిన లేక
ఇగిపోయిన బాధతో కూడిన
బాగుగ గుణమును

1 అల్లి సంవత్సరములో
నీవు ముగియ, అమోఘము
గాను పనిచేయును
2 ఏడాదిలోను అల్లి ముగియ
అమోఘము కలిగింతును

MFRS

SEENU & CO. MADRAS-21

స్టాకిస్తు : సిటీ ఫార్మా డిస్ట్రిబ్యూటర్స్, రాంగోపాల్ వీధి, విజయవాడ-1

ఎవరి వీవాక్కాలు

(“ఈ వాక్యం ఎవరు వ్రాసి వుంటారు?” అని అడిగితే “ఫలానా” అని పాఠకులు తక్కువ చెప్పగలరు. కొంతమంది రచయితల విషయంలో ఆ కోణం చెందిన “జ్యోతి” పాఠకులకు పుచ్చి పడవ, పాఠకులు చేసుకున్న “పాపం” వలన పెట్టాలి అని “కక్షించి” ఒక రచయిత రచనలనుండి సేకరించిన ఈ వాక్యాలు ఎవరివో చెప్పండి.)

జరిగితే జ్వరం అంత సుఖంలేదు.

దొరికితే అప్పలాంటి మంచి వస్తువులేదు.

అస్తమాన అందం చెప్పేవారు ఒకటి రెండుసార్లు నిజం చెప్పినా ఎక్కడా అది నిజమని నమ్మరు. వాడు కాకి నల్లగా వుండంటే, వాడి మాటతో పాటు కాకినీ, దాని నలుపునూ, తెలుగు భాషనూ కూడా శంకిస్తారు.

దేశంలో లంచగొండ్లి తరం వంటి అవినీతి పనులన్నీ ఇవి నీతి పనులన్న జాబితాలకి ఎగతాళి పోయాయి.

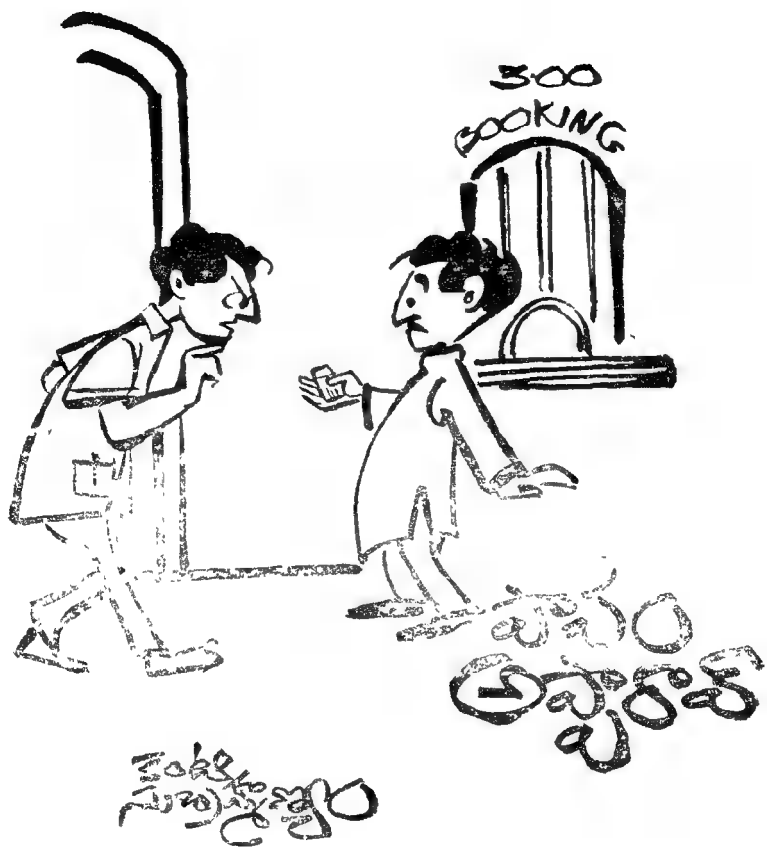
నిజంమీద అందం చరిస్తే కల్పం, దైన్యంమీద హేళన ఒప్పితే హైన్యం, విషాదంమీద చిరునవ్వు తెరవేస్తే కలహం.

ఎలకలలో లక్ష చెపారు. కాని చెప్పినాన్నీ చెయ్యడం తెలివితక్కువ తనమే. ఏ పని చెయ్యకుండా పదవిలో ఉండడమే సమర్థది లక్షణం.

రాళ్ళు రప్పలు తిని హూయించుకోగల రోజున మరమరాలు గూడా దొరకవు, తీరా వజ్రాలు వైకుంఠాలు పోగేసుకున్నాక మరమరాలు గూడా అరగవు.

జీవితం అక్సిడెంట్ కావడానికి ఇందనమైన ధనం మహాశ్వాన్ని తెలిపే ఉద్గ్రోధం చెక్కు బుక్కు.

—సేకరణ: తాజీ ప్రసాద్.

పాఠశాలకు వెళ్తున్నప్పుడు గంటలవుతోంది. రోజులా దహించిన ఎండ అప్పుడే క్రమంగా చల్లబడుతోంది. సంద్యా సమయం దగ్గరవుతున్నకొద్దీ, అప్పటి దాకా నిప్పులు చెరిగిన స్కూలు మీర్ చేతుల్లో దెబ్బలు తిన్న విజ్ నలా పాలి పోతున్నాడు. దూదిపింజలా మబ్బులు ఆకాశంలో తేలియాడుతున్నాయి.

అప్పాగావు అప్పుడే పంపుక్రింద చిన్నీళ్ళ స్నానం ముగించుకొని గది లోని కొచ్చాడు. త్యాగ పెట్టెలోంచి ఇత్రీ చేసిన మల్లెపుగ్వల్లాంటి ప్యాంట్లు, షర్టు వేసుకుని "టి నో పార్ హ్యూస్" గా తయారయి వచ్చాడు. అదంతా నిలబడి తనను తానే చూసుకొని మురిసి పోతున్న అప్పాగావు చేతిలోని

దువ్వైన పంకిజుత్తుపై వింతగా నాట్యం చేస్తోంది.

ముచ్చటగా నిండు పాతికేళ్ళ ప్రాంగంతోవున్న అప్పారావు కింకా పెళ్ళికాలేదు. ఉద్యోగ రీత్యా మైదరా బాబుతో ఉంటున్నాడు. సంపాదించే జీతం రాళ్ళు ఎక్కువే అయినా, డబ్బుంటే సంచప్రాణాలు అప్పారావుకి. అందుకే సిటీలోని చూసమూల ప్రాంతంలో ఒక చిన్న గదిని అద్దెకి తీసుకొని ఎలాగో నెట్టుకొస్తున్నాడు. గది చీకటి గుహలా వున్నా అదే తక్కువేగదా అన్న అభిప్రాయంతో ఆ గదినే అంటిపెట్టుకున్నాడు. పేరుకి అప్పా పే అయినా అప్పులు యివ్వడమన్నా. పుచ్చుకోవటమన్నా పరమ రోక అతగాడికి. అందుకే మహామహా అప్పుల్రావులుకూడ అతన్ని డబ్బడగలానికి జంకుతారు. డబ్బు విషయంలో యింత పొదుపరి అయినా అప్పారావుకి సినిమా పిచ్చి అోది కాస్త ఎక్కువనే చెప్పాలి. నెలకి రెండు మూడు సినిమాలయినా విధిగా చూస్తాడతను. అదీ తనొక్కడే వేస్తాడు.

తల దువ్వకుని అప్పారావు చేతికి వాచీ కట్టుకున్నాడు. అక్కడే జేబులుపై పకిపున్న దినపత్రికను చేతిలో తీసుకుని ఎక్కడెక్కడ ఏమే సినిమా లాడుతున్నాయో శ్రద్ధగా చూసాడు. సోనగా అరవింద్యష్టి వారం రోజుల క్రితమే విడుదలయిన ఒక తెలుగు

సినిమా అడ్వర్టయిజ్ మెంట్లుపై పడింది. కొంతసేపు కళ్ళు పొడుచుకుని చూసిం తర్వాత ఆ సినిమాకే వెళ్ళాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. అది 6 గంటలకే ప్రారంభం అని పేపర్ రాసింది. అప్పారావు వాచీ చూచుకున్నాడు. గడియారం ఐదు గంటల ఇరవై నిమిషాలని చూపుతోంది. సినిమాకే వెళ్ళుతుంటేందన్న ఆశ్రయంలో పర్సనల్ జేబులో వేసుకుని అదనాదనలాగ గదికి తాళం వేసి స్వర్గస్వరగా నవక ప్రారంభించాడు.

అప్పారావు యింటి లి బస్ స్టాప్ కొంచెం దూరమనే చెప్పాలి. బస్సు స్టాపుదాకా నడిచివెళ్ళి తర్వాత బస్సెక్కిరచ్చు లెమ్మొకన్నాడు. త్వర త్వరగా నడచి బస్ స్టాప్ ను చేరుకున్నాడు. ఇంతలో బస్సు వచ్చింది. కాని నల్లదూరేంత నలంబాడకోకుండా స్రయాజీవులు నిడివుండటంతో కండక్టరు బస్ నిలువకుండా బెల్ కొట్టేశాడు. అప్పారావుకి కండక్టరు పీక్ సులిపేదామా అన్నంతకోపం వచ్చింది. “వీడిసిగదరగ! బస్సు నిలిపితే వీడి సొమ్మెం పోయింది?” అనుకున్నాడు కనిపి. పోనీ తనకయినా రన్నింగ్ బస్సెక్కడం చేత కానందుకు తనను తాను తిట్టుకున్నాడు.

మిసుకుంటూ ప్రక్కనే ఉన్న టిల్లీ దుకాణం వైపు దారి తీడప్పారావు. ఐదు రూపాయల నోటిచ్చి చార్మినార్ సిగరెట్ ప్యాకెటు ఒకటి,

అగిపెటై ఒకటి కొన్నాడు. అంగడి వాడు తిగిచ్చిన దబ్బును తీసుకుని రెక్కరెట్టుకుంటూండగా ఇంకో బస్సు వచ్చింది. ఆ బస్సుయినా అంగడు మామని స్వరగా దబ్బును రెక్క చూపుకోకుండా జేబులో వేసుకుని పరగెడుతూ బస్సుసాపు దగ్గరకొచ్చాడు. కానీ ఆ బస్ నాదా అంగడు వెళ్ళిపోవడంతో అప్పారావుకి చెప్పలేరంత కోపం వచ్చింది. విసుగ్గా వాచీ చూసుకున్నాడు. వాచీలో గడియారం ముల్లు ఐదు గంటల సరిభయి నిమిషాలని వెక్కిరిస్తూన్నది పించిందతనికి. అప్పారావుకి వెళ్ళమీదకన్నపైఉంది. అప్పారావుకి జ్ఞానాదానికి అసహనం పెరిగి పోతోంది. స్వల్పలాగునా నిరమా చూడలను కున్నాడు. ఇంత దూరం చ్చితిగి యింటికెళ్ళానికిమనస్సొప్పలేదు. కొంతమంది రిజ్జెవారిని పిలిచి చూశాడు. కాని వారంతా విరరీంగా ధర చెప్పడంతో రిజ్జెతోపోయే ప్రసక్తి వరమించుకున్నాడు.

ఇంతలో "రిజ్జెకావాలా? బాబూ!" అని గొంతుకట్టి వినిపించింది. అప్పారావు తరెత్తి చూశాడు. గుంటలుపడ్డ కళ్ళతో ములివాడొకడు తరవైపే ఆ లో చూస్తున్నాడు. వాడి జుత్తింతా పండినట్లు బాగా నెరిసి పోయింది.

ముసలితనంవల ముడతలువడ్డి చర్మం విరరీంగా మడలు వడ్డ బట్టలా కలెవులులాంటి శరీరాన్ని, టుకుని వ్రేలాడుతుతోంది. అసిపంరంలా ఉన్న ఆతని శరీరంలో ఎముకలు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి.

"ఎక్కడి కెళ్ళాలి? బాబూ!" మళ్ళీ ముసలాడే అడిగాడు.

అప్పారావు వెళ్ళాల్సిన ధియేటర్ పేరుచెప్పి ఎంత తీసుకుంటా?ని అడిగాడు.

"పదడాలు యిప్పించండి" రిజ్జెవాడు ధర చెప్పాడు.

"అరణాలిస్తాం. వస్తా" అప్పారావుకి పదడాల్నిచ్చి రిజ్జెలో వెళ్ళడం యిష్టలేదు.

"పోనీ ఎనిమిదణాలు యిప్పించండి. వస్తాయి. అంతకంటే తక్కువ లేదు" అన్నాడు రిజ్జెవాడు వెళ్ళి పోబోతూ.

ఆ ధర సమ్మతం కానట్లు రిజ్జెవాడు అప్పారావు. ఇంతలో బస్సు రాకపోతుందా? అనుకొని బస్సుకోసం ఎదురు చూచసాగాడు కాని అటుకున్న ప్రకారం బస్సు వచ్చే సూచ లేవీ కనిపించలేదు. అటు సినిమాకికూడ వేశయిపోతోంది. ఇంకా పదినిమిషాలే ఉంది. బస్సుపై ఆశ వదులుకున్న

"మీ ఆవిక బాలా పొదువరి అని విన్నాను?"

దా : (అవును) నిన్న కన సరిభై య్యవ పుట్టిన రోజు పండుగకి 28 వత్తులు మాత్రమే పెట్టింది.

అప్పురావు అయిష్టంగానే వెళ్ళగోబో
తున్న రిజైనింగ్ని వెనక్కి పీల్చాడు.
అప్పురావు కేక విని ముసలిరాడు
రిజైనింగ్ వెనక్కి త్రిప్పుకొని వచ్చాడు.

పరే. నీ ప్రాంతం ఎందుకా
అనుచుండే అన్నాడు అప్పురావు
రిజైన్లో ఎక్కా కూర్చుంటూ, “కానీ
త్వరగా వెళ్ళాలి తెలిసిందా ?” అని
ఆజ్ఞాపిస్తున్న ధోరణిలో.

“అలాగే బాబూ !” అంటూ రిజై
నాడు స్వీకృతం ప్రాప్తించి
చాడు.

“అయిష్టంలేంది. ఇప్పుటి కే
బుంగ్ అనుబోయి దేమో” అను
కున్నాడు అప్పురావు. చార్మిన్ సెగ
రెట్ ఒకటి అంటింది తీర్చి పొగల్పి
రింగులు రంగులుగా వదులుతూ ఆలో
చించసాగాడు. “వీడే రయం. మిగతా
రిజైన్లకు యింకన్న యెక్కువ అతి
గాదు” అనుకున్నాడు మరుసటి రోజు.

ఇంతలో థియేటర్ దగ్గర రిజైనింగ్
చింది. అప్పురావు రిజైనింగ్ దిగి
జేబులోంచి ఒక అర్థరూపాయ తీసి
రిజైనింగ్ దిచ్చాడు. థియేటర్లోకి వెళ్ళ
బోయిన వాడల్లా “ఈ అర్థరూపాయ
చెల్లదువాబూ ?” అన్న రిజైన్వాసి పిలు
పుకి వెంటరిగి చూశాడు. అప్పురావు
అర్థరూపాయని చేతిలో తీసుకొని
చూశాడు. నిజమే ! అది ఒక వైపు
పూర్తిగా అరిగిపోయి వుంది.

అప్పురావుకి చెప్పలేనంత
అచ్యుతం, కోపం ఒకేసారి కలిగాయి.

ఈ చెల్లని అర్థ రూపాయ ఎలా
వచ్చింది చెప్పా ? అని అనుకున్నాడు.
ఇంతలో తాను దిన్న వచ్చేబిల్లుకు కిళ్ళి
దుకాణం వాడిచ్చిన చిల్లర దబ్బలు
సరిగా చూసుకొనకుండా జేబులో వేసు
కుని వసుగెత్తిన సంగతి గుర్తు
వచ్చింది. తననే కోకరా తినిపించిన
కిళ్ళి దుకాణం అన్న తిట్టుకుంటూ,
అప్పురావు వేరే అర్థరూపాయచ్చి
రిజైన్వాసి పంపేశాడు.

ఇంతచేసి, అప్పురావు థియేటర్
లోకి వెళ్ళి రిజైన్ బుంగ్ మూత
పడింది. అప్పుడే థియేటర్లో “న్యూస్
రీ” “కాబోలు వేస్తున్నాడు. ఎంతో
కష్టపడి సినిమాకాస్తే యిలా కావటం
అప్పురావుకి చాలా కోపం వచ్చింది.
ఇక చేసేదేమీ లేక ఆతను థియేటర్
లోంచి బయటికి వచ్చి నడిచి
పోసాగాడు.

పరధ్యాయం నడుస్తున్న అప్పు
రావుకి యింతలో “టిక్కెట్ కావాలా
బాబూ !” అని కేక వినిపించింది.

అప్పురావు తలెత్తి చూశాడు.
థియేటర్ దగ్గరే పాతికేళ్ళ కుర్రా
డొకడు ఒకే ఒక టిక్కెట్టు వస్తుకొని
నిలబడ్డాడు. టిక్కెట్టు చూడగానే
పోయిన ప్రాంతాలు లేచివచ్చినట్లు
పించింది అప్పురావుకి.

“ఎంత టిక్కెట్టు ?” అని అడిగాడు.

“నెకెండ్ రోజు టిక్కెట్టు రూపాయ
ముప్పయ్య పైసలది ఒకటి ముప్పయ్య
లాకు అమ్ముతున్నాను, బాబూ ! ఇది

మాత్రమే మిగిలిపోయింది" అన్నాడు కుర్రాడు.

కాండామా : నదా : అన్న మీమాంసలోపడ్డ అప్పారావుకి ఇంతలో మెరపులాంటిచిలోచన ఒకటి తట్టింది. "నరే ఆ టీకెట్టులాయ్యో" అంటూ ఆ టీకెట్ తీసుకుని, పైకం వాడి చేతిలో పెట్టాడు. కుర్రాడా పైకాన్ని ఒకమారు చూసుకొని, జేబులో పెసుకుని త్వరగా మాయ మయ్యాడు. దూరంగా నడచి వస్తున్న పోలీసును చూసింత స్వతః ఆ కుర్రా డెందుకలా త్వర త్వరగా వెళ్ళిపోయాడో అర్థమయింది.

"చెల్లని అరరూపాయిని టీకెట్ డబ్బుల్లోపాటు కలిపి కుర్రాడికంటకటి నందుకు తనను తానే అభిమందించు కుంటూ అప్పారావు ధిమేటర్ లోకి దాటిపోయాడు.

సెకెండ్ క్లాస్ ద్వారంపడ్డ ఉన్నత నికి టీకెట్టు యిచ్చి, అప్పారావు లోనికెళ్ళుకోయాడు. కాని "ఏమ్ మిష్టర్" అన్న గేట్ కీపర్ కేకతో వెనుదిరిగి చూచాడు.

"ఈ టీకెట్టు చెలెడు" అంటూ ఆ టీకెట్ అప్పారావు చేతికిచ్చాడు గేట్ కీపర్.

"ఏం ?" అప్పారావు తనవి తాను నమ్మనట్లు చూశాడు.

"చుమ్మల్నే మోసం చేద్దామను కుంటున్నావా : ఈ ఎక్స్ రంగు

టికెట్టు నిన్నటిది. చదువుకున్న వాడివే ఇలాచేస్తే ఎలా. మిష్టర్ : అన్నాడు గేట్ కీపర్ గదిస్తున్నదోర జీలో, టీకెట్టును మిగతా గేట్ కీపర్ లకు చూపెడుతూ.

"ఏమిటో ఈ కాలమంతా యిట్లయి పోతున్నాది : ఎన్నీ నమ్మడానికి వీలేకుండా ఉంది" మిగతా గేట్ కీపర్లు వంతపాడారు.

అసలే మిన్నువిరిగిమీద పడ్డట్లయిన అప్పారావుకి, యిక అక్కడేవుంటే వరువుకూడా దక్కడేమో అన్న భయంకూడా వటుకుంది. వెళ్ళకూడా తిరిగి చూడకుండా అప్పారావు త్వరగా అడుగులేస్తూ ధిమేటరు బయటికొచ్చాడు. తనను దగాచేసిన ఆ కుర్రాడు కనిపించకపోతాడా అన్న ఆశతో, కాని అతని ఆశ నిరాశ అయింది.

అప్పుడు గుర్తుకొచ్చింది అప్పారావుకి, తానుకొన్న టీకెట్టు క్రికం రోజు బ్లాక్ లో అమ్ముకుపోతే మిగిలి పోయిన టీకెట్ అమ్ముకుంటుందని. కనీసీరా ఆ టీకెట్ ని ముక్కలు ముక్కలుగా చించి పారేశాడు అప్పారావు.

నేలమీద చిరిగిపోయిన టీకెట్ తనవి "పాపం : అప్పారావు !" అని వెక్కిరిస్తున్నట్లని పించిందతనికి.

నివలహారి

జీవితం ఒక శుష్కం. ప్రేమ ఆ శుష్కం ప్రసాదించే మురందం.

— విక్టర్ హ్యూగో

*

*

*

*

అసహ్యన్ని వ్యక్తం చేయటానికి మార్పాడకుండా పూరుకోవటం ఉత్తమోత్తమమైన మార్గం.

— బెర్నార్డ్ షా

*

*

*

*

గడ్డిపుల్లయినా మనకు గిలిగింతలు కలిగిస్తే అది మన ఆనందానికి సాధనమే.

— డ్రైడన్

*

*

*

నిజాన్నీ, పవిత్ర స్నేహాన్నీ శంకించేనారు ఈ లోకానికి యెంత దూరంగా ఉంటే అంతమంచిది.

*

*

*

వ్రక్కని ప్రసాదించిన మహాభాగ్యం సంతృప్తి, కల్పితమైన దారిద్ర్యం విశాసం.

— సోక్రేటీస్

*

*

*

శత్రుని ప్రేమనటిస్తూ కురిపించే ముద్దులకన్న మిత్రుని దండనే మంచిది.

— థామస్ ఎ. బెకెట్

*

*

* *

మన తాత ముత్తాతలు ఎంతెంత ధనాన్ని సంపాదించినప్పటికీ మన కష్టార్థమైన ఒక గవ్వతో అది సమముకాదు.

— వీరేశలింగంపంతులు గారు

సేరజ : ఎస్. గోవిందరాజ్.

మిస్టర్- మిష్టాఫ్

ఎ.రవీంద్రన్

విజాన్ని కథగా చూశానుగాని, కథ నెప్పుడు విజంగా జరగడం చూడ లేదురా అన్నాను, కథ ఎప్పుడు విజంగా జరగడం చూశావురా? అన్న నా మిత్ర రత్నం థాస్కర్ ప్రశ్నకి. ఆ రోజే మా వూరు వదిలి వెళ్ళుతు గుంటూరులో మా బాబాయి గారింటి వెళ్ళాను. ఎరు గా ఎన్ను ■ తో

“న్నేహశీల” బోర్డు వేలాడుతోంది. ఏమిటా అలా చూస్తున్నావు, అది పెన్ ఫ్రె డ్ షిప్ చేసే గళ్ళ ఇల్లు. బాక్సు దానికి ఒక పత్రిక నమస్త తున్నావు అన్నది మా చెల్లెలు. అయితే నేను వీళ్ళతోనే చేస్తాను ఫ్రెండ్ షిప్ అన్నాను కనుకగా : చేర లసిన డియ గాను.

అన్నట్లు ఉద్ధరించేస్తాను. ఒకరికినే వుండటం అంతా కాబోలు ఏమీ తోచటలేదు, పుస్తకాలు చదవటం విసుగు పుట్టినప్పుడు బొమ్మలు చేసుకోవటం, అదీ బోర్ అనిపిస్తే నా స్టాంప్ ఆల్బమ్ పూరి చేస్తూ కూచోటం నా దినచర్య. ఎన్నాళ్ళని యిట్లా చేసేది. అప్పటికీ ఉద్యోగం కోసం ప్రతి అడ్వర్టైజ్మెంట్ మెంట్ కి ఇరవైపైసలు చొప్పున యుజం చెల్లుస్తాను. ఒకరోజు సాయంత్రం రైల్వే స్టేషన్ కి షికారుగా వెళ్ళాను. రావిచెట్టు క్రింద కూర్చున్న బుద్ధునికి జ్ఞానోదయ మయినట్టు, స్టేషన్ లోని రావిచెట్టు క్రింద కూర్చున్న నాకు తథ్యుక్తన పడిన ఇంజను హెడ్ లైటు కాంతిలో ఒక ఆరోచన (మెరువలేదుకాని) గుర్తు కొచ్చింది.

మనాకు ప్రొఫెసర్ బాబ్ (ఒక చలనచిత్రాపురేషి) ప్రెజెంట్ చేసిన ముచ్చటైన సిలింగు ఉదరు. రెటర్ పాడ్. (నా దుక్తాన్నం అన్నాను చూశాను) థాంక్స్ ఇచ్చిన పెన్ లింకర్ మ్యాగజైన్ బయటికి తీశాను. ఇంతమందిలో ఎవరికోనా ఫ్రెండ్ షిప్. నా హానీలున్న వారిపేరు లాటకీ వేశాను. అంతే వెంటనే సిలింగు

పేజరు మీద గలని అక్షరములు చెక్కారెండి! ఫోటోలాంటిది కూడ ఒకటి వెట్టాలే! ఏమయితేనేం ఒక నేస్తాన్ని సంపాదించానని సంబర పడ్డాను. అగ్గది! ఆశీర్వాదాన్ని అపరాధులుగా అతికించి ప్రసంగ మిన్ ఉష జనాదు సిలోన్ లు డి ఉపేక్షదని (విమానంలోంచి) ఆపు త్తాన్ని దేది వాక మళ్ళీ మళ్ళీ చరవాలింపించలేదు, (వారుండక కావండోయ్) ఉష దగ్గరికి బై ఎయిర్ వెళ్ళిపోదామా అనిపించింది. (పాతాళధైర్యంలో బాలకృష్ణ కాజేరి పాదరక్షలు గుర్తు కొచ్చి) సరి సరి ఇంకేముంది చేసేందుకు ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు .. అఫ్ కోర్సు.

హాత్యూ ఐమిన్ అమికోకుండా పోసాఫీసు మెనెంజర్ నా చేతిలోకి రెట్రాడ్ విలయింక ఆలర్యంగా (అలరటనుకుటా) నిసిరేసినంత పని చేశాను. సాంకేతిక బెంగులూలో ఇంటర్వ్యూ. ఆహా! కరుణాలలా! ఇరి నీవు లీల! అమికోకుండా ఉషకి ఉత్తం ప్రాయటానికి అరకాళం ఉకం కాలేదు. తుసాకీ బుర్రెట్ లి విసిరికొట్టి న్నను, బృందావన్ ఎక్సుప్రెస్ కున్న బెంగులూలో పడేసింది. పూర్వ పరిచయం గల మా రెక్కరరు ఉపతి

గృహంలో బస చేశాను. ఇంటర్వ్యూ అయిపోయింది. తర్వాత రోజు వాళ్ళ కాలేజీ సూడెంట్స్ ని ఊటీ, రామేశ్వరం బయోలాజికల్ టూర్ తీసు కెళుతున్నట్లు చెప్పి, నన్ను రమ్మన మని డిమాండ్ చేశారు మా గురువు గారు. తప్పేదేముంది. (ముల్లె కట్టరా బుల్లోడా అనుకున్నాను.)

నేను ఇంటర్వ్యూల బెంగుళూరు వచ్చినట్లు, సెలెక్ట్ అయినట్లు, వచ్చే నెలలో జాయిన్ అవుతున్నట్లు, అనుకో కుండా టూర్ ప్రోగ్రామ్ .. విశే షాలు మరికొన్ని వ్రాసి ఆ వుత్తరం తపాలా పెట్టెలో, నేను రైలు పెట్టెలో

వద్దాము. మైసూరులో దిగి, బృంహ వనంలో (నా) ఉషని తలుచుకొని బస్సులో ఊటీ చేరాము. బోర్డర్ లో బోట్ లో హానీమూన్ కి వచ్చిన సవ జ్జులు, విహారం చూడగానే నామనస్సు ఉన్నది చూశాదూ! అది బయటికి వస్తానని ఒహాచే గొడవ (అణిచేశా మ!) పాంబినలో మకాం. ఒక పూట

రామేశ్వరం వెళ్ళాం. అందరూ సము ద్రపు ఒడ్డున స్నేహితుల్ని వెతు క్కుంటూ అస్తమ్య వస్తుతుంటే (మరి అవసరం) నా .. సముద్రము దాటి వెళ్ళాలనిపించింది. ఉష అవతలి ఒడ్డున, నేనివతలి ఒడ్డున. మధ్యలో

త్వరలో

త్వరలో

“గులాబి” సచిత్ర మాసపత్రిక

ప్రారంభ సంచికలో శ్రీయుతులు రాచకొండ విశ్వనాథశాస్త్రి, పాలగుమ్మ పద్మరాజు, చాగంటి సోమ యాజులు, కాళీపట్నపు రామానువు, అంగర వెంకట కృష్ణారావు, ద్విభాష్యం రాజేశ్వరరావు, దాశరథి. చెర బండరాజు, నిఖిలేశ్వర్, శ్రీమతి కొలిపాక రమామణి ప్రభృతులు రాస్తున్నారు....ఇంకా ఎన్నో ఆకర్షణలు.... ఎన్నో శీర్షికలు....

వేజీలు 100 1/8 డెమీసైజు వెల : 8/- పై

ఏ జంట్లకి 25/- కమిషన్

వివరాలకి :

GULABI 14-15, S. R. KOIL St,
VISAKHAPATNAM-1

సిక్కుకదూ : పాక్ కొట్టింది. వ్వు :
ఉషని కలుసుకోలేనా : (ఉష అంటే
ఆషామాషీనా అంది ఒక మనసు.
(అదీ నాదే)

దట్ యాట్ ఎ గుడ్ బడియా :
నా గత విన్న మా లెక్కర దు గారు
పాంజన్తో పరిచయం (కావాలని)
చేసుకున్న లాడి ఓరు మై రైజర్ తో
చెప్పి అని ఇన్ స్ట్రుక్షన్స్ (నాకోపు)తో
సింహళం అల్పం : అదేనంది
సిలోన్ వెళ్ళటానికి అవకాశం
కల్పించాడు (నమోదాకాలు). ఇహ
దిస్కో డ్రీమ్ ఉన్నది చూశారూ :
దాంట్ ప్రయాణం (అదే సయనం)
చేస్తున్నప్పుడు పిసుగు జనించటం,
దాన్ని చంపేవటం ఆదోషేటికా :
(ఉష గుర్తుకు రానానే) బయలుదేరే
ముందు పంపిన కేబుల్ చేరేస్తుంటుంది.
ఉష ఎదురు చూస్తూ వుంటుందేమో
నా మనస్సు ముందే ఉష దగ్గరికి
వెళతాననటం. (ఒక్క నేను కూడా
వస్తున్నాను కదా : ఉండమన్నాను)
వచ్చేసింది సిలోన్. నాఉషతో కషీనా
కలుగు చెప్పాలి. నా మనస్సుకి. టేవ్
రికార్డర్ కి కనెక్షన్ కుదరక పోవడం
వల్ల ఎన్నో విశేషాలు లోపలే ఉండి
పోయి వచ్చింది. (ఏం చేసాం :
లాప్ సాంగ్ రాంపా జ్ఞాపకశక్తి నాకు
ఉంటేనా)

హల్లో : మైడియర్ ఫ్రెండ్ అన్న
దొక పురుషాకారం (నాకు కారం
అనిపించింది సుమా : ఎవరితడు :

సిలోన్ సోయి అడ్మినిస్ట్రేటివ్ రాలేడుకదా :
ఆ చోటికి అనుకున్నాను. చ : చ :
ఉషతో హామేశా హాయిగా వుందా
మనకులే నువ్వెవడి వోయ్ :
అన్నాను. (తప్పు : తప్పు : అందా
మని అనుకున్నాను) ఇంటికి తీసి
కెళ్ళాడు. అంతవరకు బాగావుంది.
తనే ఉషకున్నాడు పైగా నా సేహం
నచ్చిందట. (పోవోయ్ : బద్దద్దాయ్ :
అన్నాను లోపలే) తనపేరు మిస్సుషా
(MISSUSH) ట : ఖర్చు :
మ్యాగజైన్ లో ది స్కో కార్డ్ మిస్
కొంచెం దూరం అమ్యేసరికి చూశారా
మిస్ అనుకొని మిస్ అయ్యాం.)
ఆ మిషన్లో (ఆ సోగాడి) ఆతిథ్యం
స్వీకరించి శీఘ్రమే జేట్ లో వచ్చేశా :
త్యాత ఇలాంటి మిషన్ (ప్రమాదం).
చేయకూడదు అనుకున్నాను (అంటాను
కూడా).

విశిధి. నలని కటిక చీకటి. ఆ చీకటిలో హోమశాలి. భయంకర శబ్దాన్నిచ్చేవారి. గాలికి ఊగినలాటి చెక్కిన నీకరకట్టం. ఎంతటి కటిక చీకటిలో. అప్పుప్పుడు అంతటి బ్రహ్మాండమైన మేఘపు తెలుగు. ఆ మేఘంలో గాలికి ఊగే, తల విరచోసుకున్న భయంకర రాక్షసిలాంటి చెక్కి చెదిరిన తాటాకుల గుడిసెలు. తుపా-పట్టి మూడు పూట బయ్యింది.

భీతాచూలైన ప్రాణికోటి రేయి

అవునవుడు ఒలంబేనిచెట్టు. గోడలు నేలకొరుగుతున్నాయి రణరంగంలోని సిపాయిల్లాగ.

సూరమృగడిసెలో నులకమంచం మీద వాడుకుని పడుకోవెట్టి ప్రక్కన చూపుని గుమ్మంవైపు పడే సదే చూస్తోంది. పాలిన చిమ్మిలోని దీపం గాలికి రెపరెపలాడుతోంది ఆమె మనసులాగ. ఇంటిపైకప్పు రంధ్రం వ్వారా పడిన నీటిచుక్కలు ఏకమె మట్టిగోడను గాడిచేస్తున్నాయి. ఆలోచనలే పరంపర ఆమె ఎడనుచీలుస్తోంది.

సురక్షిత భవనరస్మతి

పగలు ఇళ్ళలోకే గడుపుచున్నారు. అంత పెద్ద తుఫాను ఈ మధ్యపట్టలేదు.

ఎగిరిపడిన ఆకులతో నిండిన వీధులు నిష్క్రమశ్యంగా ఉన్నాయి. ఒరిగిన విమ్యక్తస్తంభాలు, తెగి, తీగలు చుట్టబడియుండి నిజరంగం, యుద్ధానంతరిం ఎలా ఉంటుందో గుర్తు చేస్తున్నాయి.

అసలం ఉన్నా ఎవరూ బయటకు రాలేకపోతున్నారు.

ఆకాశం ఉరిమిన చప్పుడుకి రైతలు ఉల్కిపడ్డారు. కొడుకువంటి నిండా గుడ్డ కట్టు. మరల మనసును ఆలోచనలతో నింపింది.

“అయ్యే తోగివండగ. సందేశ పలెన్నీ వూర్తి నేనుకుని, తలకోసుకున్నాను, కొప్పెట్టకుని సుట్టారా పుత్రి లెట్టుకున్నాను. రాటిలెట్టుకుని సందమావలెబి బొద్దెట్టుకున్నాను.

మావఁ కిట్టవఁయిన సుక్కల సీరకట్టు
కుని, ముదరెరువు రంగు జాకిట్టెను
కున్నాను.

గుమ్మరికి కడదామని బంతిపూలు
దండగుచ్చి నా అందం ఇంకోసుట్టు
నూసుకోవలసివించి దండ మంచం
మీనెట్టి, ఆదం తెచ్చుకుని మంచంపై
తొంగుని నా అందాన్ని పదే పదే
నూసుకుంటన్నా. నే నెచ్చం సినిమా
యాత్రు లాగున్నాను. "ఇప్పుడు

కూడా సెమ్మనియ్యదు ...
కర్చుకి రోజూ అద్దు రూపా
యిత్తాడు. నేను మాత్రం
రోజూ అద్దురూపాను ఏటి
నేసుకుంటాను? పోగేసిమా
వఱిసేనే. సుక్కలసీర ముద
రెరువు జాకిట్టు కొన్నాడు.

మావఁతే నా అందాన్ని తెగపొగి
దేత్తాడు" అనిపించింది.

మావఁతమంచోడు! ... అదేటో
నాకు తెల్సి....నన్నుసూక్ష్మంపే అన్నం
అక్కరేవంటాడు. కడుపు నిండి
పోట్టట! అందుకే నన్ను కూలి పని

అంతికే ఆ సీరని అద్దురూపాయి సీర
అంటూ యాలాకోలం నేత్తాడు కూడా.

అంతలోనే ఒళ్ళు జల్లమంది....
ఎక్కరనుండి ఊడిపడ్డాడో ఇసు
రుగా...తూలుకుంటూ మూలచేరు.
అద్దంలో మావఁ ను సూసి బెచరి

పోయాను....నామనసునిపుక్కుమంది.
మారక దగ్గరకెళ్ళేను. కంపు....సీ....
సుక్కెసుకున్నాడు కళ్ళు నిప్పుల్లాగు
న్నాయి. దగ్గరకెళ్ళేటప్పటికి ఒక్క
తోపుతోనే. ఎత్తి మంచంమీద
మంచం ఒడి ఇగిలిపోయింది. బంతి
యెక్క తెగిపోయింది. నాకు దుక్కం
ముంచుచున్నది. ఎంతవేపో ఏడి
నేను. ఆ యేళ్ళ ఇద్దరంకూడు తినేను.
నెట్టిప్పు మామమీద నాకు నెట్ట
కోవం చ్చింది.

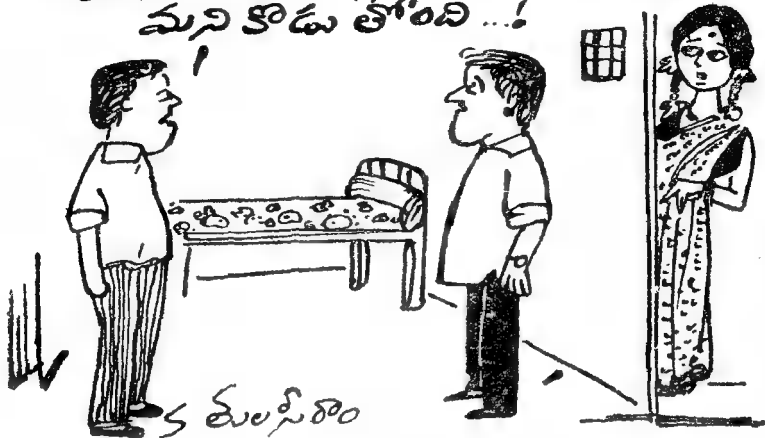
తెల్లారింది. కూడాండి మామన్నా,
రేతిరి మామ సేసిక పనిలుచుంటే
ఏమిటొచ్చింది. ఎన్నోసార్లొనెప్పేను.
అదిద సారా తాగొచ్చి. నెట్టిమీ
నెట్టిమీసికకరావంటాడు అయ్యాక.
మళ్లా మామూలే....మామ సారాతాగి
కట్టంమీరవారవయి ది.మళ్లా ఆనాతిరి
తాగేను. నానిఎప్పుడూ అంత నుగు
సున లేడు. ఏటొచ్చిందో ఏటొచ్చే
పోయాడు. సికబాదేడు. సూరీడు
నెట్టిమీర కొచ్చి నా మామాలేదు.
గుమ్మంకాడకెళ్ళి సూసేను. అల్లంత
దూరంలో ఒగుర్చుకుంటావత్తన్నాడు.
మామనెట్టిమీ ఏదో ఉంది. గబగవా
లోనకొచ్చి హకున్నా. లోనకొచ్చేడు.
ఎకకుండి నా రెండుచేతులూ పట్టు
కుని లెగ్గొట్టేడు. సికరించుకునిఇదిలింకు
కుందారనుకున్నా. కాని యంబనే
నన్ను తనేపుకు తిప్పుకుని నా కళ్ళ
లోకి సూసేడు. "ఏడకు సూరీ....
నే నెడచను," అన్నాడొక్కమాటలో"

నన్ను శమించవే అన్నాడు సినిమా
వోల్లగ. పొట్లం ఇప్పి మాపించాడు.
ఒక్కసారి మావం మొకం సూసేను.
మావం కళ్ళలో నీళ్ళాడేయి. "మావం
ఎంత మంచోడు!" అనుకున్నాను.
మావం కళ్ళు తుడుస్తూ నే నేడివేను ---
కాదు నవ్వేను... కాదు రెండు సీర
నిండా నచ్చిత్రాలు తెలుపు రంగు
"సూరీ! --- నువ్వీ సీరకట్టుకుంటే
సుక్కల్లో నందమామలాగుంటదే నీ
మొకం అన్నాడు మంచంమీద కూక్
పెరుతూ. నే ననుగుదారనుకుంటుంటే
మామం నెప్పేడు. "సూరీ!
ఎప్పుడూ తాగననిబట్టేసి నానుగందే
ఏటి చెళ్ళవు? రిండా, ఈరయ్యా
నన్ను బట్టి కాడకు తీసికెళ్ళేను. నే
తాగను, ఒట్టే సి నా న నెట్టినా
ఇనక...ఒట్టు గుమ్మనెట్టు. తరువాత
తీసుకుందుగాని. పండగరోజు కూడా
ఒట్టేటి..అని బలించాన నట్టే
సేనా. ఎలాగా దాగినానుగందాని
మూడుగానులేసేను, తాగి తానకాల
మయిందని"అన్నాడు ననుగుతూ.

ఆ మావచేలికే సినిమాకు రీసెకెలి
మాకుకే కునీలో కూకో పెట్టేడు....
సినిమా సూత్రన్నంతసేపూ ఏదో
సిగ్గు....మావం మడిసెం మంచోడో
తాగితే అంత నెట్టిడయిపోతాడు....
సీ...ఎడవ సారా.

అమె ఆలోచనల ప్రవాహానికి

పదేటా నాన్న ఈ బ్రహ్మబారి
రూం లో మల్లెల వాసన గుప్ప
మని కొడు తోంది ...!

బయట “వడేలు” మన్న చప్పుడు గట్టిపడింది. తలుపు తెరిచింది. నీటిలో తన తప కొడుతున్నట్లు చప్పు తయింది. చీకటిలో ఏసీ కనిపించ లేదు. మెరుపు మెరిసింది. రెండు గజాల దూరంలో వడిఉన్న మనిషి ఆకారం కనిపించగానే గతుక్కుమంది.

బయటకు వెళ్లి అతని చెయ్యివట్టు కుని లోవలికి తీసికొని వచ్చింది. నేల మీద వడుకోబెట్టి తలుపు వేసింది. గాలికి దీపం ఆరిపోవడంవల్ల గుడిసె విండా చీకటి అయిముకుంది. చీకటిలో అగ్గివెట్టే దొరకలేదు.

“రన మూడో తనకు వక్కేడు. అంతే చాలు: లోకాలు ముందుకు పోయినా ఫరవాలేదు” అని తృప్తి పడింది.

తాగొచ్చినా, మూడంటే జాలేసింది సూరమ్మకి. వంట గదిలోకి వెళ్ళిన సూరమ్మకు “సూరమ్మ” అన్న పిలుపు మైకంలో పిలిచిరట్లు వినిపించింది అచేతనంగా నిలబడిపోయింది,

ఇలా రా: సూరమ్మా ...నిన్ను అరుదగించనోడు మడిసేకాదు....”ని కోసం వచ్చేరు....నున్నే లోనకు తీసు కొచ్చావు ...రా: ఆ గంగదొస్తే....

పడుస్తాడు". అమె కళ్ళు గిర్రన తిరి
గాయి. దైత్యం తెచ్చుకుని, ఆ వ్యక్తి
చెయ్యవచ్చును గుమ్మం పక్క నడిపిం
చుకు తీసికెళ్ళింది. బయటికి ఒక్క
తోపుతోని గడియపెట్టి మంచంమీద
పడి టోనన ఏడ్చింది మావాచ్చా
దన్న ఆగ ఆర్యాయపోయింది.
మళ్ళా ఎదురు తెన్నులు తప్పలేదు.

తెల్లవారింది. మసాపి గూడా తగు
ముఖం వచ్చింది. కొద్దిపాటి గారి పప్పు
ఉద్యతంలేదు. ప్రూలతో సంతోషం
వెల్లి విరిసింది. సూరమ్మ గుడిసెవక్క
కొబ్బరిచెట్టు ఇంటిమీదకు వాలి ఉంది.
అది ఇంటిమీద పడతే గుడిసె చూలి
పోయిందేది. మరికొంతసేపు గాలి
ఏస్తే అ.తపనీ జరిగేదే.

"ఏటే సూర : అలాగున్నావు?"

"ఏలేదు మావా, కొబ్బరిచెట్టు
ఇంటిమీద పడలేదు. అదుష్టమంటం
రాద్దిలో పోయింది.

"నువ్వున్న ఇంటిమీద పక్షి, :
ఎంత ధైర్యం ఉందాలి?"

.....

"ఇదేటే? ఇన్రంగా ఉండే?
ఏడుపేటి?" దగ్గరగా వచ్చి సూరమ్మ
కళ్ళు తుడిచేడు గంగ.

"ఓస్ అదా? తప్పయిపోయిందే"
అంటూ నసిగేడు.

"రాత్రి నవ్విక్కతిని పదిలి

నువ్వెక్కడి కళ్ళేవు? కొబ్బరి
సెటే మీదపడితే ఈ పాటికి సూరి
సచ్చిపోయిందే."

"సీ.... ఏహమాటలు.... మంచోళ్ళ
కెప్పుడూ దేవుణ్ణాయం సేయడు."
అని కళ్ళలో మెరిసిన ప్రేమకు
సూరి మరింత దగ్గరగా చేరింది.

"సూరీ : .. సూరగా తలుపు
తోస్తూ బిగ్గరగా అరిచేడు గంగ.

"కేక విని తోసల కొచ్చి రత్తాలు
పండి వాలకం చూసి బెదిరిపోయాడు.
బిక్కు బిక్కుమంటూ నిలబడ్డాడు.

"లమ్మ ఎక్కడికో ఎలింది
నువ్వుత్త సేకరైమ్మంది."

"సీ... ఎదవా సేపలైమ్మం
దంట సేపలు.... ఉరేయ్ ఎవవా నన్ను
అయ్యా అని పిలవకు, నువ్వీ నానా
డుకువి కాదు. పో..." ఒక్క తెలి
యని మతులో కోపంగా రత్తాలు
దొక్కలో ఒక్క తన్ను తన్నాడు.

రెండేళ్ళ రత్తాలు బలమైన తాపుకు
తట్టుకోలేక లమ్మా అని అరిచి నేల
కొరిగేడు.

సూరమ్మ వచ్చేటప్పటికి గంగ
ఒక మూల పడుకున్నాడు.

"ఒరే రత్తా : ఇలాగారా : మీలమ్మ
నొదిలేత్తన్నా... హి.. హి... హి పవ్వె
క్కడుంటావురా : లమ్మదగ్గరుంటావా?
పో! ఎదవా నీ కర్మ. ఒరే రత్తా :
మీలమ్మలాటి దాన్ని మనువాడకుగా..

పాప వాడైతేది. సుక్కమాతరం మరిసి పోకు. అదేరా బతుకులో సువ్వనుంచి గించే సుకం. సుక్కంటే సొరంగరా సొరంగం.

అతని మాటలు ఆమె గుండెల్లో ములుకులా గుచ్చుకున్నాయి.

మరో ప్రక్క పడుకున్న రత్నలుని చూసింది.

అనుమానంగా గంగ దగ్గర కెళ్ళింది.

“మావాః!”

ఎ...? చూ?”

“నేను సూరిని. మళ్ళా తాగేవా మావాః!” రత్నలు కేటయింది మావాః!”

ఆ మాటలు వినగానే విసురుగా సూరమ్మకేసి తిరిగేడు. అతని కళ్ళు చింత నిప్పులా గున్నాయి. తిన్న వంటగదిలో కేళ్ళేడు.

తనవైపు వస్తున్న మావనుచూసి బెదిరిపోయింది. నాలుగుడుగులు వెనక్కి వేసింది. అతని చేతిలోని కత్తిపీట కసాయివాని చేతిలో కత్తిలాగుంది.

“మావాః! ఏటిది?”

అతను రత్నలువైపు చూసేడు.

ఆమె గాభరా వడింది. కొడుకు దగ్గర కెళ్ళి నిలబడింది.

సూరి కళ్ళలోకి నూటిగా చూస్తూ మరింత దగ్గరగా వచ్చేడు. మావవైపు ఉండే ప్రేమను అస్థురక్షణ జయించింది. మూలనున్న కర్ర తీసి కత్తి పీటను కొట్టిపోయింది. కాని ఆ దెబ్బ అతని కలకు తగిలింది. ఆ దెబ్బకు స్పృహ తప్పి నేలకు కరుచుకు పోయాడు.

గంగకి స్పృహ వచ్చేటప్పటికి సూరమ్మ రత్నలుని ఒక్కో పడుకో బెట్టుకుని కూర్చుంది.

“ఏటయింది సూరి?”

“రత్నలు నచ్చిపోయాడు” అక స్పాక్ సంఘటనకు ఆమె గొంతు మూగపోయింది. ఏడుపు రాలేదు.

“అ... నచ్చిపోయాడా?” కొడుకు మీదపడివచ్చేడు. ఆమెకుకూడా దుఃఖం పెలుబడింది.

“ఇదగు పొంగువాళ్ళ అనునయ వాక్యాలతో “భూమ్మీద నూకలేవని” సరిపెట్టుకుని అంత్యక్రియలకు సిద్ధమయ్యాడు.

అంత్యక్రియలు పూర్తయి ఇంటి కొచ్చేడు.

★ ఇదిగో మా అమ్మాయి సూర్యాస్తమయాన్ని చిత్రించింది. మా అమ్మాయి దేశాల్లో చిత్రకళ అభ్యసించింది.

అట్లా చెప్పండి! మన దేశంలో ఇలాంటి సూర్యాస్తమయం నేనెప్పుడూ చూడలేదు!

“సూరీ....నీ నచ్చత్తలాల సీరేడి?”
 “పెచ్చెలోని చీరను తీసికొచ్చి
 ఇచ్చింది.”

“ఏటిమావా...అలానూ తన్నావు?”

“నన్ను శమిత్తావా సూరీ?”

“ఇంకా ఏటి మావా నీ యలా
 కోలం?”

“రత్నాలుని సంపించి నే నే నే”
 అమె అప్పుడే పోయింది.

“ఇలాంటి నచ్చత్తలాల సీర కట్టు
 కున్న దాన్ని సూపించి “నీ వెళ్ళాం
 ఎవడితో పోతుందని” పెప్పేరు,
 అయిదవ పోలీసు ఇమాను ఎంకయ్య
 గాడు”. ఆకి మాటలు నమ్మి నాకు
 నేనే సివ్వెట్టుకున్నాను. ఆడం....

“మావా...తప్పు నాదే....

ఎంకయ్యంటే ఈమద్దెర నెయ్యికి
 కట్టుకట్టినాడే?”

“అ...బైను”

“ఆదేవన్నాడంటే....“నీ మూడ
 ఒకరోజు తాగేసి రోడుమీద తొంగు
 న్నాడు. చేరనుకి “తీసెక్కెళుకుండా
 సేసేను. “తాగుడు మాన్పించే పూచీ
 నాది” అన్నాడు. ఆ బెల్లో పడి
 పోయాను.” ఒకసారి నీ నచ్చత్తలాల
 చీర పట్టుకురా” అన్నాడు. అలాగే
 పట్టుకెళ్ళేను. ఆ సీరెక్కడికో పట్టు
 కెళ్ళేడు. నే నక్కడే కూకున్నాను.
 ఆ తరువాత కొంతసేపలో సీర తెచ్చి
 చేపడు. నేను సీర ఇంటికి పట్టుకొచ్చే
 టప్పటికి నీవు తొంగుని ఏదో మాటాడు
 కుంటున్నావు. నువ్వు సూత్రే ఏట

“దుగుతావని నువ్వు మాడకుండా
 పెచ్చెలో ఎత్తేసావు మావా. నన్ను
 చమించుమావా.”

“సూరీ ఎంతవని జరిగిందే”
 అంటూ బావురుమన్నాడు.

అంతలోనే “ఆడంతు సూ”
 నంటూ లేచేడు.

“ఒడు మావా.... ఒడు....సోలీ
 సోళ్ళు మించోళ్ళుకాదు. మించోళ్ళకు
 పెప్పేతరు. పెద్దోళ్ళకు మంచి
 పేర్తేను. ఖాసీ సేసేనాళ్ళ దగ్గర,
 దొంగతనాలు సేసేనాళ్ళ దగ్గర
 కక్కుర్తి పడే మడిసి పోలీసు
 ఎంకయ్య.

అతని ఆవేశానికి అమె ఖంగారు
 పడిపోయింది.

అతను అడుగు ముందుకు వేయ
 లేకపోయాడు.

సూరి కళ్ళలోకి చూస్తూ “సూరీ...
 ఇక సారా నచ్చిరా తాగనే” అన్నాడు
 కన్నీటి బిందువులు రాలుస్తూ.

.....

“నమ్మరా?”

“నమ్ముతాను” అంది కన్నీటిని
 తుడుస్తూ.

ఆ ఇణంబోనే నక్షత్రాల చీర
 అగ్నికి ఆహూతయింది. సూరమ్మ
 గంగకు మరింత దగ్గరయింది.

నీతియవ రేపటి మనుష్యులు త్రుసన

(గతసంచిక తరువాయి)

తులసి ఆపీచునుంచి తిరిగి వచ్చేటప్పటికి వాకిట్లో దావ రామారావు కనిపించాడు. అతన్నే చూడగానే ఆ హ్యం పుట్టింది. ఆ అనహ్యునికి కారణం యిదీ అని ఆమెకు తెలియదు. రక్తం వంతుకుని పుట్టిన అక్కగారు తనని వ్యంగంగా తిడితే అయంధతి మనస్తత్వాన్ని మార్చి, మెదడు పాడు చేసి నిర్వీరురాన్ని చేసింది అత్తింటి వారేనని చాలా రోజుల క్రితమే వో నిర్ధారణకు వచ్చింది. ఆ నిర్ధారణ వెనుక వెంకాయమ్మగారూ, దుర్గావచ్చి తమ యింట్లో ప్రవర్తించిన విచారం, తనని అత్తింటివారు సరిగా చూడడం లేదని అక్కే కార్చిన కన్నీరూ, అఖిగా వాళ్ళు అయంధతికి ఇచ్చే గౌరవం

అన్నీ వొక్కటొక్కటే గుర్తుకు రాసాగాయి

“తులసి మీ గావొచ్చారు చూశావా?” తులసి ప్రవాంతిని “అక్షరాలు దిద్దావా” అని గదమాయిస్తోంది. తన మాట ఆ పసివాళ్ళు వినకపోవడం కూడా వొక్కొక్కసారి ఆమెకు కోపం కలిస్తూనే వుంది.

“వాళ్ళ గొడవకేంగాని ఆయనకు కాఫీ కలిపి యియ్యి” అంది.

తులసి ముఖవంగానే లోపలికి వెళ్ళింది.

“మామయ్య పూళ్ళో లేరేమిటి” భార్యని అడిగాడు రామారావు.

“తిమ్మాపురం వెళ్ళుచు....రాత్రికి రావొచ్చు” అంది.

“శేషు రాలెదా”

“వరంకట్లో దిగాట్ట. రెండు రోజుల్లో వస్తాడు”.

తులసి కాపీ కలిపి తీసుకు వచ్చింది.

"దీన్ని తీసుకు వెళదామనుకుంటున్నాను."

తులసికి బావగారు ఈ విషయం తనతో చెప్పడం యెందుకో అనుకుంది... అయినా అంది...

"యెక్కడికి"

"యింకెక్కడికి.... యింటికే...."

"అప్పుడేం యేం తోందో...."

రామారావు నవ్వుతూ అన్నాడు....
"నీ పెళ్ళి మీ తమ్మడి పెళ్ళి పూర్తి అయ్యేవరకూ వుంటే అక్కడ మీం యేలా"

"నేను అందుకోసం చెప్పలేదు" కోపాన్ని ఆపుకుంది.

"మరెందుకు చెప్పావు"

"నీకు తెలుసు, దానికి తెలుసు"

"దానికి తెలుసేమోగాని, నాకు తెలియదు. సరిగ్గా చెప్పకూడదా?"

"చెబితే నువ్వు బాధపడతావు"

రామారావు చిన్నగా నవ్వి "బాధ" అని "యిప్పటికే చాలా బాధలు అనుభవించాను, యిన్నాళ్ళకు మరదలివి నువ్వు కన్పించావు. వో బాధని నా మీద రుద్దుకుండా సంశయించిన దానివి"

"వీలయినంత వరకూ తప్పించుకు తిరగాలనా"

"సరే నీ ఇష్టం వచ్చినట్టు అయిపో"

అరుంధతి లోపలినుంచి "తులసీ" అంటూ వచ్చింది.

"నువ్వు ప్రయాణంకా. తెల్ల వార్ల గట్ట బండికి వెళదాం" లలితమ్మగారు అదే అనుసరించుకుని "చూడు రామా రావు" అంది. అనిద యెప్పుడూ అలాంటి పేరు పెట్టే పిలుస్తుంది.

"జరిగిందేదో జరిగింది. అరుంధతి గురించే నా బాధ అంతా"

తులసి వెంటనే అంది "మన కోపాల మధ్య దాన్ని యికించడం మంచిది కాదు. అమాయకులుగా పుట్టిన వాళ్ళను వెర్రివాళ్ళుగా చేసి ఆడిస్తే, దేవుడనేవాడు వుంటే హర్షించడం."

"యేమిటే నీ మాటలు" అంది కోపంగా లలితమ్మగారు.

తులసి అయినా ఆగలేదు, "అవునే శేష పెళ్ళి పేరు చెప్పి దాన్ని సాధించడం యేమిటి, మతిలేకపోతే"

"నువ్వు లోపలికి వెళ్ళు" అరిచింది తల్లి. అరుంధతి అంతకుముందే లోపల గదిలోకి వెళ్ళింది. గుండెలు దడదడలాడుతున్నాయి - తులసి భర్తను అనే మాటలు వింటూంటే యేం చెయ్యాలో తోచలేదు. అలాగని తులసిని తప్పు పట్టగలదా తను, తన జీవితం గురించి యెంతమంది బాధపడాల్సివుందో... తన బ్రతుక్కి సుఖం వుంటుందా అసలు.. వాడికి యిష్టంలేదు. పైగా మాకు ఆన వాయితీలేదు."

రామారావు అప్పటికే తులసి మాటలకో నిర్వీరుడయ్యాడు. అవమానంతో

వళ్ళంతా కాగిపోయింది. వాకళ్ళు
 చేసినదాకి మహాకర్మని బలిపెట్టడం
 మూర్ఖత్వం అని తనకూ తెలుసు. కానీ
 తగిలిన కెల్లవి పట్టుకోవడానికి గాయం
 మాడానికి కొంత కాలం అనవరం
 ఆవుతుంది, యీ వధ్య కాలంలోని
 యెగుడు దిగుళ్ళనో మనిషిని కాలించి,
 అదే పురవలో యెల్లకాలం చిత్రించు
 కునే వళ్ళు చాలామంది వుంటాం.
 అదే జాడకం.

తిమ్మాపురంనుంచి వచ్చిన భుజంగ రావుగారు అలుణ్ణి యే విధంగా మందలించాలో వూహించుకున్నా మాటలు కుదిరిరాకమానంగానేవుండిపోయాడు. యేదైనా అంటే చెలెలి పెళ్ళిమాట కడుపుందని దాంతో రభస రేగుతుందనీ వూరుకున్నాడు.

రామారావు అరుంధతిని తనతో తీసుకు వెళ్ళిపోతానని చెబితే

“యిప్పుడే తీసుకువెళ్ళాలా” అన్నాడు.

లలితమ్మగారు మా మూలుగా పసుపూ కుంకుమా సున్నిపిండి మాట గట్టింది. మనమదాళ్ళ కోసం జంతికలు చేసింది.

యెవరూ లేకుండా చూసి అరుంధతితో అంది “నీ ఆలోగ్యం శాగ్రత్త. యేదో విధంగా అతగాడ్ని వొప్పించు”

భుజంగరావుగారు అన్నాడు “అరుంధతిని దాక్టరుకి చూపించాను. దాని వంటో బాగాలేవని చెప్పాను.”

అదతలి గదిలోంచి యిన్ని వింటున్న తులసి తల్లి దండ్రీ మొహమాట పడి బావతో చెప్పలేక పోతున్నారని ఆవేళతో బయటకు వచ్చి అంది.

“అదేమిటి నన్నా మే విషయం బావనే అడిగితే పోతుందిగా” తన మనసులో మాటని దైర్యంగా తులసి కదపడంతో ఆయనా నిమ్మడిగా అన్నాడు.

“అనేం మాట్లాడకపోతే మన మేం చేస్తాం”

“అక్కడకు వెళ్ళి యెవరి గొడవలో నాళ్ళుంటారు. రేపు దాని ప్రాణం మీదకు వస్తే” అంది.

“అనేం” అంది నిమ్మడిగా లలితమ్మగారు.

“సువ్వాసుకో అమ్మా” అంది లోపలినుంచి అరుంధతి భయం, బాధా యెక్కులా తన్నుకు వస్తూంటే.

“యెందులో మెకకదనం దేనికి” అంది తులసి. తిరిగి వొకళ్ళకి భయపడడం యెందుకూ” అంది బావగారి వైపు చూసి

భయపడాల్సిందేమీ లేదు తులసి, మీరాళ్ళకన్నా, నాకన్నా అరుంధతి అంటే నీకే అభిమానమని నాకు తెలుసు” అన్నాడు నిమ్మడిగా.

“యెవరికో వొకరికి వుండాలిగా”

“అందరికీ వుంటుందని యెందుకనుకోవు” అన్నాడు రామారావు నవ్వుగా.

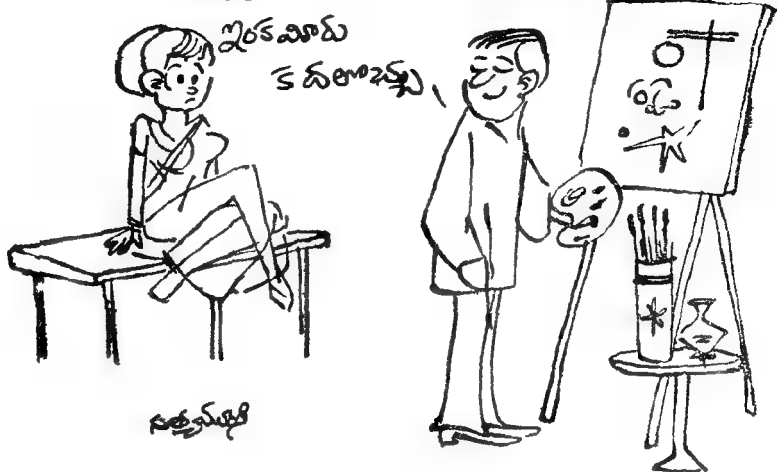
“అనుకోవచ్చు...అనుకున్నా ఆత్మ పంచన అవుతుందిగా”

“నీ ఆలోచనకు మేం బాధ్యులమా”

దాని బ్రతుక్కి బాధ్యులెవరు ? “వూరుకో తులసి” అన్నాడు పుర్రుపెరుగుతుండడంచూ భుజంగ రావుగారు,

“నీకూ, నాకూ కూడా తెలుసు. యెవరు బాధ్యులో. సువ్వాకతేవేవారు, మనుష్యుల్ని ప్రేమించేది చాలామంది వుంటారు కానీ మనుష్యుల్ని ద్వేషించే

నిమ్మలపైయింట్ పేయడం పూర్తయింది

ఉప్పుడు మాత్రం మనసు విద్రవోతు
వుంటుంది సాధారణంగా. దానికే సిగ్గు
పడాల్సి వుంటుంది మనమం వెనక్కి
తిరిగి చూచుకున్న రోజు "నామా
రావు తేచి అక్కడినుంచి వెళ్లి
పోయాడు. అందరూ అలాగే మానసిక
పోయాడు.

* * *

24

“త్తలసీ, అరుంధతి ఉరం వ్రాసింది
“కోలు వచ్చి చదువు” అంది
పోస్టుమేన్ యిచ్చిన పుత్రరాన్ని అటూ
యిటూ తిప్పి చూస్తూ.

కో. .

అప్పటికే అరుంధతి వెళ్ళి నాలుగు
రోజులయ్యింది. తలసీ తలి చేతిలో
వుత్తరం తీసుకుని ఆత్మతగ్గే తగ్గో
చదువుకుంది. చదువుతోన్నంత సేపూ.
యెర్రో గొంతుక నలుపు తున్నట్టు
మనిషిని కడుక్కోతోన్నట్టు పాలి
పోయింది. వూహించినది జరిగి దేమో
నని లలితమ్మగారు కంగారు పడితూ

“చదవ్వండి, ఏం వ్రాసిందే యేమిటి?”
అంది.

తలసీ చిన్నగా చదవడం మొదలు
పెట్టింది....

“నన్నాకి..

అరుంధతి నమస్కారములు చేసి
వ్రాయునది..నేనూ, మీ అల్లుడూ తేమంగా

చేరాము. ఆ తగారూ, దుర్గా కులాసా, అప్పుడప్పుడు అత్తగారుకూర్చు దుర్గానీ ఆమనగానీ మీ గురించి యేమీ అనరం లేదు. నేనే అన నరంగా భయపడ్డా ననిపిస్తోంది. నా ఆలోచన, గురించి ఆవరేషన్ గురించి ఆమనతో చెప్పారు. అలాగే నవ్వుకూ అన్నారు. "అందుకీ దుర్గా గురించి మరొకరి గురించి విన్న పొట్ట పెట్టుకునేటంత మీరు తెలుసా మనింట్లోకి. అది నీకు తెలియకపోవడం నాకు చిన్ననంగా వుంది. మీ తులసి అన్నట్లు - మీ వాళ్ళు దుర్గా కాదన్నానని కొంచెం కోపం వచ్చింది. మనింటి పరిస్థితులు చూస్తే అలాగే కలలంలో తోప్పేం లేదేమో. దాన్ని మరల్చి దురదృష్టం వెంటాడుతోంది. మరకన్నా, ఈ విషయం దాన్నే యెక్కువ కదిలించి వుండాలి. నేనూ అమ్మలాగే మొదట సిమీద కోపగించాను. కానీ దుర్గా గురించి మెంత వాదపడి దో నీకు తెలియదు. నేను హాస్పిటల్లో జాయిన్ అయి ఆవరేషన్ చేయించుకునేవరకూ వదిలిపెట్టలేదు. "మనం కక్ష కట్టి వదిలి ఆపాయంలో ముంచుకొమ్మని వాళ్ళకుంటారు. యెప్పుడో చెయ్యదల్చుకున్న పనిచేసే ఆంధ్రులూ ఆనందిస్తారు" అంది. నేనేం నమోదం చెప్పలేక పోయాను. వాక్కక్కసారి దుర్గా నాకన్నా చిన్నదమనా పెద్దదిగా కనిపిస్తుంది అన్నాడు."

ఆయన యివన్నీ చెబుతూంటే

నాకు మూలాధానికి సిగ్గువేసింది. దుర్గా మొహంకూడా చూడలేకపోతున్నాను. మరో సంగతి. దుర్గాకి పెళ్ళి కుదిరింది. మాస్తోమతకి ప్రగ్గనంబంధం రెండో పెళ్ళివాడు. అందుకు కావల్సిన డబ్బు సర్దుబాటు కాగానే ముహూర్తం పెడతానని. వీలువెంటడివ్వు తరం వ్రాస్తాను, శేష వరంగల్ నుంచి వచ్చాకా జనాబు వ్రాయవల్సింది ..

అనుంధతి.

అనుంధతి బ్రతుకు వో కొలిక్కి వచ్చిందనుకు లలితమ్మగారు అమితంగా ఆనంద పడింది. దాంతో ఆవిడ యేం మాట్లాడాలో మర్చిపోయింది.

తులసి మాత్రం ఆ వృత్తిని అలాగే చూస్తూ వుండిపోయింది. మనిషి అంచనా వొక్కక్కసారి యోచనకు అందకుండా అతీతంగా ఉంది మంచి చెడ్డాలెవూ వులు చెందుతాయి. కానీ ఆ లోచించిన మనిషి, తన ఆలోచనకు స్పృహగల లంతో అందుకొని ఆనందం ఆశ్చర్య చేసుకోలేక పోతాడు. తన వూహలు భావగారి విషయంలోనూ, అటు దుర్గాని అంచనా కట్టేవరకడిలో తలొగిపోవడంతో తులసి తనలోతనే సిగ్గుపడింది. పైగా రామరావు, దుర్గా తన అంచనా మించి ప్రసంగించడంతో క్షణ ఆత్మాభిమానం లలెత్తింది.

"తను పూర్వమే 'వేనకట్టి' చేయించుకున్నానని చెబితే యింక

గొడవెందుకు జోగిది" అనుకుంది వోక్షణం. అటు దుర్గ గురించి అరుంధతి ప్రాసన మాటలు బాకాలై నూటిగా తగలడం మొదలు పెట్టాయి.

ఆ తరువాత అశ్వపరీక్ష చేసుకోవడం మొదలుపెట్టి "చా. చా నేను బాలా కుమారు ప్రవర్తించాను. దుర్గవల్ల "అనుకున్నా తులసికి మనస్సంతి లభించలేదు. దుర్గకు రెండో పెళ్ళి వాడితో వివాహమాతరకన్నా దిగ్నది... రెట్టింపు కయసు-డితో సంసారం. దుర్గ భువ్వక మబ్బుల్లో పడ్డానికి కారణం యెవరు? దేవుడా, లేక పరిస్థితుడా? అదీకా వాళ్ళ ఆర్థిక స్థితి?"

మరచుకు కొంత విశ్రాంతి కలగడంకోసం లేచి చిన్నీళ్ళతో మొహం కడుక్కుని బట్టలు మార్చుకుని జానకి వాటాలోకి వెళ్ళింది.

జానకి బాబుకి సాంగ్రాహి హిగ వేస్తోంది తులసిని చూసి "నారేమ్ పెర్నె చ్చిందిరోమ్" అంది. తులసి బాబును యెత్తుకుని, యేరా, పూర్ అంటూ ముద్దు పెట్టుకుని అగులు పట్టుపెట్టి గోళ్ళో కూర్చోపెట్టుకుని "యేమిటి ఏకేషాలు జానకి" అంది.

"సేముంది. యింటి చాకిరీ, పైగా నీడొకడు."

అని వీధి గదిలో కైలాశరావు సత్య సాధ్ నూన్లందుకోడు అని "బావాలు నాడా నాలాగే అఫీసుకు యెగనామ పెట్టా?" అంది.

జానకి నవ్వుతూ "యెగనామం పెట్టిళ్లు నాకు తెలియదుగానీ, కేవల రీపు మాత్రం తీసుకుంటున్నాను" అంది.

"అ" అంది వెక్కిరింపుగా తులసి, యిక్కడికి ఆడవాళ్ళ కూడా రావచ్చు మేం ప్రపంచం గురించే మాట్లాడుకుంటున్నాం. స్త్రీ జాతి గురించి కాదు" కైలాసావు కేకేశాడు.

"యక్కడ మాహక్కుల్ని గురించి చర్చించుకుంటున్నాం" అంది జానకి జవాబుగా.

"అందుకే కాదోలు అంకగా గొట్టు వస్తోంది" అన్నాడు.

"వద తులసి వీళ్ళ సంగతి యేమిటో లేదదాం" అంది జానకి.

ఆ మరనాడు పుకయం లేకేటప్పటికి వాకిట్లోంచి శేషు మాటలు వినిపించాయి తులసికి. రాత్రంతా ప్రశాంతంగా నిద్రపోయాను అనుకుంది. లేచి మొహం కడుక్కుని కాఫీకోసం వంటింట్లోకి వెళ్ళింది.

"ఇ బిస్యో నాగా జిగిందిరా" అంది శేషును చూస్తూ.

"అ" అన్నాడు.

మారమ్మనూ, అతయ్యనూ వోసారి రమ్మకమని చెప్పలే పోయావురా?" అంది లలిమ్మగారు.

"రమ్మకమన్నాను" అన్నాడు శేషు.

మీ
అందచందాలను
అభివృద్ధి పరచడానికి

రెమి®

టాల్కం పౌడర్

“అయితే శేషా, పు డ్యో గం
తా యం గా చొరుకుతుందంటావా”
లలికమ్మగారు ప్రశ్నించింది.

“రాకుండా పోతుందేమిటి” అంది
తులసి.

శేష జవాబు చెప్పకుండానే లేచి
నాకిటోకి వెళ్ళిపోయాడు.

అడగాలయితుని పూహించుకుంటూం
డగానే శేషు వెళ్ళిపోవటంతో తులసి
వోసారి అటూ యటూ చూసి లలికి
వంట సాయం చెయ్యడంకోసం కత్తి
పీట వాల్చుకుని కూరల బుట్టలోంచి
దింకగా దుంపలు తీసి తేరగడం
మొదలుపెట్టింది.

శేషుని అడగాలయితున్న ప్రశ్న
గుర్తించింది. వాడు రాజలక్ష్మిని కల్చు
కున్నాడా....లేదా? అదే ఆమెను నేది
స్తూన్న ప్రశ్న. కానీ తనెలా అడగాలో
తనకే తెలియదు. అయినా ఆ పూహను
మాత్రం తప్పించుకోలేక పోతోంది.
భోజనాలు అయినరక్తాశ కూడా తుల
సికి శేషు కన్పించలేదు. విసుగేసి
“వీడెప్పుడూ యింతే” అనుకుంది.
అఫీసుకు బయలుదేరుతూంటే అడుగు
మీస నుంచుని దూరంగా చూస్తున్న
సత్యప్రసాద్ కన్పించాడు మెట్లు
దిగుతూంటే.

“చూడండి” అన్నాడు.

అగి వెనక్కి చూసింది.

“వాడు పని వుందని పొడున్నే
అఫీసుకు వెళ్ళాడు. యేం తోచకపోతే
అక్కడికి రమ్మన మన్నాడు.”

“అయితే యేమంటారూ? అనా
లను కుంది. “మీరు నాతో ససారా”
అని అడగాలనుకుంది. రెండిటికీ దైర్యం
చాలలేదు. లోపలినుంచి పమిటికొంగుకు.
చేతులు తుడుచుకుంటూ జానకి
వచ్చింది.”

“తులసి, అఫీసుకేనా?”

“అవును...”

బావగారు కూడా అఫీసుకు వస్తా
రనుకుంటా” అంది.

“నాకేం అభ్యంతరంలేదు” అంది
విస్సంకోచంగా.

“యెక్కడో చెబితే నేను” అతను
అగిపోయాడు.

“దారి తెలియదని కాదు. అనవ
సరంగా యిబ్బంది పడతారని” అంది
జానకి.

“అయితే పదండి” అన్నాడు సత్య.
ప్రసాద్ మరేమనకుండా. యిద్దరూ
నడవడం మొదలుపెట్టారు మౌనంగా.
ఆమెకు కొత్తగా వుంది పరాయి మగ
వాడి పక్కననున్నాంటే అదే ఔరుకు,
తను మొదటిరోజు కాలేజీకి వెళుతున్న
ప్పుడు. మొట్టిమొదటిసారి అఫీసులో
కూర్చున్న సమయంలో కలిగింది.
శ్రీత్వం అంటే యిదే కాబోలు అను
కుంది. చిన్నగా నవ్వాచ్చింది.

“మీరెంత కాలంనుంచి పు డ్యో గం
జేస్తున్నారు.”

చెప్పింది నెలలతో కాలిచి.

“యింకా చేస్తారా?”

“చెయ్యాలనే వుంది - కొంత కాలం” అని “మిరెక్కడ వనిచేసేది.”

“చాలాచోట్ల వనిచేశాను. ప్రస్తుతం దుర్గపూర్వం.”

‘చాలా దూరం’ అనుకుంది మనసులో. ఆదే అంది జయటకు.

“అప్పుడు చాలా నాటికి దూరం అయ్యాయి” అన్నాను చతుస్కున, తనలో మాట్లాడుతోన్నట్టుగా కాకుండా స్వగతం లాంటి ఆ మాటను తులసి అతని వైపు ఆశ్చర్యంగా చూసింది. అతను యేదో భావిస్తుంది తప్ప కుందోన్నట్టు కనిపిచాడు.

“మరికే రయినా వున్నా.”

“చాలామంది వున్నారు.”

కొద్దిగా కాలక్షేపం అవుతుందేమో”

“యేం లేదంటే చొక్కా కొకరు కలవరు. ఎవరినా తా గురించే. అయినా నాలోపమేమిదో నేను చాలా మందికి నచ్చను.”

అతని మాటల్లో యేదో దాగనివారయెంతగా ఆపుకున్నా వూట బావిలో నీరులా చిమ్ము బన్నట్టు పరిగట్టింది తులసి.

“యిదే మా ఫ్యాక్టరీ” అంటూ లోపలకు తీసుకువెళ్ళింది.

మెట్లెక్కి పున్న అన్నగార్ని కలిపి చూసి కైలాసరావు యెదురు వచ్చి రిసేప్ చేయకన్నాడు. “వస్తానండీ” అని చెప్పి తులసి తన పీచు వైపు వెళ్ళిపోయింది. కై నలారావు

అన్నగార్ని మిత్రులకు వచయించేశాడు.

అఫీసు గవీనూరం బంగారంబలు కొట్టింది. కైలాసరావు తులసి పీచు దగ్గరకు వెళ్ళి

“సదంతిపోదాం కైమయ్యుంది” అన్నాడు.

“మరి” అంది సంయంగా.

“అన్నగార్ని ఫ్యాక్టరీలో మిగిలిన చూస్తున్నాడు. అటుంచి వస్తాడు” అన్నాడు. యింట్లో న్యూప్రసాద్ వచ్చాడు. ముగ్గురూ బయటకు వెళ్ళినా “యీ రోజు విశేషాలేమిదో మీకు తెలుసా” అంది తులసి....

“యేమిటి?”

“నన్ను జేప్తేనెలో బ్రెయినింగ్ కు విజయనగరం ఫ్యాక్టరీకి బ్రాన్చినర్ చేశా అందుకు యిచ్చుడితే వుద్యోగం పెర్మనెంట్ చేస్తామన్నా”....

“కేంద్రాలేమి విశేషం” అన్నాడు కైలాసరావు.

“నేను ఉద్యోగం కేంద్రం యాదు నకు యిష్టం లేదండీ” అంది న్యూప్రసాద్ తో కన్ఫ్లయింట్ చేస్తూ.

కైలాసరావు నవ్వుకునే “నిజమే” అన్నాడు

“మరేం చెయ్యమంటారేమిటి” అంది తిగి తులసి

“అఫీసు లోనే ఉద్యోగం చెయ్యడంలో సుఖంకొచ్చింది. ఎప్పుడు

అసకుంటాం, యేదీ జరగదు. కానీ
వొక్కక్కసారి అనుకోనివే జరుగు
తాయి. నానికి తరాగడమే మంచిదను
కుంటే బ్రతుకు బాగుపడుతుందేమో?"

"అంటే మీ లో "నగరుల్ ఫర్
యెగ్జిస్టెన్స్" అనే నెన్స్ లేవన్నమాట"

న్యూప్రగడ్ నిమ్మది "అదేం
కాదు ఇక్కడ మా "చోటు" కోసం
ప్రయత్నం అనేది వుంది దాని
వెనుక అసలు పోరాటం గుంభనగా
దాని వుంటుంది ..

తులసి నిశాంగా చూసింది .

"నా పీతాలనివుంటే యిదే ఉడిపి
పోటిల్ మొహమాటపడితే అడుగు
ముందుకు వస్తోతాం, ఆవోచించు
కోండి "

"మేం వె న క్కి రాం" అడుగు
ముందుకు వేసింది తులసి

"ఎవ్వో అర్చయ్యా "

"అనిదతోపాడే" అన్నాడు. ఆ
తరువాత యేమరుకున్నాడో సంతోష
తరంగాల్ని ఆపుకుని ఆ లో చించు

కుంటున్నాడు. తననే చూస్తున్నావును. తనలో తననప్పుడుకుంటున్న తమ్ముడూ కొత్త మనుష్యులై కనిపించారు

“నేను వెళ్ళిపోదామనుకుంటున్నానురా”

“యెక్కడికి?”

“దురవూర్.”

“అప్పుడే యేం తొందర వచ్చిందని.”

“నీళ్ళ తెలియరు. యీ ప్రమాదానికి ముందు “నేను” యివాళలోనా ‘నా’ మధ్యా పెద్ద తేడా కనిపించడం లేదు. యిక్కడ మీరందరూ అలవాటు పడితే అక్కడికి వెళ్ళి బ్రతకడం కష్టం...” అన్నాడు.

తులసి అన్నదమ్ముల సంభాషణ పంటూ అచేతనంగా నడుస్తోంది.

“వెళ్ళడం జరగాల్సిందే కానీ ఆ మిషినరీ జీవితం యెంతకాలం?”

“నాజీవితం అంతే దాగు అనేది వుండదు”

“నీ జీవితం గురించి మాకు ఎముమన గురించి మన చుట్టూతా జనం కూడా ఆలోచిస్తూ వుంటారు గుడ్డంచుకోవాలి”

అమాట సత్యప్రసాద్ కు మాటుగా తగిలింది తన గురించి తమ్ముడు యెందుకంత తీవ్రంగా మాట్లాడాడో వూహించుకుంటే సిగ్గుపించింది. తనలో దాగిన హుస్సాయి లేక. తన జీవితంలోకి తొంగిచూసే అవకాశం మరొకరికి యివ్వాలంటే గుండె

యెందుకో వేగంగా కొటుకుంటుంది నిమ్మదిగా అన్నాడు “నాలో ఏకటి నీకు తెలియదురా” అని. తులసి, కైలాసరావు వొకరి వొకరు చూసుకున్నారు. యింతలో యిల్లు దగ్గరవడంతో ముగ్గురూ మౌనంగా వుండిపోయారు. తులసి లోపలికి వెళ్ళేసరికి తల్లి యెవరితోనో అంటున్నమాటలు విన్నించాయి “మా అమ్మాయికి వెళ్ళివచ్చారుగా మొన్న—అదీ” అంటూ తులసి వంటింట్లోకి వెళ్ళి మంచినీళ్ళు తాగుతున్న తులసిని చూసి “గోపాల రావుగారు తిరిగి వుత్తం వ్రాశారే. వారి అమ్మాయి ని చూసుకుందుకు రమ్మకమని”

“వుహా” అంది నిమ్మదిగా తులసి.

“నాన్నగారు వచ్చే దశమినాడు వెడదామంటున్నారు”

“వాడు”

“వాడేమంటాడు. వద్దంటాడా యేమిటి?” అంది ఆక్చ్యుంగా

“యిష్టంలేకపోతే అనొచ్చు” అంది కరుగ్గా. అంతటి గదిలోవున్న శేషకు వివక్షాలన్నట్టు.

“నాది కెందుకు యిష్టంలేకపోవాలి. శుభకార్యాలు తోసుకు వస్తూంటే నీ మాటలేమిటో నా కర్మంకాదు. అతి తెలివా అని” అంది మందలించుగా ఆవిడ

తులసికి అవేశం లగిందికాదు.

“యీ ప్రయత్నాలన్నీ మీరు నా

గురించి చెప్పున్నారు, వద్దు" అనానను
కుంది. అరవారుకుంది. కానీ యేం
చెయ్యలేక కన గదిలోకి వెళ్ళి
పోయింది.

రాత్రి లలితమ్మగారు, భుజంగరావు
గారికి అన్నం వడ్డిస్తోంది, ఆయన
తింటూ "నువ్వే మంటావు" అన్నాడు.

ఆవిక విసుగా అంది "పారా
లన్నీ వచ్చగించలేను. నేను లక్షణంగా
మా సరవచ్చుకుంటే అన్నీ వో
గారికి వస్తాయి."

"వాడే మంటాడు"

యేమీ అనదు యిలా చేద్దామని
మనకే వో నిరయం అంటూ లేవప్పుడు
వాడికేం తెలుసు " అంది తమదే
అంది నిర్ణయం అన్నట్టుగా.

"అయితే సరే" భుజంగరావు
కంచంలో చెయ్యి కడుక్కుని లేచి
వెళ్ళాడు.

లలితమ్మగారు క్షణం భరవెళ్ళు
మాసి. తిరిగి వోనే తులసి ధోజి
శానికి రండి" అని కేకేసింది....

తులసి చచ్చి మౌనంగా పీటలు
నాలుస్తూంటే "వాడ్నిపిలు" అంది.

తులసి పిలుపు అందుకోకుండానే
శేషు వచ్చాడు చించిపోకి.

నిశ్శబ్దంగానే వచ్చి అయింది
నిమిషం ఆలోచించి లలితమ్మగారు
అంది. "శేషూ దశమివాడు బాగుం
చీట. నాన్నగారు చెప్పమన్నాడు
మిత్ర"

తులసి తమ్ముడేం జనాబు చెబు
తాడ అని యెదురు చూస్తోంది.

"మాటాడవేంరా,"

"మీ యిష్టం" అన్నాడు శేషు
కంచంలోకి చూస్తూ.

లలితమ్మగారు నవ్వుతూ "పితృ
దేవతలు తరించారు" అంది.

తులసి వెంటనే "నీ యిష్టమో
మరి అంది శేషుని చూస్తూ."

"అంటే" అన్నాడు అర్థంకానట్లు.

'అదేమిటే" అంది కసురుతూ
తల్లి "

"నా గురించి యెనరూ యిష్టంలేని
నన్ను చెయ్యనక్కరలేదు " కలుపు
గానే అంది.

"నీ తమన్నా పిచ్చెక్కిందేమిటే"
ఆవిడ అ.స్తోంది.

"అవునమ్మా. యెవరిదానివాళ్ళ సరి
భూసుకుంటే చాలు. వాడి కట్టు
దబ్బుతో నా పెళ్లి జరగనక్కరలేదు.
అందుకోసం వాడు యిష్టంలేని...."

"వాపేవ్ తులసి తులసి"

"యిలాచేసి మీ కర్తవ్యం నిరూ
పించుకున్నా దాని మూలంగా నాదాద
వరి ప్కారం అవదు వైగా
నేను "

శేషు అచేకనంగా వింటున్నాడు.
తల తిగుతోన్నట్టుగా వుంది.

"నేను విజయ నగరం వెళ్తా
నమ్మా. ఎద్యోగం పెర్మనెంట్ కూడా
అవుతుంది" అంది అర్థిస్తూ.

“ఆ” అంది లలితమ్మగారు. అన్నీ
కలలో జరుగుతోన్నట్టుగా వున్నాయి
అడకు.

“అవును ... నాన్నగారితో కూడా
చెబుతాను”

లలితమ్మగారు వాస్తవంలోకి వచ్చి
“యిదేం పిచ్చే నీకు, మీరంతా కలిసి
నన్ను ” యేవో మననం చేసుకు
ంటోంది. అడకే తెలియకుండా కళ్ళు బ
కన్నీరు రగిలింది పొంగింది

. . .

మూలశంకకు

త్వరగా

నమ్మకమైన

హెడన్ సాతో

చీకీత్పను పొందండి

-శస్త్రచీకీత్ప

అవసరములేదు!

001327/1 TO

25

యెన్ని విధాల ఆలోచించినా

తులసికి తగు ఉద్యోగం పేర
విజయనగరం వెళ్ళడం వొకటే
మంచి పనిగా కన్పించింది. ఆ ఆలో
చన తాత్కాలిక శాంతి నిచ్చింది

“యేమైనా వెడతాను” అనుకుంది.

అందుకే తన వుదేశాన్ని జాన
కో కైలాసరావుతో చెప్పింది

“అసలు యీవు డ్యోగం చెల్లక
పోతే మీకేం నష్టం?” అని ప్రశ్నిం
చాడు కైలాసరావు. జానకి భర్త
మాటను సమ్మతిస్తోన్నట్టుగా చూసింది.

“నాకు ప్రత్యేకించి నష్టంలేదు . .
కానీ ”

“చెప్పు, తులసి”

తులసి అన్ని రోజులుగా తనలో
కరడు కట్టిన కిన్నీటి కథను విప్పి
చెప్పక ఉప్పలేదు చెప్పి ఆలర్ని
అంది శేషు ఆ అమ్మాయి మోస
గిస్తోనికాను నాబాద ఆ అమ్మాయి
వీటిమీద ఆశలు పెట్టుకుందే మోసవి
నా వుద్దేశ్యం ఒకవేళ నా పూహ
లన్నీ తప్పునా కాకచ్చు యిదీ నా
పరిస్థితి ... యింకాకుమించి మరేం
చెప్పరు ”

“యేమీ అనుకోకపోతే ఒకమాట”

“చెప్పండి. అందుకే దేవుంది”

“చెప్పాలంటే మీకు మరన్నూర్తిగా

యా పుద్గోగం అంటే యిష్టంలేదు. శేషస్య సాధించడంకోసం - యదే - యం - నిర్ణయం అనుకుంటున్నాను. పైగా మీరు యింటికి యోగదయివచ్చినవ్యక్తి అదిమాత్రంమన్నిపోకండి శేషు పెళ్ళికో మీ వివాహం కూడా పూర్తి చెయ్యి చ్చునే పూహవాళ్ళకు ఆనందాన్నింది. వారికి మీ స్వంత సమస్యలలో సంబంధం లేదు చెప్పండి, వాళ్ళ పుద్గోగం తప్ప అనగలా ?"

"వాడి స్వర్ణత్యాగం మాట"

"అంతకుమించి మరోదారిలేకుపోనీ మీ ద్రుక్కు మీరేం చేసుకోగల... మనిషి యెన్నో మానసిక అవాంతాలు యెదుర్కొన్న తర్వాతే త్యాగం చెయ్యడానికి ముందుకు వస్తాడు కానీ మీరు యేం ఆలోచించకుండా 'స్వర్ణత్యాగం' అని యిజీగా తేల్చేశారు."

"అది గొప్ప మేమిటి? అన్నాడు పేర్వల్ల చి తరెత్తి సత్యప్రసాద్"

"గొప్ప అనడంలేదు మన ఎత్తు పల్లాలు మనకు తెలిసినప్పుడు దాదాపుం తెలిసి తక్కువ అంటారు నేనీ మననీ, చాలామందినీ, సమస్యలు మరో జన్మలోతప్ప తీరవు... దానికి విధిని తిట్టుకోడం తప్ప. అసమర్థుని దాచి పెట్టుకుని బ్రాహ్మణుడను అలాంటి ఎక్కు ముఖపడలేదు. అన్నయ్యా"

"అన్నాడు సత్యప్రసాద్, తులసి కూడా

మాటాడలేదు తులసి యిబోక్కి, సత్యప్రసాద్ వీధిలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

జానకి విమ్మరిగా "ఆయన బాద పడ్డారేమో" అంది.

తైలానాపు ఆలోచిస్తున్నాడు. అన్నగారు వచ్చేముందు. తను వుత్తరం వ్రాసినరోజు కళ్ళముందు తళుక్కున మెరిసి మాయమయ్యింది. జానకివెళ్ళు చూసి "జానకి" అన్నాడు.

"యేం" అంది.

"ఓ చిన్న మాట" అని చెప్పి సాగాడు. జానకి వినసాగింది.

ఆశ్చర్య వసింది. ఆ తరువాత భర్త తెలిసి వెచ్చుకుంది.

యిద్దరూ కలిసి నవ్వుకున్నారు కొన్ని క్షణాలు గుంకెల నిడుగా.

శేషు తైలానాపు ఆగిగ చాలా ప్రశ్నలకు సమాధానం యివ్వలేక పోయాడు చెప్పు అన్ని గళం గాయం చేస్తూనే వుంది.

"అక్కయ్య గురించి త్యాగం చెయ్యాలనుకున్నాను. నిజమే అఖావం నాకు నిశాశరల్ల కలిగిందో నా విద్యుద్గ్రామం మూలంగా శరీరంలోని జ్వాలో నాకు తెలియదు యిరోజున నాకు యెలాగూ కలలులేవు వున్నా - వాటి రంగులు చాలావట్టుకు తేలి పోయాయి.

"తైలానాపు నవ్వుతూ అన్నాడు. "వెల్స్ పేక్రి పైన్" అనేది ఇష్ట

మీరే అనుబంధం లాంటిది—ప్రతి మనిషి దాన్ని రుచి చూడాలనే కోరుకుంటాడు— అది అనుభవించడంలో ఓ గ్లామర్ వుంటుందనే అపోహ దానికి కారణం.. ”

“మరేం చెయ్యకు యేదో రిలీఫ్ కావాలిగా మరిషికి”

“అది తుది వరకూ బలవత్తరంగా విలుస్తుందా” అని.

“నాలో ఆ శక్తి వుందో లేదో నాకు తెలియదు ... యిక ఆ క్షయ్య గురించి ”

“తులసి గురించి సుప్రేం బాధ పడనవసరంలేదు” అని తన మనసులో వున్న వుద్దేశాన్ని శేషతో చెప్పాడు. శేషు కైలాసరావు వైపు మంత్రించినట్లు చూడసాగాడు. పరిచయంలేని స్వేచ్ఛకి పరికరించి మేలు చేస్తోన్నప్పుడు కలిగే విస్మయం కళ్ళలో తేలింది .. భుజంగరావుగారు దోషలినుంచి చిచ్చి .

“మేషిబోయ్, విశేషాలు ” అన్నారు.

అంతవరకూ శేషుమంతు విప్పి చెప్పుగట్టి కైలాసరావు భుజంగరావు గారినిచూసి మనసులో వుద్దేశాన్ని యెలా మాట్లాడాలో తెలియక, పయసు అడ్డుతెరలు దించుతుంటే అలాగే వుంకిపో నూడు-క్షణం. ఆ తరువాత అన్నాడు.

“మీరు షమిసానంటే ఒకమాట అడగాలని వుందండీ”

“అగగవోయ్” అన్నారు నవ్వుతూ.

“మేషాదినుంచి మీ యింట్లోవున్న మూలంగా నేనూ మీ కుటుంబిడినయ్యానని నా వుద్దేశం. ఆ వుద్దేశం కోసే ఆడుగు తున్నాను. యీ ఆసబంధంతో చూసుకుంటే మీ సమస్యలు కొన్ని నా సమస్యలు అయ్యాయి . మీకూ నాకూ పయసుకో తేడా వుంది ... కానీ బాధలు అనుభవించడానికి పయసు అడ్డురాదు కుంటాను ” క్షణం ఆగాడు . తిరిగి పారం ఆ పుచ్చెస్తున్న విద్యార్థి అయ్యాడు.

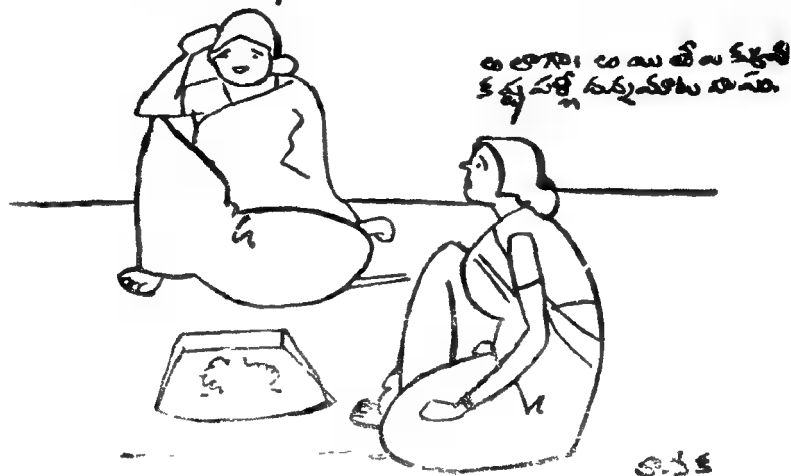
“మా అన్నయ్య గురించి మీకు చెప్పాలని వుంది” అని మొదలుపెట్టి చెప్పాడు అఖర్షి అన్నాడు.

“మీ తులసి పెళ్ళి గురించి . మీ ఆరోచల్ల బతువు నాకు తెలుసు. ఎంతో కాలం తరువాత అన్నయ్య నామంటికి వచ్చాడు . అతన్ని తిరిగి నా వాడిగా చేసుకోవాలంటే. తులసి తప్ప మరెవ్వరూ కన్పించడంలేదు—”

భుజంగరావు నిశ్చేష్టుడై వింటున్నాడు.

“అటు ఆశపిల్ల తండ్రిగా మీరెంత బాధపడుతున్నారో. యిలా వాకిలి లేనిరాకిలి. బ్రతుకు నోకుండంచి, విగత జీవితావేస్తే యేం చెయ్యలేని తమ్ముకి నేనూ అంతకు మించి మౌనపక్షాదు . మా తెరకూ లేదు. అరవి కష్టంతో నేనీరోజు సుఖాన్ని,

మ కెంతో కడినా! అ పట్టెముద
ముడు రోజులకి కెంతో, రెండు రోజులు
ము చుంపట్టి అదు పోయెడు!

అనకి

శం తో పాన్చి సృష్టించుకున్నాను -
అలాంటిది —”

జానకి అంది - మా కె వ రూ
లేరు — మేం చిన్నవాళ్ళమయి
కూడా పెద్ద వారిలా మీతో మాట్లాడ
వల్సి వచ్చినందుకు ”

“అదేం లేవమ్మా ”

అంతవరకూ చాకిట్లో జరుగుతున్న
మాటలు లోపలినుంచి లలితమ్మ
గారూ, పడగ్గది లోంచి తులసి
వింటూనే వున్నారు.

తులసికి యిదంతా చాలా కొత్తగా
వుంది. మనసు యెక్కడికో పారి
పోయినట్టు - గుర్తె శబ్దం మరీ కొత్త

గానూ వినిపించసాగింది. ఆలోచనలు
ఆగిపోయాయి. నిశ్చల నది అయ్యింది
తులసి.

“దాని కిష్టమయితేనాదేంలేదు ”

జానకి లలితమ్మగారి దగ్గరకు వెళ్ళి
“యేమండీ పిన్నిగదా” అంది. లలి
తమ్మగారికి అందులో కానిదేం క్షాం
చలేదు యిన్ని జాలుగా కూతురి
వెళ్ళి గురించి ఆలోచించి అదెలా
జరుగుతుందనే ప్రశ్నకు జవాబు కన్పిం
చక భయపడింది తప్ప. నిరారణ
చాకిరి యెటుగంటిదో అక్షణాన్నే
తెలుసుకుంది. మనిషి దూది పింజ
అయ్యింది “అదేమిటి జానకి

యందులో నాదేంవుంది? అంది తన్ను
యత్నంతో.

“తులసి నామాట కాదనదు. మన
సులో మాట దాచిపెట్టదు, నేనే అడుగు
కాను” అంది.

అవతలి గదిలోంచి అదంతా విన్న
తులసి మరోదారి కన్పించక దొడ్డిలోకి
వెళ్ళి నూతి చప్టాలో కూర్చుని పిరగ
కాస్తున్నవెన్నెల్ని, తేటగా మెరుస్తున్న
నక్షత్రాల్ని చూస్తూ వుండిపోయింది....
శరీరం పూర్వంలా బరువుగా కాక
తేలికగా, మెదడు చిత్తుగా కాక మెత్తగా
పూబంతిలా విచ్చిన పుష్పం అవు
తుంటే అతి విశ్వలంగా వుంటే
పోయింది.

తులసి కోసం యిలంతా వెదికి
దొడ్లో నూతి చప్టాలోకన్పిస్తే జానకి
మౌనంగా నవ్వుతూని నిమ్మడిగా వెళ్ళి
తులసి భుజంమీదచెయ్యి చేసి “తులసి”
అంది.

తులసి సిగ్గుపడింది....లజ్జాభరితం
అయిన హృది మాటల్ని బంధిస్తే
జానకి చేతికోసం వెదుకుతూ వుండి
పోయింది.

• • •

....“యా వృత్తరం నీకు కొంత
మానసిక విశ్రాంతి యిచ్చుచు.
ప్రపంచంలో, సంఘంలో మనఃకలు
కల్లో యెవరి బుద్ధిలో కూడా మరె
పొదలు వుండవనీ కొన్ని ముళ్ళు
పువ్వులు, అవీ వాననలేనవి పెంచు
కోవల్సివస్తుందంటే నేను నమ్మేణి

కాను...నువ్వు వెళ్ళిన తరువాత కేశవ
మూర్తిని కలుసుకున్నాను. అతను .
తన ద్వారా నీకు యెదురయిన షాను
భవాలకున్నీరు పెట్టుకున్నాడు. నువ్వు
కల్నకోవి కారణం చెబితే మాన్పడి
పోయాడు....రెండు రోజుల తరువాత
సుందర్రావు విశాఖపట్టణం నుంచి
వచ్చాడు, నేనూ కేశవమూర్తి అతన్ని
కలుసుకున్నాం. నాకు ఆవేశం కలింది.
ఆ ఆవేశంతోనే నానా తిట్లు పట్టాను.
జరిగిందానికి అతను సిగ్గుపడ్డాడు.
ఆవేశంలో తను జరిపిన ఘాతకం
తల్చుకుందుకే సిగ్గుపడ్డట్టు కన్పించాను.
నిన్ను కచ్చేటప్పుడు పితాపురంలో
కల్నకోవాలని అనుకున్నా అ మానం
చేత ఆగిపోయాట్ట.

చదువుకునే రోజుల్లో మనం ఎదు
రొచ్చే సమస్యలు తల్చుకుంటే అవి
జీవితాల మీద ప్రసరించ జేసిన వెలుగు
నీడల కొలతలు చూసాంటే స్వ
యంతోపాటు భయంకూడా కలుగ్తోంది

మేం ముగ్గురం రాజశేఖరంగారిని
కలుసుకుందుకు వెళ్ళాం. కానీ ఆయన
రాజ్యలక్ష్మిని. కుమారిని తీసుకుని
వారి అన్నగారి వూరు నాగార్జునసాగర్
వెళ్ళాట. తిరిగి కలుసుకుంటాం.
యెందుకోఅలోచించకు. జరిగిందానికి
చింతించి భవిష్యత్ పాడుచేసుకోవడం
తప్పదం అవుతుంది... రాజశేఖరం
గాని మేం ఆకరించగదం. కాదు,
ఆయనలో నీ స్థానాన్ని తిరిగి పునః
ప్రవేశం చేయించగలం అనిపిస్తోంది.

అలోచించకుండా ఆవేశపూరిత నిత్య
యాలు తీసుకోకు....గోవిందరావు..."
ఉత్తరం చదవడం ముగిసినా శేష
హృదయం ఆనందం చిందించుకోలేక
పోయింది....గోవిందరావు ప్రాసనప్తు
రాజశేఖరంగారితో తనపట్ల సుహృ
ద్భావం యేర్పడుతుందనుకోవాలంటే.
అది నట్టి వాహనం నే తోస్తోంది.

కాలం పూపే వుయ్యాలలోంచి తను
కళ్ళు తిరిగి క్రిందపడ్డాడు. కాలం
వసుకులో వెరకవకెర ఆనాస్యమకను,
ముందుకుపోయిన మనుష్యులు వెరక్కె-
తిరిగి తనవైపు వోవారుగా చూసినా
కోరుకునే వోవారు దూరం కాలేదా?
యెటూ రాజ్యలక్ష్మికి తన దగ్గరకాలేదు
తన యింటి పన్నులు మూరే కలిసి
బ్రతుకు సుఖంతమైతే తనూ, తన
దారీ అన్నీ చిందరవందగ అయ్యాయి.
దారి తప్పిన ప్రమాణీకుడు అను.
శ్రుతి తప్పిన రాగం తన బ్రతుకు.

'శేషా' అనిపిల్చాడు, భుజంగ
రావు వాకిట్లోంచి.

శేష ఆలోచననుంచి తప్పుకుని
లేచిపెళ్ళాడు.

"రామారావు వుత్తరం, కుభలేశా
వంపించాడు....దుర్గపెళ్ళిట యెల్లండి"
అన్నారు.

లలి మ్మూరు వచ్చింది....ఆ
వెనుక తులసి వచ్చింది.
తులసి తండ్రి చేతిలో కుభలేశ
అంతుని చదివింది... చదువు
కూన్నంతవేళా కళ్ళముందు, దుర్గ

పెళ్ళి కూతులా అలంకరించుకుని
కన్వించసాగింది. కానీ ఆ కళ్ళలో
కాంతిలేదు. ఏ హంపట్ల సుముతా,
అనందం లేదు.

'పాపం రెండో పెళ్ళి సంబంధం
కాబోలు" అంది లలితమ్మదూ.

తలసి అప్రయత్నంగా శేష
మొహంలోకి చూసింది.

శేష.. తను పూహించుంది, అదీ
భయంకరమైనది చూసానట్లుగా నిం
బడి పోయాడు....దుర్గయీ దండం
రెండో పెళ్ళి వాడికి బాంకా దానికి
కాణం నేనా? తను తిరస్కరించ
నట్లయితే దుర్గ నీ తం. భక్ష్మత్
బాగుండే ఏమో...దుర్గని బాధపెట్టి
నందుకే తనూ యలా వ్యధ చెందు
తున్నావా?

దుర్గా తనూనాశేముడిలో చున్నట్టూ,
ఆ ముడి లించి తను సుఖవృంకోనం
విడిచిపోయి. దుర్గని ఆ బ్రా
ముడిలోకి అనే గెంటిగట్టు అనుకో
సాగాడు."

"మరం పెళ్ళికి వెళ్ళాలి—లేక
పోతే బాగుండదు—" అంది లలితమ్మ

"ఎడితే పెట్టె బయలుదేరాలి."

"తులసి నున్న అఫీసుకు శేలపు పెట్టా
లేమో, చూసుకో" అంది.

"నేనెంతుకమ్మా" అంది తులసి,
దుర్గని యెలా చూడాలో తెలియక.

"అదేమిటే, బాగుంటుందేమిటి"
అంది లలితమ్మదూ.

లక్షలాది ప్రజలచేత
అత, ధికగా వాడబడు
చున్న అత్యున్నత
మైన తలనూనె

కేశవర్ధిని

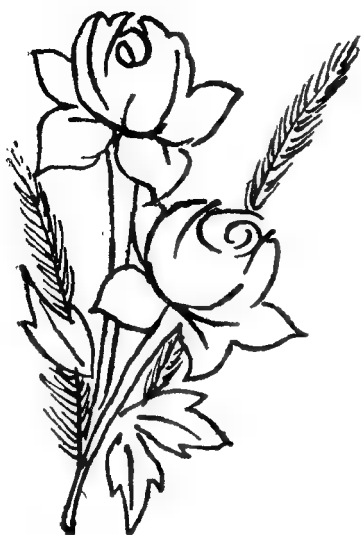
30 సంవత్సరాలకు
పైగా ప్రసిద్ధిగాంచినది.

• కేశవర్ధిని హెయిర్ ఆయిల్
మృదువైన, ఆరోగ్యసంత
మైన మేతని జాబ్బుకొరకు
• కేశవర్ధిని రేడిమిక్స్
హాజరుగా వాడటానికి
• కేశవర్ధిని షాంపూ
మెత్తని, సువాసనైన
జాబ్బు కొరకు
కేశవర్ధిని ప్రోడక్టుస్
మ ద్రా సు - 14

25

“అలాగే....కానీ” ఆ మాటతో ఆమె కాళ్ళకు బంధం పడింది.

“బ్రయినింగ్ కు వెడతామన్నారుగా....”

“మాశాను....”

“యేం?”

“కాలం”

“అబ్బ మీరు చాలా అశృష్టనంతులండి....యిట్టే నిర్ణయాలు మార్చుకుని మరో నిర్ణయంతో పనిచేశారులా యిమిడి పోగల్గుతారు....”

“నన్ను మెచ్చుకున్న మొదటి న్యక్తి మీరే” అంది చతుష్కర.

“అహా మెచ్చుకోవడం కాదు....”

అప్పుడే తైలానరావు నమ్మ “యేమిటో రహస్యాలు మల్లారు కుంటున్నారే” అన్నాడు.

నత్యప్రసాద్ తటపటాయించి “యేం లేదు, మామూలు పనియాలే” అన్నాడు... తులసి అంతా చెప్పింది.

“మరి త్వరగా వచ్చేయ్యండి మీరు లేకపోతే మాకు తోచదు. ముఖ్యంగా అన్నయ్యకు మీరు చక్కని కాలక్షేపం....”

తులసి సిగ్గుపడి తలవంచుకుంది. నత్యప్రసాద్ తికమకగా చూశాడు.

“వెడతాను” అంది యెర్రతోనూ కాకుండా

“తప్పు, వెళ్ళొస్తాను అనాది. అశా అన్నయ్యా” అతిగాడుతైలానరావు.

“వెళ్ళండి” అన్నాడు. యాలావంగా నత్యప్రసాద్.

“అదీ తప్పే... వెళ్ళిరండి అనాది అన్నయ్యా. అలా దీపించు” అన్నాడు నవ్వేస్తూ తైలానరావు.

తులసి నవ్వుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది.... నత్యప్రసాద్ దూరంగా చూస్తున్నాడు.

(సశేషం)

నిర్వచనోత్తర రఘురామాయణం

సాహిత్యం : కేవలం చూడై ఆరు అక్షరాలతో చేసే మేటిక.

ప్రేమ : ఏ పైఁస్కోపుకి అందని, ఏ సూది మందుకి తగ్గని
వింత జబ్బు.

జబ్బు : అహ్యనించబడిన కష్టాలు.

అత్తగారు : బా్యా భర్తల మధ్య తగాదాలలో ఒక రంటే అతి
మానంకల రిఫరీ మరియు ప్రేక్షకి.

సమ్మె : బస్సులమీద రాళ్లువేసి ఆ పైన వాటిని తగులపెట్టే
ఆసక్తి కరమయిన అట లేక,
తను కూర్చున్న చెట్టు కొమ్మని తనే నడుక్కోవటం.

చాక్లర్ : కళ్లు పేమెంటు జేబుమీద, మనసు అందులోని
వర్షుమీద. అలోచనలు దానిలోని జబ్బుమీద. చెయ్యి
మాత్రం నాటిమీద వుంచగలిగే ఒకరికం అష్టావధాని.

— తె. రఘురామం.

సుబ్రహ్మణ్యుని

3. రాధాకృష్ణమూర్తి

ప్రస పెళ్ళాం మొదటి కాన్సుకు పుట్టిం
టికి వెళ్ళి రోజులో పట్టణ లో
కాపురముండే భర్త నంటరితనంలో
వదే అగచాటు అనుభవించిన వాళ్ళకు,
పైన ప్రమాత్తుకు ప్ర మర్వోకి
అరం కావకుంటూ — రామలు
అలిగిటు ప్రకారం చాచిన చేతికి పరి
చి దేహం అందగప్పటి దిగులు. ఉద
యాన ఆలస్యంగాలేచి అపీకుకు టు
మయిందన్న అనుభాలో నవ్ వెలిగించి
చేయి రాలచకున్నపుటి కోపంలో
విసుగు. కాలక్షేపానికి సిన్యాహాలులో
కూర్చున్నపుటి సమయానికూడ ప్రస
వం విషమమై భాగ్యాదిదల ఆ క్షణం
మీద పెరిగితో కూడుకున్న ఆలోచ
నలు. కలం దినాలో ఇంట్లో యుగ
లాంటి జీవాల్లో ఈగులాడెటంలోని
తోచక తోచడం — పీటిని “ఎగోసి” ల
క్రింద లెక్క వేయించు.

అలాంటి రోజులో ఓ ఆదివారం
మధ్యాహ్నం సమగోళ్ళు గిల్లకుంటూ
కూర్చున్న సమయాన సుబ్రహ్మణ్యం
చెమటలు కక్కుకుంటూ నా గదికి
వచ్చాడు. ఉమాయుంటూ కుర్చీలో

కూలబడి, “మంచినీళ్ళు” అన్నాడు.
అతని భారీ శరీరాన్ని చూసి ఎండల
ప్రవాహాన్ని తల్చుకుంటూ లేచి నీళ్ళ
చ్చాను. అంత పెద్ద గొనుడూ గడగడ
త్రాగే ఇంకా నీచివ్వవచ్చాడు.

నేననుకున్నట్లు ఎండల పభారం
కాదు, ఏదో ఉంది. వాడి మొహమంతా
పీళ్ళుపోయి, ఏ నాలుగు రోజులవాడు
షేర్ చేసుకున్నాడో గడ్డం సన్నటి
సూదిముక్కలా పెరిగి అనవ్యం
కనిపిస్తోంది. కళ్ళలో విషాదంలాంటి
దేవోద్యోతక మవుతోంది. వారంనాడు
నేను చూసిన వాటి రూపానికి, ఇంట్లో
రూపానికి చాలా తేడా ఉంది.

నిజానికి సుబ్రహ్మణ్యునికి
ఏ దిగులా ఉండాల్సిన సనిలేదు. వరం
ధామ్యుగానికి అతను రెండోకొడుకు.
ఆ ముకున్న అంతటి ఆస్తికి ఇద్దరు
కొడుకులే వారసులు. వాడట్టి ఆర్థికమైన
ఇల్లందు లనుకోటానికి పిల్లలేదు.
పోగా ఈ రోజులో వాడిలాంటి యువ
కుల్ని అద్భుతంగా ఆకర్షిస్తున్న “ప్రేమ”
విషయంలోకూడ సుబ్రహ్మణ్యం అదృ
ష్టవంతుడే. శకుంతల, వామ మంచి

స్నేహితులు. పార్కులో ప్రారంభమైన వాళ్ళ పరిచయం స్నేహంగా మారి శకుంతల దాదాపు ప్రతి దిశమూ వాడి ఇంటికి వెళ్ళకుండా ఉండిలేనంత ఆత్మీయంగా తయారైంది. ఏ అర్థరాత్రి సమయానో వారు ముగదులకు వచ్చి మా నిద్రలు చెడగొట్టి శకుంతలతో తన పెళ్ళి కుట్రలేఖను చూపించినా ఆక్రమ్య పడనంతటి నమ్మకంలో ఉన్నాము మిత్ర బృందమంతా.

"అవ్ కోర్సె ఆమెను" నింకా అడగలేదనుకోండి; అయినా మీరు ముటుకు ప్రశ్నలతో అవ్ రెడీ చేసుకుని ఉంచండి. ఈ మధ్యలో ఎప్పుడో మా అగ్నయ్య పెళ్ళి కూడ ఉడుపుతుంది. రెండు ముహూరాలు ఒకేసారి పెట్టించేట్లు చూస్తాను" అన్నాడు మొన్నోసా మా అందరికీ ఆద్యాత్మికంగా చిన్న పార్టీ ఇస్తూ.

అటుతే ఇం లో ఏమొచ్చిందోనాకరం కాలేదు. మోచేల్ని పేజుర్ మీర ఆధారంగ మొహాన్ని ఆ చేతులో దాచుకుని ఏదో కొంచెం ముంచుకు పోయినట్లు కూర్చున్నాడి పేపు చూసి అన్నాడు.

"ఏం జరిగింది ?"

సుద్రుమయ్యం తల పైకెత్తాడు. వాడి మొహం పాలిపోయింది. కళ్ళల్లో నీళ్ళు నిలచి ఉంటుంది నాకాళ్ళన్నీ కలిగించింది. ఇప్పుడో ఇంకా వద్దోనో ఏదేస్తాడేమో ననిపించింది.

"మీ నాన్న ఒప్పుకోలేవా ?"

"నా తమ్మి!" వాడు సుదురు బాదుకున్నాడు. "శకుంతల ఒప్పుకోలేదు."

అదివివడాను. ఒక్క గెండున కుర్చీ వెక్కొకటి జూపి వాడి పక్కన నిలచి బుజాలు వట్టుకుని కుదుపుతూ అడిగాను నమ్మలేక.

"నిజం ? ఎవరు చెప్పారు ?"

"తనే చెప్పింది. నేనంటే ఒకటి స్నేహమేగాని పెళ్ళి విషయంగా ఎప్పుడూ ఆలోచించలేకట..." వాడి కళ్ళనుండి ఒకో చుక్క గడ్డ పు సూచులా చెంపలమధుగ జొరసాగాయి. వాడి చంపలని చంపలనటం కంటే బుగ్గలంటే బాగుంటుంది. పేరవులకు రెండు వేపులా మాంసపు ఇడ్డెలు అంటించినట్లు మొహమంతా ఇడ్డెల కనిపించని గుండ్రదగంలో.... అసలు మనిషే పొట్టి, బొమ్మగ చూచానికి చిక్కిన ఉంటాడు అలా అని మృగిషి అందవిారి అని చెప్పటాకీ నీలేదు. మొహంలో కళ్ళు కూడా పొయ్యిగట్లు చిగ్గవే అయినా అమాయకంగ చూస్తూ, పసిపాడిలా మోస్తానికి ఏరో ఆకరణ కొట్టవచ్చేట్లు కనిపిస్తుంది. మంచి కళ్ళకు "పరవాలే. స్నేహం చెయ్యొచ్చు అనీ" మోసగాళ్ళకు "బరే! సులువుగా వలలో వేసుకోవచ్చు" అని అనీపింప జేస్తుంది వాడి. మొహం.

ఇప్పుటికే మిత్రులందరికీ శంకుత
లని తన కాదోయే భార్యగా చెప్పు
కున్నవాడు. అమెచేతి ఏకరించ
బద్దాడని తెలిపిరప్పుడు వాళ్ళచేత ఎంత
హాస్యాస్పదంగా చూడబడతాదో
ఊహించుకుంటుంటే నాకు వాడిపైద
జాలిరంగ సాగింది. అదంతా ప్రజాబి
ప్రాయం. అతను దాన్ని వట్టించు
కోనంత కాలం ఏ ఇబ్బందీలేదు. కాని
తగ్గు హృదయముడుగ వాడి లోపలి బాధ
సంగతి ఎవరు ఊహించ గలరు :

"అనలు మోరం అదీకాదు", వాడి
పిడికిలిలో నా చేతి నాలుగు వేళ్ళ
ఎముకలూ విరిగిపోతాయనిపించింది.
"అన్నయ్యో చెసుకుంటుండటం."

షా తిన్నాను. ఇవి కలలోనైనా
ఊహించని విషయం. బొమ్మలు
గీసే బ్రహ్మం నా కళ్ళముందు కది
లాడు. అను తమ్ముడిలా కాక
సన్నగ. నిజాగ్గ ఉంటాడు.

పర్మి లాక్కుని వాడి తెరుచు
మార్చున్నాను.

"ఈ విషయమై అమెను నిన్న కది
లించాను." సుప్రమణ్యం తనను
తాను కూడలేసు కున్నాడు. దీరంగా
ఉన్న వాడి మొహం చూడలేక బుజం
వేపు దృష్టి ఉంచి "ఊ" కొట్ట
సాగాను.

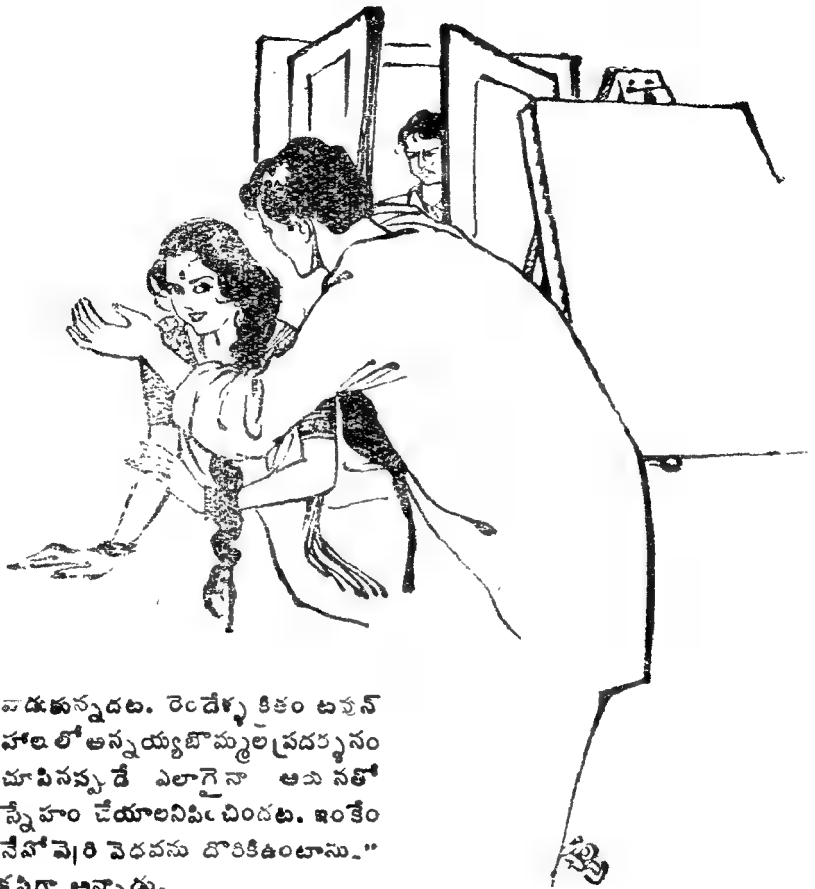
"ఎంటూనే పెద్ద విచారంగా
చూసి "యర్యేదేమిటి?" అన్నది.
ఆరం కానట్లు. "అన్నయ్య పెళ్ళి
కుదరిగానే మన సంగతి నాన్నతో

చెప్పనా అన్నాను మళ్ళీ. అప్పుడు
నావేపు ఎటూచూపిందో నీకేమని చెప్ప
మరా :...వాకిల్లో కొచ్చిన బిచ్చగాడు
బిచ్చంకాక ఏటొలిన్ షర్తో అడిగితే
మనం చూచుమా. అట్లా—

"నీకేమన్నా మతిగోయిందా. మీ
అన్నయ్య నేను ఎప్పుడో విక్రయించు
తున్నాము. నువ్వీ నాకు మరిదినపు
తావు అంది. ఆ మాటలు వింటూనే
నా కాళ్ళకింద భూమి కదిలిపోతున్నట్లు
అనిపించింది. మొదట నమ్రతేక
పోయాను. కాని నవ్వుక తప్పులేదు.
కోపంతో "మరిన్నాళ్ళు నన్నెందుకిలా
అట లాడించావు?" అన్నాను. అమె
నవ్వింది. నిజంగా నవ్విందీరా—"

ను నమ్మటం లేదన్నట్లు చిత్ర
మైన రీతిలో తల ఎగరేసి అన్నాడు.
వాడి మాటలకే, పూర్వలా తల కదిపిన
ఆ తీరుకు ఇంకో సవయంలో అయి
నట్లయితే నవ్వి తుండేవణ్ణి.

"అప్పుడు చెప్పు కొచ్చింది.
మొదట్నుంచీ తను నాతో స్నేహం
కలిపిందీ. ఇంటికి రాకడం ప్రారం
భించిందీ నాపైద ఇంబరెస్టుతో కాక
అన్నయ్యకోసమేగట. ఆ మాట
లెంత బాధకలిగినవో అలోచించు.
"మరి మొదటే అన్నయ్యతో
స్నేహం కలిపక మధ్యలో నన్నెం
డకీ గుర్తు" అన్నాను కోపం వట్ట
లేక. అన్నయ్య గంభీర్వం ముఖ
వారి వలె తనకా సాహసం. అతని
శమలేక నన్ను ఆ యుధంగా

వాడుకున్నదట. రెండేళ్ళ కికం టవన్
హాలులో అన్నయ్యబొమ్మల ప్రదర్శనం
చూపినప్పుడే ఎలాగైనా ఆమె నతో
స్నేహం చేయాలనిపించినదట. ఇంకేం
నేనో వెలి వెధవను దొరికిఉంటాను..”
కనిగా అన్నారు.

“అది కాదురా, ఆమెమీద నాకా
భావమున్నట్లు ఇంట్లో వాళ్ళకి తెలుసే!
ఒకసారి అన్నయ్యకు కూడ వెళ్ళడిం
చానీ సంగతి. ఒట్టిగా చెప్పే డియ
కున్నారు - “సుబ్రహ్మణ్యం కానేవు
ఆలోచిస్తున్నట్లు డియకుని అన్నారు.

“ఓరి దేవుడా. అంటే నన్నో

పూర్వకింద జమకట్టి నవ్వాడన్నమాట!”
రెండు చేతుల్తో జోబు పీక్కున్నాడు.

“....వాళ్ళ పెళ్ళయితే ఇంక
ఆ యింట్లో ఎట్లా ఉండగలనో అరం
కావటంలేదు. అందరం ఒకే ఇంట్లో.
అవకాల గదినుండి వాళ్ళ సరసాయి.
నవ్వులు వినిపిస్తుంటే..”

హతాత్తుగావాడుమాటలాపేసి ఊరికే
అలా చూస్తూ కూర్చుండి పోయాడు.
వాడు ఊహించుకుంటున్నాడనుకుంటూ
అ ఇంట్లో - తను ప్రేమించిన
యువతి. తనకు పూర్వ చేసిన యువతి
తన అన్నకు భార్యగా, ప్రతిరోజూ
కళ్ళముందు కనిపిస్తూ - పక్కగది
నుండి నవ్వులు, (బహుశా తన సంగతి
చెప్పుకనీ అయి ఉండొచ్చునన్న
భావనతో) వంటిగ, దిగులుగా
కూర్చుని విషాదంలో తను —

వాడసలే ప్రతి దిన్నదానికి దాదా
పకేరకం. వాణ్ణిలా ఓదార్చాలోనాకరం
కాలేదు. వాణ్ణిలా చూస్తూ నూతన
కాన తెచ్చుకురాదేమోనిపించింది.

“సినిమాకు వెళునూ.”

వాడు నావేషోత్సాహం విస్మయంగా
చూసి వెంటకే లేచి నిలబడ్డాడు.

“రాస్కెల్, నేనింతి దాదాలో
ఉంటే నీకునివిమా నానాల్సిచ్చిందా?”

రాద్రంగా అనే చరచు గది
బయటకు నడిచాడు.

అప్పుకోని ఈ ప్రజామానికి గుడు
వెళ్ళిపో గోడకేసి చూడతం తప్ప
నేను మరేం చేయలేక పోయాను.

2

తన అన్న పెళ్ళి జరుగుతున్న
రాత్రి సుప్రమణ్యం నా గదిలో
ముసుగు న్నిసబ్ద పడుకున్నాడు. వాడు
నిద్రపోయాడనుకుని కొంతసేపటికి

కళ్ళుమూసిగ నేను ఓ రాత్రి ని
యోగ మొలుకునచ్చి చూచేసరికి లైట్
వెలుగుతో కుర్చీలో దిగా అసడి
కూర్చుని ఉన్న వారు కనిపించాడు....
ఆ ఒక్కసారే కాదు. తర్వాత
చాలాసార్లు నా గదిలో రాత్రులు వాణ్ణా
నితిలో గమనించాడు. అలాంటి రోజు
లోనే ఒకసారి వాడి తల్లివచ్చి ఇంటి
రమ్మని వాణ్ణిమాటిగిది. వాడినుండి
విసుగుకోవడాలు, కనుకకోవడాలు
మూలం సమాచారాలుగ అమెకు లభ్య
మయ్యాయి. అసలు కారణం అమెకు
తెలియకుంటూ. “నువ్వయినా
చెప్పువాయి” అంది నా పేరు తిరిగి.
వాడిమన సత్కంతెలిసిన నేను నందిగం
లోపకి అప్పటికామె నంపేసి, తర్వాత
వాడికెంతో నచ్చుకొన్నాను. తన
తన పెంచి పెకచేసి అనమీద ఆకలు
పెట్టుకున్న అమెకోసమన్నా వెళ్ళును
కలిగికోసం నాకమనే ఆదర్శన్ని
వాడి చింతకెక్కించి అదికి వాడు
ఇంటికి వెళ్ళేట్లు చేసే రోజు నా తం
ప్ర్రాజం తోక కొచ్చింది.

కాని రెండురోజుల తర్వాత ఉద
యానే వాడు నా గదికివచ్చి “లాభం
లేదురా నేనా ఇంట్లో ఉండలేను”
అన్నాడు. వాడివాద నొక్కమై మరేమీ
మాట్లాడలేక పోయాను. మళ్ళా
పూర్వంలా వాడు నా గదిలోనే ఉంటూ
వచ్చాడు.

నాకు ఆశ్చర్యం కలిగించిన విషయ
మేమంటే వాడి నాన్నగాని, అన్నగాని

వాణి వలకరించటానికి ఏ రోజూ నా గదికి రాలేరు. ఒకవేళ వాళ్ళు ఏ పీడి లోనో ఎప్పుడయినా కలుసుకోవడం తటస్థించి మాట్లాడుకున్నారేమోనని నేను చూస్తుండగా మాత్రం అలా టిడేం జరగలేదు. వాడి తలిమమలుకు వాడు ఉన్నచోల్లోను, లేని చోల్లోను వచ్చి నాముందు వాడి విషయమై దిగాలుగా చెప్పుకుని కాసేపు ఏడ్చుపోయిందేది.

కాని విధి వికృతమైంది. “గుడిలో మెల్లలా పడే ఆలా కాలం సాగి పోతున్న నమనంలో ఓ చుట్టడినాన సుబ్రహ్మణ్యం చెప్పా పెట్టకుండా ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయాడు. కనీసం వాడు నాకో చిన్న ఉత్తరం ముక్కయినా పడతకుండా వెళ్ళినందుకు మొదట్లో నావశకుండా ఉండలేక పోయాను. పోస్టు ద్వారా రావాచ్చేమోనని కొన్నాళ్ళనాటు నిశ్చించాను కాని అలా అలా ఏడులుకున్నాడు.

తర్వాత తెలిసింది - సుబ్రహ్మణ్యం ఊరు పదిలిపెట్టటానికి ముందురోజు తన తల్లితో కారణం చెప్పుకుండా వెయ్యి యాపాడులు కావాలని దెబ్బలాడానని, చివరికి ఆయన ఇచ్చిన రెండు వందలా మాట్లాడకుండా పుచ్చుకున్నాడనీ.

నాదలా వెళ్ళిపోయిన ఆరనెలలకు గావును. ఒకసారి వందామయ్యగారు నా కోసం కలుసు పెట్టాడు. తక్షణమే వెళ్ళారు. కాని ఇంట్లో ఆయన

లేకపోవడం నా కాళ్ళర్యాన్ని కలిగించింది. శకుంతల నన్ను చూచి వలకరింపుగా నవ్వింది.

“క్షమించండి. అతయ్య బలవంతా అలా కలుసు పెట్టాడు.”

శకుంతలతో నా కంతగా పరిచయం లేకపోవడం మొక్కచేతాక నా భార్యతో పు స రాయ త్రి ల తో అంతగా మాట్లాడి ఎరుగనివాణ్ణి కాదం న్నల కొంత బీషయంగా అన్నాను :

“ఎక్కడుందామె ?”

తిర్నూర రెండు వాకిళ్ళు దాటాక కుడివైపు గదిలో ఉన్నదామె పడుకున్న మంచం.

“చుట్టడి నంగతు లేమయినా తెలిసాయా నాయనా ?” అన్నదామె నన్ను చూస్తూనే.

శకుంతల నని మనిషిచేత ఒక కుప్ప పెప్పించి అతారి మంచం పక్కనే పేయించి తను లోపలికి వెళ్ళి పోయింది. గదిలో కుకివేపు మూల చిన్న బొమ్మ రిలు లాంటి దేవుడి గూటిలో విగ్రహాలమందు అగరు నత్తులు వెలిగించబడి ఉన్నాయి. వాటి నుండి వెలుగుడుతున్న తెల్లటి నన్నటి పొగ మోకలు తిరుగుతూ సాగి గాలిలో అదృశ్యమవుతోంది.

నా జవాబు విని ఆమె పెదగా నిట్టాల్సింది. తనకి మాట్లాడాల్సి దేమీ లేకట్లు మానంగా పడుకున్న ఆమెతో ఏమీ మాట్లాడాలో తోచక ఆమె మొహంవేపు చూస్తూ కూర్చున్నాను.

అమెలో అసాదారణమైన మార్పు కలిగింది. అసలే వల్చగా ఉండే అమె మరీ చిక్కిపోయింది. మొహమంతా పిస్సుపోయి. రోజులు వెళ్ళుకొచ్చి. కళ్ళు ఎక్కడో రోపలికి లాక్కుపోయి అస్థిపంజరంలా ఉందామె.

“పిచ్చిగున్న!” హఠాత్తుగా చనిపోయిన అమె స్వరంలోని అసాదారణ వ్యంగికి ఉలికి పడ్డాను. “మొదటినుండి వాళ్ళ నాన్న వాణ్ని తిరస్కారంగా చూశాడు. పెళ్ళి రూక పెద్ద వాడికి వీడికి మధ్య ఏవో కలిత లాచ్చినట్లున్నాయి. కోడలు పిలతో ఇక సరేనని ఇక్కడున్న కొద్దిరోజులూ వాదాపించుచున్నాడు. తిరగటానికే ప్రయత్నించాడు. ఒక పెద్ద రహస్య మేదో వాళ్ళ మధ్య గోడకట్టుకున్నట్లు అనిపిస్తోంది.”

తన కోడలికి, కొడుకు లిద్దరికీ మధ్యగల నందిండాన్ని గురించి అమె వెంట పరకు తెలుస్తో నాకర్థంకాలేదు.

“అసలు దీనికి కారణం కాంత వాళ్ళ నాన్నేనని చెప్పాలి. ఆయనకు అసమాన మింది.” అమె కొద్దిగా కల పైకె తి గుమ్మంవేపు చూసింది. ఎవరూ లేని నిశ్చయించుకున్నాక తిగ్గు స్వరంలో రహస్యంగా ఇలా అంది. “సుబ్బాడు తన కొడుకు కాదేమోనని.”

“నిజం?” నాకు తెలియకుండానే కాస్త పెద్దగా అనిచాను.

అమెకళ్ళలో ఆందోళన స్ఫుటంగా

తెలుస్తోంది. నడుకుతున్న పెగవులతో ఏమో చెప్పబోయి గుమ్మంవద్ద చప్పుడయేసరికి మాట మార్చేసింది.

“ఏమొసాదో ఏమో వాణ్ని. నేను కాస్తా ఈరోజే గుటుక్కుమనేట్లున్నాను.”

కాపీ గాసులతో శకుంతల రోపలి కొచ్చింది. కాపీ త్రాగుతూ అమె కూడ మాతోపాటు గదిలో ఉండిపోవడంవలన — మె తను చెప్పదల్చుకున్న రహస్యాన్ని నాకు చెప్పలేకపోయింది.

కాసేపున్నాక నేను లేచి వస్తుంటే అన్నదామె:

“ఒకటి రెండు రోజుల్లో మళ్ళీ కలుపు నాయా.”

నా వెనకే శకుంతల వీధివరకూ వచ్చింది.

“కొడుకు కనిపించని బెంగలో మా అత్తగారికి స్త్రూకా కాస్త వదంపు తున్నట్లున్నదండీ.”

“అంటే — శకుంతల నిన్నదా? నా కర్థం కాలేదు.

తరువాత వదిలేసు రోజుల్లోనూ ముసలామెగదకురెండుసార్లు వెళ్ళాను. కాని అమెతో వదిలిపో మాటాడే వీలు కదరక పోవడంవలన సుబ్రమణ్యం పుట్టుక రహస్యాన్ని గురించి అమె అంది ఏమీ తెలుసుకోలేక పోయాను.

మరోసారి నేనామెను కలుసుకోకుండానే నాలుగురోజుల్లో ఓ తెలివారు యామున అమె చనిపోయింది.

ప్రేమకు ఒక నిర్వచనమంటూ లేదు. హృదయ అంతకంటే లేవనే చెప్పాలి. మతోన్మాదులు మోలిష్టులు, శంక నకులు మొదలైనవాళ్ళు ఒక వ్యక్తి జీవితంలో ఒక ప్రేమ మాత్రమే ప్రేమించడాన్ని అర్హునిగా పరిగణిస్తారు. కాని, సుందర ప్రేమమందు మాటి మాటికి మతులు కోల్పోయి మనసులు చెడగొడుకున్న గోధ, బెరన్, పెరిలి ప్రేమలోని తీవ్రతల్ని ఎవరూ శంకించ గలరు లేక? ప్రేమకోసం ప్రాణాలిచ్చిన ప్రపంచ ప్రసిద్ధ హీరో "రోమియో" అంతటికాదు, "జూలియట్"ని దర్శించక ముందు "రోజు తిన"ని ప్రేమించి ఆమె చేత తిరస్కరించబడ్డాడు — ఇలాంటి భావాలు (బహుశా కొందరి దృష్టిలో చాకలి కావచ్చు) నాలో ఉంటుంటేనేమో, సుబ్రహ్మణ్యం ఊళ్ళో దిగటమేగాని అతనివెంట ఒక యువతి ఉండటం నా కంటే అశృద్ధాన్ని కలిగించలేక పోయింది. అప్పటికి వాడి తల్లి చని పోయి సంసత్వరం పైగా దాటింది.

సుబ్రహ్మణ్యం పెళ్ళి చేసుకుని తీసుకు వచ్చిన యువతిపేరు మాలతి. శకుంల ఈడే ఉండనచ్చు. లేక ఒకటి రెండేళ్ళు చిన్నదేమో కూడా. కాని సౌందర్యంలో ముట్టుకు శకుంలను తన్నేస్తుంది.

సుబ్రహ్మణ్యం వేరే ఇల్లు తీసుకుని

ఎక్కడయినా కాపురం పెడతాదేమో ననుకున్నాను. కాని వాడదేమీ చేయ లేదు. ఉమ్మడి కుటుంబంగా తన అన్నతోనే ఉండిపోయాడు. వాడి అసలు ఉద్దేశం, తన భార్యను చూసి శకుంతల, బ్రహ్మాయి ఈర్ష్య పడాలని —

రోజులు చిన్నగా గడుస్తున్నాయి. నా కొడుక్కూ మూడేళ్ళు నిండాయి. లలిత వచ్చి కడుపుతోంది. ఈసారితో పిల్లలకు పుట్టానో పెట్టాలని ఇద్దరం విస్మయించుకున్నాము. అయితే ఆసరేషను ఎవరు చేయించుకోవాలన్న విషయంలో మాత్రం మూడురోజులుండి గుమ్మలాడు కుంటున్నాము — అలాంటి ఒక ఉపయాన నేను రోపల గదిలో భోజనానికి కూర్చునివున్న సమయాన అతని గదిలో ఆటలాడు కుంటున్న మానాదొచ్చి జీలిబిలి పలుకులతో ఇలా అన్నాడు.

"అయినా సుబ్బ మన్నంగా లొత్తాలు."

"అయినా ఏమిటిరా పాడువెదవ. నాన్నారూ అనలేదా?" వాడి తల్లి స్వకుంటూ అవతలి గదిలోకి వెళ్ళింది. నాకు వాళ్ళ సంభాషణ విని పిస్తోంది.

"కూర్చండి"

వచ్చినది ఎంతైనా వాడు గమనించలేకనుకుంటాను.

"ఈ మనుషులకు బుద్ధిలేదురా"

"అయిన రోపలతోంచేస్తున్నాడు."

“ఓ—నువ్వు, తమించాదినా”

“వగవారేడు కాని, హట్ హట్ గా ఉన్నారేమిటి?”

“ఆ సరకంతో నేనింకాక్కూ తూ మైనా ఉండలేను.”

“ఇప్పు దేమయింది?”

“ఏమయ్యింది? — ఎంతటి నీచుకీ కయినా వాని ర సలుంటాయి. తమ్ముకి పెళ్ళామిన్న బుద్ధులు లేకుండా —”

నిశ్చేమగారును, మళ్ళీ ఏదో మొదలయ్యింది. త్వర త్వరగా ధోరణం ముగించి బట్టతో చేతులు తుడుచుకుంటూ ఆరగిలి గదిలోకి వెళ్ళాడు. వాడి ముహం వాడిగోయి ఉంది. కళ్ళలో క్రోధం పెలి నిడుస్తోంది. సన్ను చూడ నే అన్నాడు.

“దీక్షనీమి చేయాలంటావురా?”

“మొండు సుప్రస్వ ప్రశాంత పడు.”

“బ్రతుక్కి అదొక్కటే తక్కువగా ఉంది —”

వాడు చెప్పుకొచ్చిన దాని సారాంశం ఇదీ. చిత్రం గీసాననే నెపంతో మాల తిని వాడి అన్న మోతగా కూర్చు బెడుతున్నాడు. వాళ్ళిద్దరూ ఎక్కువ కాలాన్ని మేమీద ఆర్పు రూములో గడుపుతున్నారు. కాఫీ, టిఫిన్ వగయి రాలు శకుంతల తనే స్వయంగా ఆ గదిలోకి తీసుకు వెళ్ళింది. వారం నుంచి గీస్తున్న బొమ్మ ఇంకా కాకుండా ఉందా అన్న ఉద్దేశంతో

నిన్న సాయంత్రం సుబ్రమణ్యం నిశ్చబ్దంగా వాళ్ళున్న గదిలోకి అడుగు పెట్టాడు. ఎదురుగా బ్రహ్మం మాలి చెంప సరళినున్న దృశ్యం (వాడి మాటల్లో) — కనిపించింది. వాణి చూడ గానే ఇద్దరూ ఉలికి పడ్డట్లు సర్దుకున్నారు.

“రా వ్యూషన్ లేకుండా లోపలి కెందుకొచ్చావా?” అన్నాడు బ్రహ్మం విసురుగా.

“నువు చేసున్న దేమిటి?” కుతకుత ఉడికిపోతూ సుబ్రమణ్యం అడిగారు.

“మాలితి పోజు సరిచేస్తున్నాను”

సుబ్రమణ్యం ‘ఈ జెల్’ పేరు చూసాడు. చిర్రం ఇంకా అసెట్లైన్ పూర్తికాలేదు. పెళ్ళికాక పూర్వం శకుం లతో తమ సంతంగం గుర్తుకొచ్చింది.

“వారంనుంచి పోజులు చేసేయటం కుదరలేదా?” అన్నాడు.

“షబ్దం!”

“ఇక మళ్ళీ మాలితి బొమ్మ గీయటానికి సిద్ధం. ఆమె రేపటికీ చీమ”

“నువ్వు కొడు ఆ మాటలనాల్సింది. మాలితి ననమను.”

అంతలో ఆమె కలగ జేసుకుంది.

“ఏమిటండీ మీ కుమారుడి మతి పోతున్నట్లుంది....”

తిక్కరేగి సుబ్రమణ్యం తన పెళ్ళిని కిందికి ఈడుకు వెళ్ళాడు.

ఆ ఆఖరి సంభాషణ నాడిలోని అనుమానాన్ని దృఢ పరిచింది.

రాత్రి పరంభామయ్యగారు రాగానే సుబ్రహ్మణ్యం ఆ సున వద్దకు వెళ్లి తరచుగా తరకు పంచేసమయి అడిగాడు. ఆయన నోయ్యయ్యమన్నాడు. చిన్నప్పటినుంచీ ఆయన వద్ద నాడికింతగా దను .. లేకపోవడమేగాక ఆయన పేటయ మెక్కుగా చూచాడు. ఆ కోసంలో వాడు గదిలోకిపోయి, తన పెళ్ళిమాక మొదటి సారిగా పెళ్ళాన్ని నాలుగు ఉత్తికి అర్పించి నకుండా పడుకున్నాడు. కాని నిద్రపట్టలేదు వక్కమంచంమీద కెక్కుతూ పడుకుని ఉన్న మాలిని ఓగంట తర్వాత

శకుంతల వచ్చి బ్రతిమాలి బోజానికీ తీసుకు వెళ్ళడాన్ని గమనించాడు. తనకు జిల్లేనిలోటు అవుతు గుర్తుకొచ్చింది. లోపలోపల కుటుంబంలో ఎప్పుడో అలాగేతనకు తెలియకుండానే నిద్రపోయాడు. రాత్రంతా రికరాల పాడుకలలో తెల్లారి ఎగిమిదిన్నరకు నిద్రజేచాడు. పక్క మంచం మీద మాలితిేడు. కడుపులో ఆకలి 'గర్జన' మంది. ఎదురుగా తండ్రివద్దకు మళ్ళీ వెళ్ళి కనీసం తను చేరే ఇంట్లో కాపురం పెట్టటానికి నెలనెలా ఇంకాని ధబ్బులన్నా ఇవ్వమని అడిగాడు. ఆఫీసుకు వెళ్ళబోతున్న ఆయన అగికారణ మడిగాడు. వీడు చెప్పాడు.

“ఏమన్నాయనే?” మతాహారి
 పట్టలేక అడిగాడు.

“నా మొహంలోకి అదోలా
 చూసాడు.” సుబ్రహ్మణ్యం ఒక్కక్షణం
 తటపటాయించాడు. “స్టూడ్” అనేసి
 బయటికి పోయాడు.”

■ దృశ్యం నా కళ్ళముందు మెదిలి
 పెదాలు బిగబట్టాను. చెంగు నోటి
 కడం పెట్టుకుని లలిత లోపలికి వెళ్ళింది.
 వెంటనే లోపలినుండి మావడి స్వరం
 వినిపించింది.

“ఆమనా. అమ్మలవ్వతోందీ....”

గాభరాగ సుబ్రహ్మణ్యం మొహం
 లో చూసాను. వాడి కళ్ళలో గిర్రన
 నీళ్ళు తిరిగాయి. చచ్చు మొహం
 తిప్పేసుకుని వాడు నాకేకలన్నా విని
 పించుకోకుండా బయటికి పారిపోయాడు.

“స్టూడ్ !”

కోపంగ అన్నామనాభార్య వేపుతిరిగి.
 అంతవరకు బిగబట్టి ఉంచిన న్యాయం
 ఆమె పగాలువదిలేసింది. ఎంచుకోతెలి
 యక పోయివాకిందనుండి మావాడు కూడ
 పళ్ళికొందివాడు. ఒక్కక్షణం నవ్వు
 తున్న వాళ్ళ మొహాల్లోకి చూసి నేను
 కూడ నవ్వుకుంద ఉండలేకపోయాను.

4

లోకంలో చాలామంది పురుషులు
 తమ భార్యలు వేరొకళ్ళతో న్యభిచ
 రిస్తూ తమకు పంచుతున్నారని తెలిసి
 కూడ కుట్రంగా, ముఖంగా, శాంతంగా

సంసారాలు వెళ్ళదీసుకొస్తున్నారు.
 జీవితంమీద ప్రేమ, వ్యక్తిగత విలు
 వల మీద నిర్లక్ష్యం పెక్కిరి పెన్స్
 ఆఫ్ హ్యూమర్. మొదలైన లక్షణాలు
 కలిగి ఉన్న వాళ్ళు బద్ధిమంతుల కోసలో
 కొస్తారు. ఇంకోరకం వాళ్ళుంటారు -
 పీళ్ళ భార్యలు వాస్తానికి ఎలాంటి
 వాళ్ళయినా వాళ్ళ హితవ్రత్యం మీద
 మాత్రం అమిత విశ్వాసం ఉంటుంది.
 ఊహాశక్తిలేమి. ‘పురాణం’ వారు
 చెప్పిన మన ఆంధ్రత్వపు సెన్స్ ఆఫ్
 రూమర్లు అధికంగా ఉండటం
 వాళ్ళనా అంధత్వంలో ఉంచుతాయి.
 వీళ్ళు ఉత్త ‘ఇన్ సైట్స్.’

మా సుబ్రహ్మణ్యం పీళ్ళలో ఏ
 జాతికి సంబంధించిన పోవడం స్నేహ
 రీత్యా నాకు గర్వకారణమే - ని వాడి
 ప్రస్తుత మానసికస్థితి మాత్రం దయ
 నీయమైరది. పై సంఘటన జరిగిన
 వాడు నాతో మాట్లాడటం మూశాడు.
 ఎప్పుడయినా ఎక్కడయినా పొరపా
 టున తటస్థపడటం సంభవించి పప్పుడు
 కలగించుకుని నన్ను గమనించనట్లే
 దాటిపోవడం ప్రారంభించాడు. తప్పు
 నాదయినా నాభార్యదయినా ఒకటే
 కాబట్టి వాడికి స-జాయిషీ చెప్పుకోవా
 లని నిశ్చయించుకున్నాను. కాని
 సమయం. సందర్భం కలిసిక
 కొన్నాళ్ళలాగే గడిచిపోయాయి.
 ఇంకోలో మాస్నేహానికి శాశ్వతంగా
 అడ్డుగోడలేచిన విపరీత సంఘటన
 ఒకటి జరిగింది.

ప్రమాదన అందిన సందర్భంగా విజృంభి మారు పార్టీ ఇస్తానన్నాడు. అతను కాక గిరిధరమూర్తి, మరో ముగ్గురు మిత్రులు. నేను. కలిసి 'కోమలాచలాస్' చేరుకున్నాము.

"సుబ్రహ్మణ్యం ఇంకా రాలేదే," అన్నాడు విజృంభి స్నేహితు అర్ధరు ఇస్తూ.

"వాణి కూడ వీరిచారా?" ఈ అవకాశాన్ని వినియోగించుకున్నానా వాడికి శివారావు చెప్పుకోవాలనుకున్నాను.

అవి ఇంకా తింటూ, కబుర్లు చెప్పుకుంటూ, కేసితలలో ఒక అరగంట కాలం గడిపాము. కాని సుబ్రహ్మణ్యం రాలేదు. వాడు రాలేకన్న స్వప్నపాలేదు మాకు.

ఇంతలో మా సంతాపాడ దేశంలోని ముసులు వాదాలవేపు మళ్ళింది.

"మీ బావాగారి ముక్కు ఒరిజినల్ గాదటగా," అన్నాడు గిరిధరమూర్తి అవధానిని ఉడికిస్తూ.

అవధాని 'మహర్ బావా' భక్తుడు. ఉత్త భక్తుడు అనే కంటే మూడ భక్తుడు అంటే బాగుంటుందేమో.

నేను ఉండబట్టిలేక అన్నాను:

అవును. యస్వీ రంగారావుముక్క మీద మోజుండి పాపం, అలాంటి స్టాసిక్ ముక్కుకోసం ఆరున తన అసలు ముక్కును ఉడగొట్టకుని ఉంటాడు."

వరమ నా నీకుడయిన గిరిధరమూర్తి మంచి మూకలో ఉన్నాడేమో

పెద్దగా నవ్వేసాడు. అందులో పెదగా జోక్ లేకపోయినా: మానవుడు 'గ్రేగోరియన్ ఎనిమర్' కాబట్టి మిగతా మిత్రబృందమంతా కూడ సకాలు మన్నాను.

మరుక్షణమే నా గూబ 'గుమ్మ' మంది. విత్తరపోయి చెంప సవరించుకుంటూ పక్కకు చూశాను.

క్రొదం నిండిన కళ్ళతో నాటికి పోతూ నిలబడి ఉన్నాడు. సుబ్రహ్మణ్యం :

"ఒక్క ఇంట్లో వాళ్ళేకాదు: మీరు కూడ అంతే!... నీవు, రక్తంపిల్లే జలనలు — ఒక బిందుత్వం లేదు, మిత్రత్వంలేదు — చిరీ, పాడుతనం!"

ఈ మాటలనే నీ గిరుక్కున వెళ్ళు. తిరిగి బయటికి వెళ్ళిపోనూకువాడు. నవ్వులాపేసి అందరూ అక్కలయి చూస్తూ కూర్చుండి పోయాం.

రానటమే ఏ మూడలో నచ్చాదో ఏమో నా చిట్టకు మిత్రులంతా నవ్వుదాన్ని అప్పుడే ప్రవేశించిన సుబ్రహ్మణ్యం చూచి, నా మాటలు తాను వినకపోయినా అవి తనకు చూసే, తనకు గురించే అన్నానని అపోహపడి ఉంటాడు.

అంతటితో మా స్నేహం అంతమైందో అనుకున్నాను.

సుబ్రహ్మణ్యాన్ని ఒక విధంగా మానసిక రోగి అని చెప్పుచు. ఆ జబ్బుపేరు 'పారనోయా'. తల్లి

గారాబం, తండ్రి నిరక్ష్యం అన్న ప్రవర్తన కాక వై సంఘటన లన్నిటి ద్వారా వికసించి పరిసతులు, ఇవన్నీ వాడిలో 'పారనోయా' కి కారణాలు కావచ్చు. ప్రతి 'పారనోయా' వీడియో లోనూ 'హోమోసెక్సుయల్' గుణాలు ఉంటాయని 'స్ట్రాయిడ్' అంటాడు. కాని మా సుబ్రమణ్యన్ని గురించి నేనంత దారుణంగా ఉహించలేదు.

5

ప్రసవానికిని లలిత పుట్టింటికి వెళ్ళింది. వెళ్ళుటోయే ముందు మా సామిలీ ప్లానింగు విషయమై మేముక ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నాయి. దాని ప్రకారం మగపిల్లవాడు పుడితే నేను ఆంరేషన్ చేయించుకుంటాను. లేక ఆడపిల్ల పుట్టితే నాభార్య --- ప్రసవ తినాలు దగ్గర నడుచున్నకొదీ రాత్రిళ్ళు నేను 'ఇన్సొమినియా' తో బాధ పడసాగాను. మామగారు వద్ద నుండి ఇంకా ఒక్కరినీ పాలేదు. ఎందుకో నాకు ఆందోళన ఉంటుంది. లలిత తగిలించి బలంగా మగగ్యం గానే ఉండన్న సంగతి తెలుసు కాని కోతిలాంటి మనస్సును ఉరుకోతెట్ట లేకపోయాను. ఇలాంటి ఆరోచన లతో ఒక రాత్రి ఎప్పటికో బాగా ప్రొమమోకయాగాని నిద్ర పోలేక పోయాను — నిద్రలో ఒక కల : క్యారు క్యారుమంటూ పక్క గదిలో

పిల్లే !" అనుకుంటున్నాను. ఆనందంగా మరదలుపిల్ల పడుగెత్తుకుంటూ వచ్చి చెప్పింది. "బావా నీకింకో కొడుకు" — "అబద్ధం" అనిచి గదివేపు నడిచాను. త్వరగా నాకంటే ముందు గదిలోకి ప్రవేశించి మరదలుపిల్ల నా మొహంమీద తలుపు మూసేసింది. "తెరువు. తలుపు తెరువు !" తలుపు మీద గుడ్డుకూ కేకలు పెడుతున్నాను.. ఉరికిపడి హటాత్తుగా కళ్ళు తెరిచాను.

కలలోని నేను కాక నిజంగానే ఎవరో నా గది తలుపులు దాదేస్తున్నారు దూదబ. లైచేసి వాచీకేసి చూశాను, రెండయింది. అతలి తలుపులు ఒకటే మోక. విసుగుతోను, ఆశ్చర్యంతోను లేచి సిస్టర్లు వేసుకుని వెళ్ళి గడియ తీసాను. నన్ను తోసుకుంటూ ఒక మనిషి లోపల ప్రవేశించాడు. వెంటనే తలుపులు మూసేసి గడియపెట్టి నావేపు తిరిగాడు, సుబ్రమణ్యం !

"ఏమిటిరా, ఈ వేళ పుడు ?" ఆశ్చర్యంగా అన్నాను.

" " వాడు ముక్కుమీద వేలుంచి అన్నాడు.

అసహనంగా వాడు గదిలో అటు ఇటు కాసేపు పవార్లు చేసి హటాత్తుగా అగి అన్నాడు.

"బ్రహ్మాండం తల పగల గొట్టా సురా".

"వైకో" నినిమి అయి దృశ్యం

హీరోయిన్ లోపాటు రుడుసుకున్న పుటి అనుభూతి పొందాను. అయినా బింకంగా అన్నాను.

“కలవరిస్తున్నావా?”

“షటప్!... చెప్పేది సాంతం విను. యాళ్ళకర్రతోనో. దేన్నోనో ఒక్క దెబ్బేసాను. చస్తాడో చావడో తెలియరు కాని... సుబ్రమణ్యం ఒక్క కుదుపుతో పక్కకు తిరిగి కిటికీవదకు వెళ్ళాడు. తలుపులు తెరిచి బయటి తెల్లటి వెన్నెలలోకి కాసేపు చూసి వొళ్ళు విరుచుకుపెట్టాడు ఒకటి రెండు నక్షత్రాలు కిటికీలోనుండి తొంగి చూస్తున్నాయి.

నేనిదంతా చిక్రంగ చూస్తున్నాను. సుబ్రమణ్యం మళ్ళీ గది మధ్య కొచ్చి రైటు వెలుగులో నిలబడ్డాడు. ఇప్పుడా మొహంలో ఇందాకటి కాతి గ్యూర లేదు. ఆ స్థానంలో వాటిలోని సహజ అమోగ కన్యం చూపుచేసు కుంది, కొంత దీనంగా ఉన్నాడుమాడ.

“కర్మ అంటే ఉన్నదేమో...”
దిగులుగ, నివారంగ యోచిస్తున్నట్లు ఒకోమాటా వాడి నోటినుండి బింబుగ ఉడిపడుతోంది. “అమ్మ గారెంతో ఏలోటూ లేకుండా పెరిగినన్నాళ్ళు అప్పుడప్పుడు అర్హతను మందేరాడే. చిన్నప్పుడు కష్టాలంటే ఎలా ఉంటాయో! అనినాకుమాడనంభవిస్తాయో!” అని. కానీ ఇంకా అమా సమే. ఇవేనాకష్టాలంటే? ఏమో—

“కుక్కోలో కూలబడి మొహాన్ని రెండు చేతుల్లో దాచుకున్నాడు. సుబ్రమణ్యం ఏడుస్తున్నాడు. చిన్నపిల్లవాడిలా బేలగా.

నాకంతా అయోమయంగా ఉంది. ఏంజరిగిందో ఊహించలేకపోయాను. కాసేపున్నాక ఏడుపు మానేసి వాడు మళ్ళీ చెప్పటం ప్రారంభించాడు. వాడి స్వరం కంపిస్తోంది. మాటల్లో ఒక క్రమంలేదు. కలవరిస్తున్నట్లు చెప్పుకుపోతున్నాడు.

“నార్న నశ్చైందు”ని మొదటి నుండి చేప్పేస్తూ ఉచ్చారణలో నాకిప్పుటికీ అర్థంకాదు. అమ్మ చనిపోయి ఏ లోకాన ఉందో. ఇక నీడు. బ్రహ్మం. ఇద్దరం చిన్నప్పటినుండి ఎంత అన్యోన్యంగా బ్రతికామో. ఒక కంచంలో తిని మంటలో పడుకుని. కానీ అరికి ఇవాళ. నాకు కావలసిన శకుంతలను నేర్చుకొనాల్సి ఉంది. అయితే మాలాని చూసి ధైర్యపడ్డాను. కాని అన్నట్లు మాలా తికి గల్పం! లోనలి కన్నులు క్రమేపని నమ్మక ప్రేమిటి? అగర్ ఒకే ఇంట్లో. అప్పటికే వాడుదాని బొమ్మ గీటం ప్రారంభించాడు. మాత్రం కూడ నేనంటే ఆదోలా ఉండోది. అది కోసమయినా పరలాభేదు. ఉత్త నిర్వనత. కొటినా కట్టిన మాటాడదు. మౌనంగా నవ్విస్తుంది. ఇక శకుం తల దృష్టిలో నేనొక పురుషునే. ఇలా కాదని వేరే కాపురం పెడదామను కున్నాను. నాన్న సహకరించక పోగ

నా ఉద్యోగ ప్రయత్నాలు ఒక్కటి పరిచటంలేదు.

"ఇలాంటి ఆలోచనలతో రోజుటిలా ఈ రాత్రి పడుకున్నాను. రెండు రోజుల్లోనూ నాన్న ఊళ్ళోలేదు. ఎప్పుడు నిద్రపోయానో నాకే తెలియదు. స్నానం చేస్తున్నాను. గభాలను గుర్తించాను. నా వంటిమీద బట్టలు లేవు. నా భార్యకు తప్ప ఇతర ముందు చూపించటానికి సిగ్గుపడే అవయవాలు సగ్గుంగా, అసహ్యంగా, అంతేకాదు. నేనా స్థితిలో ఉన్నది నడివిజారులో. నా ఒళ్ళు దాచుకోను దగ్గరలో బట్టలాంటిదేమీ కనిపించలేదు. పసుగు తీయటం ప్రారంభించాను. ఇంటికి బజార్లు గుండా. కాని ఇల్లెంతదూరమని పరుగెత్తుతున్న నాకు ముగ్గురు మనుషులెదురయ్యాయి. వాళ్లు నన్ను చూచి, నావేపు వేళ్ళు చూపిస్తూ, నవ్వుతున్నారు. అన్నయ్య. శకుంతల అశ్వశ్శరూపంలో ఇంకో మనిషి. సిగ్గుతో చచ్చిపోతూ రోడ్డు మీద ముడుచుకుని కూలబడ్డారు. వాళ్ళు మాత్రం హేళనగా, పెద్దగా నవ్వుతున్నారు. అవయవాలు దాచుకోలేని ఎంతగా ప్రయత్నిస్తున్నానో చెప్పటం మూసుకోలేని ఎంతగా ప్రయత్నించానో. కాని వాళ్ళనవ్వులు. నవ్వులు నవ్వులు : :

సుప్రమణ్యం ఫెడీమరీ బిల్లిమీర

గుడ్డాడు. లేచి విసురుగా గదిలో ఆటలు ఆటలు వదల్లు ప్రారంభించాడు.

"నాన మెలకువ వచ్చింది. చెవుల్లో ఆ నవ్వులే ప్రతి ధ్వనిస్తున్నాయి. సిగ్గుతో వంటిదేనీ. చూసుకున్నాను. బట్టలున్నాయి. కాని వళ్ళు బయటపెట్టి నవ్వుతున్న శకుంతల, బ్రహ్మంల మొహాలు వాహుస్తూ కనిపించాయి. నాలో అవమారం. కని. అకమానించాలని కని తీర్చుకోవాలని. ఏం చేస్తున్నానో తెలియటంలేదు. లేచి బయటికి వచ్చి మాలతి ఉన్న గదికి గొళ్ళెంపెట్టి, మెల్లెక్కి పైకి వెళ్ళాను. వాళ్ళిద్దరూ ఉంటున్నగది వైపు ఉంది. అదృష్టశాస్త్రం. దురదృష్ట వశాత్తో వాళ్ళగది తలుపులు దగ్గుకేసిఉన్నాయి. లోపల నక్క నక్క మంచాలమీద ఇద్దరూ నిద్రిస్తున్నారు. నాకు ముందు తగిలింది శకుంతల, ప్రశాంతంగా నిద్రిస్తోంది. నా బాధకు కారకురాలయ్యా. నా జీవితానికి వికృత మలుపులు తిప్పిన వనిత. ఆమె తొమ్మల మీర చేతులుంచి జాతెట్టును బలదీపలాడించాను. చటుక్కున కళ్ళతెరిచింది శకుంతల వెంటనే ఆమెనో. తెచ్చుకుంది. అంతే. మాటావలుకులేనామెనోటి నంది. ఆ కళ్ళమూసుకోలేదు. నోనా మూసుకోలేదు. అన్నీ అలా తెచ్చుకునే ఉన్నాయి.

సుప్రమణ్యం పెద్దగా నవ్వుడు. హృదయ పూర్వకంగా మళ్ళీ నవ్వాడు

"హాహా - ఎట్లా ఉన్నానేమిటి ?
వాడు కదిలాడు. డేబిల్ వద్దకెళ్ళి
అన్నం తీసుకుని మొహం చూసు
కున్నాడు.

"డెవిల్ లా ఉన్నాను కదూ ?"

చిందర వందరై మొహం మీద
వడుతున్న జాతు. ఎట్టబద్ధ కళ్లు,
మూసిన గడం. నిలువుగీతల్ని వైజమా,
అదే గీతల్ని పర్లుతో నిశంగనే వాడు
డెవిల్ లా ఉన్నాడనిపించింది.

"నేను చెయ్యదల్చుకున్న దేమిటో
నాకే ఒక నిమిషంలేదు. ఆమె పొట్ట
మీద చెవ్వేసి కచ్చెళ్ళు లాగేస్తో
న్నాను. నా మోకాల్ కంటి మంచం మీద
ఆరించటం లి ఉండి ఉండి పప్పుడవు
తోంది. హతాత్తుగ కళ్ళ చి ర్లుండి
సక్క పంచ మీర కదలికను గమ
నించాను. చేతున్న పని ఆపేసి వాడి
మీరి కుగూను. ఇర్రం మంచ మీద
నుంచి ం పడ్డాడు. అలా ఎంతనేపు
క్రింద ఒకళ్ళమీద పడి ఒక కళ్ళం
దొర్లామోరాని ఆ బర్న నేను పైన.
వాడు క్రింద ఉన్నప్పుడు నా చేతి
కందుబాటులో ఉన్న దేన్నోనో వాడి
నెత్తిమీర కొట్టాను. నానుండి వాడి
వట్టు సడలింది.

"మొయి దిగుతుంటే లీలగా తెలి
పింది. ఏం చేసానో, ఏం జరిగిందో.
నెంట్ నే భయమా వేసింది. పెరటి
చారికే చాటి బిజార్నవనే వదుగెత్తాను.
వాడు తెలియకుండా ఇక్కడికి వచ్చాను.
అయినా పికివంకా చెప్పారనిపి
కాదటో. కాని ఎవరో వకరికి చెప్ప
బోయింది

కోవాలిగా - కుక్కకో. నక్కకో -"
అంగు తిన్నాను. నాతో పాత
నంనుటరలు వాడు మర్చిపోలేదను
కుంటా. జాలేసింది. మాట్లాడటానికి
నోరు తెరిచాను.

సుబ్రమణ్యం వాకిలివేపు కదిలాడు
"ఎక్కడికి ?"

ఏమో రైల్వే స్టేషనుకో, పోలీసు
స్టేషనుకో."

వాకిలి వద్దకొచ్చాక సుబ్రమణ్యం
అగాడు. వాడు గుమ్మంలో నిలిచి
ఉన్నాడు. నేను తలుపు పుచ్చుకుని
లోపలి వేపున ఉన్నాను.

"నా కలలో నవ్వులతో నన్ను
హేళన చేస్తూ కనిపించిన వాళ్ళలో
ఆ ఇదరూ కాక మూడో మనిషి
ఎవరో చెప్పనా?" అన్నాడు నవ్వున.
"ఎవరు ?"

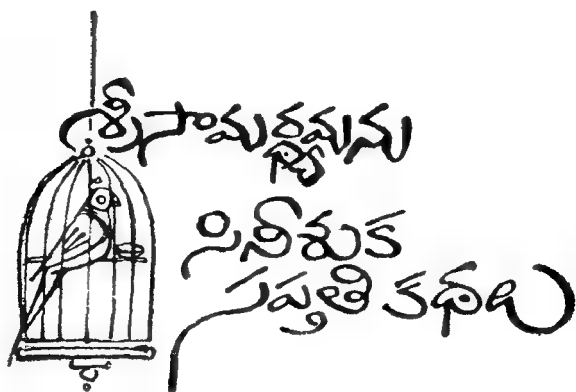
"ఇప్పుడనిపిస్తోంది అన్న పంకా..."
వాడి కళ్ళు మెరిసాయి ఎట్టదనంలో.
బాంబు వదిలిరట్లు వదిలాడు రెండ
క్షాలు.

"నువ్వే !"

ఉలికి పడ్డాను. చప్పుర వాణ్ణి బయ
టికి నెట్టి తలుపులు మూసి గడియ
పెట్టాను.

మరుక్షణమే వీధివేపు కిటికీ తెరిచి
ఉన్నట్లు గుర్తొచ్చింది. ఒక్క ఉవా
టుర అక్కడిక చేరి రెక్కలు విరిచి
రాను.

అప్పుడు నిట్టూర్పులు తేలిగ్గా.

శ్రీకృష్ణుని ప్రియురాలైన పార్వతికి అంశుక విచిత్రతలములు, హాస్య కరములు సాహసాది సకల గుణాభిరామములగు ఈ కథలు నారద మహాముని జెప్పుచున్నాడు.

ఓ లలనామణీ: భూమండలమున విక్రమార్కుడును, వేరొక విక్రమార్కుని కథలలో కంసాలిపాత్ర వచ్చినందున విశ్వబ్రాహ్మణు నే పాత్రను అయిష్టతతో వాడుకొనవలసి వచ్చినది రచయితకు ఒక ప్రత్యేక కులముపై అగౌరవం ఎంత మాత్రం లేరని మనవి.] విశ్వబ్రాహ్మణుడును పరకాయ ప్రవేశమును విద్యు నేర్చుకొన్న సంగతి మీకు విదితమేకదా. ఆ విక్రమార్కుడాంధ్ర దేశమున గొప్ప సినిమా ప్రొడ్యూసరుగా జన్మించి కిరీటము లేని రాజువలె గొప్ప గొప్ప చిత్రకథా ప్రబంధములను బిక్చరులుగా

దీయుచు మూడు కథలను ముప్పయి పిక్చరులుగా చేయుచు సినీ మాయామేయ జగమును ఏకచ్ఛక్రాది పత్యముగా నేలుచుండెను.

విశ్వబ్రాహ్మణుడును డబ్బింగు పిక్చరులను గుత్తకు కొని విక్రమార్కుడు తన పిక్చరును టీజీ చేయునపుడెల్ల తన కలీ సరకును మార్కెటునందు విడుదలజేసి, విక్రమార్కుని బిక్చరునుదెబ్బికిని జీకాకు పర్చి యానందించు చుండెను.

పూర్వము విక్రమార్కుడును విశ్వబ్రాహ్మణుడును పొట్టేళ్ళు పోట్లాడించి యానందించు చుండిరి కదా. అవ్వీ ధంబురనే బిక్చరులద్వారా పొట్టేళ్ళను పోట్లాడించినట్లు యాటలాడించు చుండిరి.

మద్రాసునందు గుర్రపు పందెములు కలవుకదా. వారిరువురు యొక సమయమున గుర్రపు పందెముల నాడబోయిరి

విధిసంబంధం విక్రమార్కుని గుర్రము
బలహీనమై పరుగెత్త జాలదయ్యె.

అంత రాజు తన దేహము నొక
రహస్య ప్రదేశమున దాచి గుర్రము
దేహములో పరకాయ ప్రవేశ విద్యచే
జొరబడి పరుగెత్తుచుండ విశ్వబ్రాహ్మ
ణుడారహస్యమును తెలుసుకొని రాజు
కఠోరమునందు జొరబడి తన దేహ
మును నరికి పారవేసి తానే ఏక
మార్కులను క్రొడ్యునరయి ఏక
మార్కుడేలు సీరి రాజ్య రమసు
జితము చివరీతి పాలింపుచు అతని
హీనోయిన్ని లలిక్రీడకు రహస్య,
అమె విశ్వబ్రాహ్మణుడు పరకాయ
ప్రవేశవిద్యలో ఏకమార్కుని మోస
పుచ్చినాడని కొన్ని లక్షణములచే

మెరిసి, మంచిదికావిమ్ము, నాకు అరు
నెలల వరకు బిక్కురు లున్నవి. ఆపిక్కు
ల ప్రతిము పూర్తయిన వెనుక
నీయివై ప్రకారము సుఖ సౌఖ్య
ముల ననుభవింప వచ్చునని చెప్పి
ఏకమార్కునికై వెదకింపుచుండెను.

అక్కడ గుర్రపు పందెములో నెగ్గి
జాక్పాట్ను గెల్చుకొని, తాను గుర్రపు
దేహమును పిడిచి తన దేహమును
దాచిన రహస్య ప్రదేశమునకు వచ్చి
అచ్చట శరీరము లేకపోయినందున
మద్రాసు నగరమంతటి బ్రిటికర కాలే
జీలో మ్యాజియము అధికారుల నిరా
శ్చిన్యమునకు ఎండదెచ్చి తగిలి జచ్చి
పడియున్న రంగుల రామచిలుక
దేహములో జొరబడి ఆ కాళ

మార్గమున బోవుచుండ మీగుం
జాకము విమానాశ్రయమునుండి
హైదరాబాదు బోవు "ఇండియన్
ఎయిర్లైన్సు" విమానము దగులగా
యోకించుక విశ్రమింకమని జిలుక
మావసునగున్న విశ్రమాల్కురు
ఆ విమానముపై కప్పుపై నెక్కి
ఎయిర్ హోస్టెస్సుల బంగారు చిలుక
సౌందర్యము ననులోకింపు చుండెను.
ఎయిర్ హోస్టెస్సులు విమాన సుందరి
తన ఆతిలోక లావణ్యముచే విమాన
యాత్రకులను మెప్పించుచుండగా ఆమె
దృష్టి మర విశ్రమాల్కురుకు జిలుకపై
పడెను. అంతటా చిలుకల కొలికి
చెక్కుటర్లంపు కలుపులనెరచిచిలుకను
సంజ్ఞలవ్వగా తోని కొహ్వరించెను.

"సుందరి మాపిచ్చినందు యాకు
చేమా?" అని విశ్రమాల్కురు తాను
సంజ్ఞల వాయిచిలుక నను ప్రసక్తి
మరచి మా విమానసుందరి బ్రౌడూ
ననునకుంగల నహం కుతూహలముతో
యడిగెను.

అంతటా విమాన సుందరి విర్రులు
చుంది జిలుక మాటలకు జిలబిలి
పలుకులకు మురిసి "నీ చిత్తజడల్లి
తూపు మొన చేసిన చేరుగుమ్మల
పై డ్వెజుంటైన ఎత్తనిమ్మ వచియిం
చెన కలిగి మాటగట్టగా" అని లోపల
యను తోని "ఓచింకాజా - నీ పెళ్ళి
పుడమ్యా చిలక రాజా" యనిపాడుచూ
విశ్రమాల్కురుకు చిలుకనువిహవము
తోని కొహ్వరించెను. అనిచి తన

గుండలి కనుముకొనుచు, నురుకున
ముల రాపిగలన జిలుకకు హాయి
కలిగించుచూ ప్యాసింజరను కలుస్తో
నంతోషపెట్టుచుండెను.

'చంపక' మగ్గుధబాణముల కోర్కె
జాలక చెంతనున్న చిలుకను
చిత్తము వచ్చినట్లు నలుపు
చుండగా చిలుకయాపసులోను
విశ్రమాల్కురు విమానసుందరి
విరహవేదనలకు విస్మయపరక విసువు
కొనక నేర్పుతో కడు చమత్కార
లతో 'చంపకా నను చంపకే' యని
వేడుకొను చుండెను.

చంపక ఎచును విమాన

సుందరి వృత్తాంతము:

చంపక యను విమానసుందరి
హైదరాబాదున తాళుకుల రెడ్డిగారు
మంత్రిగారి వాడమరది గా బంగారు
ప్రియుడు కలడు. మద్రాసున జంబు
లకుడని మాస్టర్ ర్యాగార్లును మరి
యొక ప్రియుడు. నడుమను చిక్కి
నపుడెల్ల 'చంపక' ఇటు హైదరాబాదు
నందును అటు మద్రాసునందును వీరి
రువురితోచేకీకీబంధముల బెరుగులా
డుచూ మగ్గుధక్రీడల చేరినూడు
చుండెను.

చంపక చిలుకను దీసుకొనిపోయి
ద్యారరా హోటలు నందు తాళుకుల
రెడ్డితో క్రీకింపు చుండెను. ఏకత్వ
మయమున మగ్గుధ పారరక్కయిన
తాళుకుల రెడ్డి మాటలాడు చిలుకను

జూచి ముచ్చటపడి దీనివలన మాబా
నయ్య రాజకీయములలో సయోధ్య
సయోధ్యలను కూర్చున్నది నోరు
జారెను. చంపక జాగుసేయక లక్ష
రూపాయలకు జీలుక విస్తునని తాటా
కుల రెడ్డితో యొప్పుందమును గుర్తు
కొని లక్ష రూప్యములకు తెన్నును
క్రొయించుకొని జీలుకను మంచి లాభ
మన కమ్మివేసెను. జీలుక విత్తి
ములు తీరాక్షిణములు గూడని విక్ర
మాగ్ను 'జీలుక'నికమ్మిన పది
లక్షల రూప్యముల కమ్మినగదా, యని
తాటాకుల రెడ్డి బాత్రూమున కరిగిన
తరి చంపక చెవికొరికెను. చంపక
మూర్ఖులైన. అంతట విక్రమార్కుడు
బాత్రూము తలుపుపై నిలువనది
"తాటాకుల రెడ్డి! తాటాకుల రెడ్డి
నన్నెల లక్షరూప్యములు వ్యయపచి
కొనుచుంటివి. నేనొకళ్ళోకముస
చెప్పెద నవరోకింపుము.

ఉత్తంగ భుజనాలోచన

దేశకాల గతోపివా ।

ః జీగ్యోన్య నాలోచన

నందోఽజా భవిష్యతి॥

ఓయ్యా : దబ్బలేని బ్యాంకుపై
జెక్కునిచ్చితిని బాత్రూములో దూరి
చింతిలక్షము. అరునెలకు ద్రవ్య
మిచ్చునట్లు వశము ప్రాసెయింపక
పోతివా! ఈలోగా చంపక కమాన
ప్రమాదములో చనిపోయెను.

బ్యాంకు దివళీ తీయవచ్చును.
మీ బానయ్య మంత్రి వదలి
పోవచ్చును. తాటాకుల రెడ్డి
మంత్రి కావచ్చును. నీవలనింపకనను
మద్రాసునకుగొనిపోయి జంబులకును
వ్యాపారి నన్ను పది లక్షల రూప్య
ముడు విక్రయించుము. ఒక లక్ష
చంపక కిచ్చినను నీకు తొమ్మిది
లక్షలు లాభము వచ్చును.
తొమ్మిది లక్షలతో విక్రమము
తీయవలెనని ముప్పును లక్షలు

లాభము వచ్చును. అరిసింపక బాత్రూమునె్వడలిరమ్ము' అని హితోపదేశమును చేసెను. ఒక రంగుల రామ చిలుక కలన ముప్పలలక్షల లాభము వచ్చునను సుపాయమును గ్రహించి తాటాకుల రెడ్డి సంతోషముతో 'చిలుక రాజా! జంబులకుని నిన్ను నే నెట్లు పిత్రయింతునో ఆ విధమును కూడా విశదముగ గలవిమ్మా' యని వేదెను. అనపుడు చిలుకరాజా-

'ఓయి తాటాకులరెడ్డి! నీ సమాచారము

కుదర్శగా గన్నట్లు చున్నావు. ఈ చంపకను నీవు సర్వాధి కారములతో జంబులకునికి దానముసేయు నెడల చంపకే జంబులకనిదేత చిలుకను గొని పించును' అని రహస్యమును ఎరింగించెను. చిలుక చెప్పిన విధముగా చంపకను తోడ్కొని హైదరాబాదునుండి మద్రాసునకుంజని అచ్చట జంబులకునికి చంపకను దానముచేసి ఆమె ప్రోద్బలము చేత పదిలక్షల రూప్యములను చిలుకను దొనిపించి తాటాకుల రెడ్డిని సినిమా ప్రొడ్యూసరునిగా చేసెను. తాటాకుల రెడ్డి 'చిలుక పిక్చర్స్' నెడి పేరున అరవములో కరువుదీర పటముల నెత్తుచూ లక్షలకు లక్షలు గడించెను. కాని మనసులో చంపకపై కోరిక దీనినందున సినిమాలో హీరోయనేతునను నెంపంబున ఆమెను మరొక దక్కించుకొని జేతీ బంధములలో పెనగులాడ గలయుననెడి కోరికతో తాటాకులరెడ్డి సహా సిహలాడు చుండెను.

చంపకను పొందిన జంబులకుడు మద్రాసునందువుగుమతులు దిగుమతుల వ్యాపారము జేయుచుండెను. ఇటుండగా జంబులకునకు చిలుక కచ్చిన దాది వ్యాపారము పెచ్చుపెరిగి లక్షల నుండి కోట్లకు ప్రాకటించెను. అయ్యవననంబు అఫిరాచేముల కేగవలసిన వని తగిలెను. జంబులకునకు చంపకపైనకూడ గురిమెండయ్యెను. చంపక అమెరికా దేశమునకైన వత్తు

నని అప్రెహెన్షన్ దేశములకు రాజాంశని
 జంబులకువి అభ్యర్థనమును తిరస్కరించెను. అతడు మిక్కిలి విచారపడి
 వయసుతోనున్న చంపకను ఒంటికిగా
 విడచిపోయి కాళ్ళాడక చిలుకకు వప్ప
 గించి తను అప్రెహెన్షన్ దేశములకు వర్తక
 మునకు పోయెను. జంబులకుని స్రియు
 రాలె న చంపక సినిమా వ్యామోహం
 బున తాటాకులరెడ్డిపై మన్మథ విర
 హము పొంది యుండగా తాటాకు ల
 రెడ్డి తన దైరక్తులను పిలిచి నీవు ఏ
 విధమునె నను చంపకను హీరో
 యి నేతునను నె వం బు న శయన
 గృహంబునకు విలచు క రమ్మని
 బంపిన ఆ దైరక్తులచచ్చి చంపకకు
 యీ సంగతినిజెప్ప మిక్కిలి సంతోష
 పడి రాత్రి పన్నెట జలకమాడి సమస్తా
 భరణములు ధరించుకొని దైరక్తు
 వెంబడి మెల్లగా సూడియోకిగాని
 హోటలునకుగాని పోచి ల యు నని
 ప్రయత్న పడి పోవు సమయమున
 యాచితము చిలుకచూచి .

“చంపకా : నీవు పోవు కార్యము
 బహు ప్రమాదకరము. ఇదిగో మంచి
 పద్యమునుదివెద నివ్వరుము.

పంక్తికంబుని మోహపరితాపమెంచెనే;
 భుజనమాత జగత్ప్రభాత సీత
 యల పుళిందునిబొంద నానక్తికెందెనే;
 ప్రేమ హితామితనయ భీమ తనయ
 సహామిది విరహంపు దహ

దహల్పాచేనే :

సాంప్ర నద్దుజవర్య ఇంద్ర భార్య
 మఱి సింహబలుని పెన్నాయల

జిత్రేనే

యాలకి పరిబాని యాజనేని
 మునుపటి వతిశత్రులు మహామూర్ఖులై
 లైన దుర్జను లతిహార మానసాయ
 కాత్త జర్రు తాత్తులై యావకిన
 మానముడి పుచ్చుకొనిర దే మచ్చ

కంటి :

అంతట కలకల నగవు తోవ కర
 కంకణ ధ్వజు లాహసము నినుమకిం
 పగా అక్కలకంటి బుట్టనియె :

“కుక్కత్తమా నేనారెడి బిత్తర

తనుగాననియు తాటాకులరెడ్డి
మహర్షి ప్రేయంధనియు ఏకతే
లవ్వనిను జేసెనుపాఠుంబు పెన్నక
ఈతి ప్రాత తాటాకు నీకులన్ తవ్వ
సాచియే" అని ఆ చంపక యను
ప్రమద ఘక్కుమెను.

అంతట జీలుక రూపములో నున్న
విక్రమార్కుడు తన తప్పిదమును
పైకగజదనీయక కించి చాలోచనా
నిమగ్నుడై "చంపకా! నీకు సిరిమా
జమక్కారములు దెలుపు నున్నే
ముతో తొలుత బాతిప్రత్యమునుగూర్చి
పలికితినికాని నీ నా చెప్పు నీ
కథల్యోగి అల నీ చిత్రము నచ్చిన
తీ బ్రగర్తింపుము. నిను గొనిపో
చచ్చిన యా దైరకరాగజింగూడ
యీ జిత్రకథలను సాకల్యముగా విని

ధన్యుడవు కమ్మని దెల్పు" అని ఆ
చిలుకమర్యాదగా ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను.
అంతట తాటాకుల రెడ్డిగారి దైరకద
ముకుళిత కరకమలుండె "పది లక్షం
వరాల చిలకవు. నేనోరే ఎకేరే
గాను. నాకు నీ సంస్కృతం తెలుగు
అదే బోధపడి చాచు గనుక నరెన
జాను తెలుగులో చెప్పుచుని వేడు
కొనియె. చంపక కూడా "పుస్తకాలో
తెలుగు మాటాడి మా ప్రాణు తీయక
చెప్పేదే" ఇంటరప్టింగ్గా చెప్పు"
అని వేడుకొనియె.

ఇక గత్యంతరంలేక చిలుక
వాడుర దాషలో నీసి చమక్కారకథ
లను చంపకకు చెప్పటం ప్రారం
భించింది.

(సశేషం)

అంధ్ర పాఠశాలలోకానిక 'విజయ బుక్స్' వారి కానుకలు

ప్రెజ్డెంట్ ఇండియన్ కల్చర్ అండ్ అదర్ ఎస్సెస్ (ఆంగ్లం)

చర: శ్రీ వి. ఆర్. నర్

రూ. 20-00

స్టడీస్ ఇన్ ది హిస్టరీ ఆఫ్ తెలుగు జర్నలిజం (ఆంగ్లం) వివిధ

ప్రసిద్ధ రచయితల వ్యాసాలు - శ్రీ నార్ల పెద్దేశ్వర్తి ఉన్నత సంఘ

ప్రచు:ణ.

రూ. 15-00

అల్పజీవి (నవల) శ్రీ రాచకొండ విశ్వనాథశాస్త్రి

రూ. 4-00

ఆరు సార్లు కథలు శ్రీ రాచకొండ విశ్వనాథశాస్త్రి

రూ. 2-00

ఇల్లాలి ముచ్చట్లు (వ్యాసాలు) శ్రీమతి పురాణం సీత

రూ. 4-00

ఆరాధన (నవల) శ్రీమతి కోమలాదేవి

రూ. 4-00

సృష్టిలో తీసునిది (కథలు) శ్రీ వాకాటి పాండురంగారావు

రూ. 3-00

కలకంఠి (కథలు) శ్రీ రాచకొండ విశ్వనాథశాస్త్రి

రూ. 2-50

వివరాలకు :- "విజయ బుక్స్" మొగలరాజపురం-విజయవాడ-2కు

ప్రాయం

“పద్మశ్రీ” ల జ్ఞాపకము.

[illegible]

“నటరత్న” కావీయ దలచినది
 యిష్టమేగాక, “యూనిటీ” పల్ల
 ఎంతటి వనెనా సౌధించడం సులు

గుర్తించాలన్న అనర్థని రేఖితి
స్తుంది.

ఈ చిత్రంలో నటీనటుల ఎన్నిక.
వారు వారి పాత్రలకు చేకూర్చిన
న్యాయం గణనీయం.

ఈ చిత్రం పూర్తావరిద్వారా జూన్

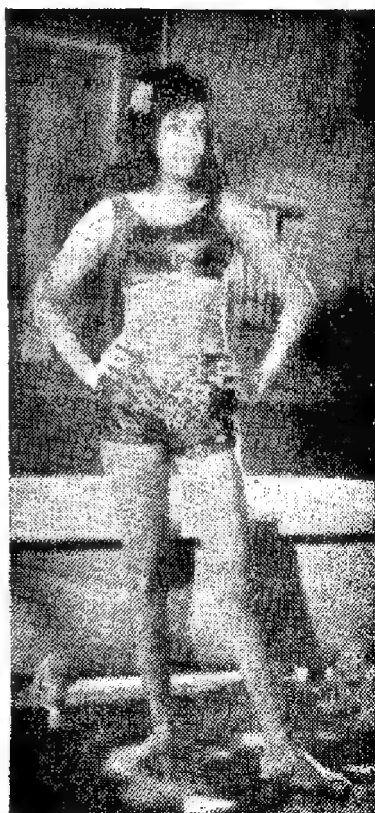
స తైకాలపు స తైయ్య

ఉమ్మెత దెచ్చి లాభి అని చెప్పి
తెలుగు ప్రేక్షకులను ఆస్పిన్ ఆస్పిన్
సారిడన్ల పాత్రేముచున్న కరుణాలో
గులాబినే గులాబి యని చెప్పక ఆ
విషయాన్ని తెలుగు ప్రేక్షక విజ్ఞులకే
వదలిన "ప్రసాదార్థి" వారు మిక్కిలి
అభిరంజనీయులు

"సార్వజ్ఞ కే మాత్రం విలువ
వీయక ద్విత్వీయ శ్రేణినటులతో ఉ కమ
శ్రేణి చిత్రంగా మలచినదీ "సతై
కాలపు సతైయ్య"

ఇంతటి విలక్షణమైన చిత్రాన్ని
నిర్మించిన నిర్మాత వి కె ప్రసాద్ మా,
కథ, స్క్రీన్ ప్లే దర్శకత్వ బాధ్యత
లను నెఱపిన కే బాలచంద్రుడు
కన్నక అభినందించాలి (కేవలం
మాటల్లోనే కాదు, సుమంధీ!)

కథ ఆద్యంతం చలం (అంధ్రా
వివీవ) రోజులమణిల చ్చట్టా తిరు
గుమా, ఏ మాత్రం ఎసుగు జనించ
కుండా రామన్న సంఘటనలను

"ప్రతికార" నిక రదీ అంటున్నది
సంధ్యారాశి :

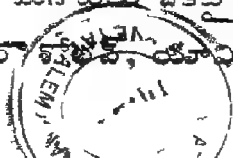

రెండు మనసులు ఒకటై వాయి -

'చలే గూఢచారి' లా శ్రీకృష్ణ, యాదవి (ప్రభాత నర్తకి)

జ్యోతి

123

19వ తేదీనుండి అన్ని ముఖ్య కేంద్రాలలోను విజయవంతంగా ప్రదర్శింపబడుతోంది.

తెరపై వెన పేర్కొన్న వారే కాక శోభనబాబు, గుమ్మడి, రావి కొండలరావు, నాగేష్, విజయలలిత, రాజశ్రీ యన్వరలక్ష్మి, హేమలత తదితరులు.

పేడాక్ కాంచినేషన్ ఈ చిత్రంలో సున్నంతగా మరో చిత్రంలోను ఉండలేదు! (మంటపాల, పి.వి. శ్రీనివాస్, బాలసుబ్రహ్మణ్యం, పితాపురం, సుశీల, ఎల్లాకృష్ణ, నసంత, బెంగుళూరులత). ముహూర్తబలం

ఇటీవలే విడుదలైన చిత్రం "ముహూర్తబలం" కథ మంచి బలంగానే ఉంది. పాత్రధారుల ఎన్నిక కూడ అందుకు తగ్గట్టుగానే ఉంది. హరనాథ్ అతిథినటుడే నా తానున్నంత మేర శభాష్ అవిపించుకున్నాడు. పాటలో కాయ్....కాయ్ కావలికాయ్; బుగ్గగిలగానే నరిపోయిందా; నీకు ఎంత మనసుందో నాకు తెలుసునోయ్; చిరుచేడు పానీయము చింతలప మరపించురే అన్నవి చిత్రానికి సహజత్వాన్ని కలిగించునట్టి విషయంలో జమునదే అగ్రస్థానం.

శి. రామోడుదర్శకత్వంలో అలితా అర్చనారు నిర్మించే సాంఘికచిత్రంలో కృష్ణ, చలం, వాణిశ్రీ విజయవిర్మల ఇంతవరకు ఎన్నికయ్యారు.

శ్రీ గౌతమీ పిక్చర్స్

"అలీబావా రులభై దొంగలు"

ఎన్టీఆర్ యలగిరితో నిర్మిస్తున్న యా చిత్రంలో మిక్కిలినావి నాగభూషణం, సత్యనారాయణ, హేమలతలు నటిస్తున్నారు.

సంభాషణలు : డి. వి. నరసరాజు
మ్యూజిక్ : మంటపాల; దర్శకత్వం
విజ్ఞులాచార్య (విఠలాచార్య).

చలనచిత్రంగా "వారధి"

ద్వివేదుల విశాలాక్షిగారి కలం నుండి వెలువడిన "వారధి" నవలాధా

నర్మిని చూపుల్లో కాంక్ష కర్థం
"గాజ్యకాంక్ష"

రంగా పి. ఎస్. గాంధీ విస్మించే
చిత్రంలో కృష్ణ, పృథ్వీకర్షణి,
సావిత్రి విజయలక్ష్మల నటిస్తున్నారు.
దర్శకత్వం : సి. యస్. రావు.

శ్రీ సరస్వతీ చిత్ర వారి

“పంచకల్యాణి -

దొంగలరాణి”

కాంతారావు, విజయలలితల

కాంబినేషన్

వగలు వలపులు చూపి ప్రేక్షకుల
మనసుల నాకట్టుకున్న అందాలనిసిసి
తార విజయలలిత - తన శంఖిని
చెరసాలలో వేసి, సింహాసనాన్ని న
స్వంం చేసుకొన్న సర్వవై న్యాధిపతి
ధూమ కేతుకు సింహస్వప్నమైంది.
అపద సమయాల్లో పేదరికాలిటి పెన్ని
ధిగా, సంపత్కౌన్తై స్వాధీచేసూ
దుర్మార్గుల గుండెల్లో గూడుకట్టుకున్న
“దొంగలరాణి” అంతఃపురంలో
అపైశ్చర్యాలు అనుభవించవలసిన
యెడరాణి, దొంగల ముతానుంచి
విడిచేయిన చెన్నప్పగుడిపెలో పెరిగి
పెద్దయింది. అస్త్రశస్త్ర విద్యలో
ఆరితేరింది.

ఒకచేత కత్తి మరొక చేత కొర
డాతో ఎవరూ గుర్తించలేని దుస్తుల్లో
ప్రజలను అదుకొంటున్న దొంగలరాణి
మనసు అతి సాహసంతో దోచుకు
న్నాడు విజయుడు. ఒకనొక నమ

యంలో అతనితోనే పోరాడవలసి
వచ్చింది దొంగలరాణి గుర్తును
కొరడాతో విజయుని చేతిమీద అంటిం
చింది. ఎవరుగా పోరాడుతున్నారెవరో
తెలియక బెబ్బులిలా విజృంభించాడు
ప్రియురాలిమీదకు. ఎవరి ప్రాణాలకు
ముప్పు వాటిల్లినా ప్రమాదమే.

సరికొత్త కథా సంవిధానంతో
శరీరాలు గగన్పూడిచే మహోజ్వల
సన్నివేశాలలో భారీ ఎత్తున స్క్రీనున్న
ఈ చిత్రంలో కాండకోనరో విజయ
లలిత కత్తి కొరడా ముష్టియుద్ధాలు
ప్రత్యేకాకర్షణలతో చిత్రీకరింప
బడ్డాయి.

శ్రీ గిడుమూరి సూర్యం - ఈ
చిత్రానికి స్పృశుడేకాదు, కథా రచ
యిత కూడా :

సూర్యం కలంనుంచి వెలువడిన ఈ
దళ అడుగుడుగునా ఉలేజాన్ని కలి
గిస్తూ, జావవదాలలో, ఉర్పతస్థానాన్ని
ఆక్రమిస్తుందనటంలో సందేహంలేదు.

పూర్వోక్త ద్వారా జాలై
నెలలో విడుదలకానున్న యీ చిత్రా
నికి సంభాషణలు రెంటాల గోపాల
కృష్ణ.

పబ్లిసిటీ: కల్పన ఎంటర్ ప్రైసెస్.

సు రే డ్ మూ వీ న్

జి. వి. ఆర్. శేషగిరిరావు దర్శి
కత్వంలో డి. రామానాయుడునిర్మించే
సాంఘికంలో నాగేశ్వరరావుద్విత్రా
నియం అకర్షణీయం ఈ గాంధీ.

భలేరంగడు"లో నాగభూషణానికేదోగా ఉన్నట్లుంది,
గుమ్మడి, వాణిశ్రీ అదోగా ఉన్నారు!

జగ్గయ్య నాగభూషణం ప్రభాకర రెడ్డి
కే ఆర్ విజయ భారతి ఎల్
విజయ లక్ష్మినటిస్తూన్న యీ చిత్రకథ
మీరై యూర మూ రీడి సంభాషణలు
భమిడిపాటి రాధాకృష్ణ

"జరిగిన కథ"

నాగపే (శేఖర్) పి లి మ్స్
బేనర్ పై నిర్మించే యీ చిత్రంలో
జగ్గయ్య కృష్ణ, కాంధన, విజయ
లలిత, రాజాబాబు, నాగయ్య ప్రధాన

తారలు కాగా హరనాథ్ వాణిశ్రీలు
గెలుస్తారన్న

కథకును దృశ్యం కే నానా
రాజా నిర్మాత కే ఎ ప్రభాకర్

అక్కా - చెల్లెలు

జానకి విజయనిర్మల అక్కా -

చెల్లెళ్ళుగా నటిస్తూన్న యీ చిత్రంలో
నాగేశ్వరరావు, కృష్ణ గుమ్మడి పద్మ
నాథం, విజయలలిత, రమాప్రభ
ప్రధాన పాత్రలు పోషిస్తారు అక్రేళ్ళు

సంభాషణలతో మహాదేవన స్వరకల్ప
నతో అత్రేయారుద్రుల గీతలు గోదా
వరి గల గంటలు చేసాయి నిర్మాత
వి కృష్ణ ప్రసాద్ (జగవతి రాజేంద్ర
ప్రసాద్ పోదరుడు) దర్శకత్వం
సంజీవి

మా మధురగ క్షోదలు

ఒకరి ప్రాశాలు మరొకరు చలి
గానేండుకు ప్రయత్నిస్తూ అడుగుడు
గునా దిగ్భుజులేనే నన్ని వేళాంతో
నిండిన చిత్రం చాలాజీ పి రిం వ

ఎతివరి సతుపతులు మూపుల వారధి చిర్మిస్తున్నారా!

వదుర్చించు "మామూలుకగ కోడలు."

కిల్లర్ రంగరావుగా యస్ వి రంగరావు చరిత్రానికే రాణి లో ప్రసంగం రాసుకోవడం విశయవిస్తూ రోజునగా రోజున బాటు. జీతలమారి గుమ్మర్ కృష్ణ మూర్తిగా సుకామల కృష్ణమూర్తి వంటగది జంటగా బాలకృష్ణ. రమా ప్రభ, యస్. వి. గా శ్రీకాంత్ నటిస్తున్న ఈ చిత్రానికి యస్. రాజేంద్రవర్మ సంగీతం సమకూర్చుకున్నారు.

విజయలలిత జ్యోతిలక్ష్మి నాట్య తారలు.

వి. యస్. రావు దర్శకత్వం "మామూలు" ఈ చిత్రానికి సహజాలు

"జరిగినదే" చరిత్రానికే రాణి లో ప్రసంగం రాసుకోవడం విశయవిస్తూ రోజునగా రోజున బాటు.

వి. ఎస్. ఎస్. అచార్య, పాటలు: కి. నారాయణరెడ్డి దాశరథి. శ్రీ శ్రీ కానరాజు

ఆంధ్ర రాయల ఫిలింస్. సిరెర్ జయలక్ష్మి పిక్చర్స్. నైజాం ఉషా ఫిలింస్ వారి విడుదల కానున్నది.

పల్లవీటి: కల్పన ఎంటర్ ప్రైజెస్.

ఫల్గునా పిక్చర్స్ "జగత్ కిలాడిలు"

ఎస్. వి. రంగరావు గుమ్మర్తీ నీనా నేనా అన్నట్లు ఒకరికి ఒకరు తీసికొని రీతిగా నటించాల్సి వచ్చిన చూసిన వారంటున్నారు. ప్రేక్షకలోపి అన్ని విధాల ఉత్తేజం చేయించగలిగినందుకు ఈ జగత్ కిలాడీ యువర హృదయాలను ఉలేజనమే వివేకాలతో దోడి దొంగల దురాగతాలు, భయంకర పోరాటములు, సక్రమ పొందగలుగుతూ వాళ్ళోపల వాళ్ళోపల అన్నీ విశితంచేసి రసవత్తంగా విప్పించిన ఈ చిత్రం అతి త్వరితగతినే ఫిలింపావ్వ విడుదల కాబోతున్నది.

కృష్ణ ఎస్. వి. రంగరావు, గుమ్మర్తీ, ప్రాకారెడ్డి, రాజుబాటు, బాలకృష్ణ వాణిశ్రీ, విజయలలిత జి. వరలక్ష్మి తదితరులు నటించిన ఈ చిత్రానికి దర్శకడు ఐ.యస్. మూర్తి. కథ, మాటలు విక్రమసాధ, సంగీతం: కోడండరాజు పాటలు: రే లక్ష్మి, కొత్తరాజు, నిర్మాత: పి. ఎ. రామకృష్ణారావు. 30 మన.

యల్.నారాయణ సమర్పించు
పద్మాభిలంబి నా

వికటర